Panjab Digital Library

تعداد اراضی		
	اصل روپیہ	
	باحصہ شاملات	
	میزان	
	انعام	
	علبہ	
	حق بیوارہ	

LANGUAGE DEPARTMENT
LIBRARY, PUNJAB.

1. Books are issued for..............days only.
2. Books may be renewed on request at the discretion of the Librarian.
3. Dog-earing the pages of a book, marking or writing therein with ink or pencil, tearing or taking out its pages or otherwise damaging it will constitute an injury to a book.
4. *Any such injury to a book is a serious offence. Unless a borrower points out the injury at the time of borrowing the book, he shall be required to replace the book or pay its price.*

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

26736

26736

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

262—3-4-61—30,000—C. P andS. Pb. Patiala.

LANGUAGE DEPARTMENT

LIBRARY ACC. No. ______ PUNJAB.

Date Due

Date of Issue	Date of Return	Date of Issue	Date of Return

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

2673 G

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥਗੋਸਟਿਸਾਹੀਗੁਰਾਂਨਾਨਕਸਿਰਤਕਦੇਜੋਗੀਸਿ
ਧਖਿਆਜਾਤੋਹੋਰਗ੍ਰਾਮਸਾਰਥੀਅਤਾਪ੍ਰਭੂਰ
ਪਤਿਬਿਦਿਆਦਾਤੀਸੋਈ ਕਿਰਪਾਕੀਜੈ
ਸਪੁਸਿੰਘਅਨੇਰਬਹੋਇਆ॥੧॥ਕਿਬਿੰਤਾਤੇਗੀ
ਸਾਹਬੀਅਪਾਰਬੇਸੁਮਾਰਤੂੰਬਿਅੰਤਸਾਂਈਦ
ਪਾਕਰੈਕਿੰਸਾਹੀਰਗੁਰੂਦੇਦਾਉਜਾਗੀਏਕ
ਤਾਜਾਰੇਮੈਜੁਣੋਦਰੀਦਾਪਤਗ੍ਰਾਮ੍ਰਾਸਤ੍ਰ
ਅਨੂਪਰੂਪਅਨੇਨਹ੍ਰਿਸਾਗੀਏ॥ਸੋਇਆਲੇ
ਏਆਦਿਲਗੀਸਤਿਦੇਵੇਨਾਹੀਸੋਪਰ
ਕਿਰੰਹਨਹੁ ਪਤਗਜਾਗੀਏਯਜੋਗਸਿੰਘ
ਗੰਤ੍ਰਕਾ ਛੁੱਟੀਏਜੰਗਾਹੁਸਭਹੋਇਕੇ
ਫਕੀਰਕਿਸੇਦੇਸਤਨੂੰਪਾਗੀਏ॥ ਗੁ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਕਹਿੰਤਾ ਰਾਮਦੂਤ ਉਦਾਸ ਜਾ ਅਨ [illegible]
ਜਮੀਨ ਪੂਮਾਲ ਣਦੇ ਤਦਿ ਤਰਾਜੋਉ ਹੋਕਾ ਗਲਨ
ਲੈਇ ਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇ ਦੇਵਾਇ ਸਭੁ ਤੇ ਬੋਆਸਤੇ
ਨਾਗੀ ਰਖਆਲ ਕਿ ਕਾ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਰਾਤ
ਕਾਲੀ ਲੈਇ ਕੇ ਮਿਆਜ ਕੇਤ ਦਿਉ ਬੂਟੇ ਪਾਏ ਭਾਲੇ ਦੇ
ਖਟਾ ਖਲੋਇ ਕੇ ਜੋਗ ਸੀਘ ਕਣੀ ਸਿੰਟ ਦਿਤੀ
ਤਬੈਂ ਰਾਜਾ ਨੇਤੇ ਕੇ ਦੂਖ ਪਾਏ ਰਬਾ ਆਖਦਾ
ਰੋਇ ਕੇ ॥ ਕਹੁੰਤਾ ਬੈਕ ਕੇਤੇ ਬੂਟੇ ਸੌਤਪਕ
ਸਾਪ ਭਲ ਗਏ ਭੈਤ ਲੈਕੇ ਆਇ ਭਗਜਾਈ
ਆਪ ਸਰੋਲੀਆਂ ਕਛਨ ਸੰਭਾਲ ਪੈਰ ਟੂ
ਕਜਗਾਇਆ ਤਿਨਾ ਡਿਠਾ ਬੋਹਵਾ ਸਜਾਏਂ
ਸੌਂਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਪਛਾਣ ਭਗਜਾਈਆਂ
ਹੋਇਆ ਤੇਨੂ ਦਸਕ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੁਨਾਏ
ਉਤਾਸੀ ਖੋਲੀਆਂ ਜੋਗ ਸਿਖੀਆਂ
ਦੀਆਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਟੇਕੀ ਖੋਹਿ ਕਹਿਆ
ਮੈਨ ਦੇਤੂ ਜਾਨ ਸਾਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ॥ ੬ ॥

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

2673

ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਦਿਸਭਤਕਜਾਂਈਆਂਦਾਰਖਦੇਨੂਰਸੂਟਦੇਨੇਮਨਦਿਲਗੀ [illegible] ੩
ਤਮਖਾਧਅਨਭਾਂਵਦਾਅੰਗਕੇਤੇਖਾਣਾਮੈਂਕਬੂਲਕੀਤਾਭਾਬੀਓਨਿਹਾਲ [illegible] ੪
ਜੇਜਾਲਸਾਂਬੇਹੋਇਨਪੀਆਂਵਦਾਘਰਬੈਠਾਰੇਟੀਖਾਂਹੁਤੈਨੂੰਵੇਖੱਕੇਨਿਹਾਲਸਾਂ
ਸੀਕਿਮਕਾਰਤੇਰੋਕੋਲੋਂਕੋਈਨਕਰਾਂਵਦਾਜੇਗਸਿਖਰਾਂਝੂਕਹੈਕਹੋਕੀਰਜ਼ਾ
ਈਐਨੂਪਰਹੁਣਕਿਸੇਦੇਨਾਰਹਿਆਸਾਥਜਾਂਵਦਾ॥੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥
ਫਬਥਾਂਬੋਲੇਚਲੀਆਰੀਸੈਟਦੇਨੂਨਾਲਸੋਈਪਿੰਡਦੇਨਜ਼ੀਕਪੇਰਰੇਪੀਤਿ
ਨਆ ਇਕੋਖੜੀਆਂਨੂਛਡਕੇਸਿਆਲਾਂਵਾਲੇਗਹਿਆਗਈਆਂਘਰ
ਰੇਂਦ [illegible] ਸੁਣਾਇਆਤਿਨਾਂਜਾਇਕੋਸੁਣਕੇ [illegible] ਦੇਭਾਈ ਭੈਨੇਸੇ
ਹ [illegible] ਜਾਇਮਿਲੇਰਾਂਝੇਣੇਨੂਪੁਛੇਅਟਕਾਇਕੋਜੋਗਸਿਧ
ਰਾਂਝਣਚੁਫੇਰੇਰੋਕਭਾਈਆਂ [illegible] ਸਾਨੂੰਆਖਭੂਨ
ਣਾਇਕੋ॥੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ [illegible] ਦਾਨਦੂਖਨੂ
ਰਾਂਝੇਕਹਿਆਕਿਸਮਤਮੇਰੀਹਾਂ ਲਚਲਾਹੋਇਛਡਕੇਸਭੁਸੀਏਹੋਮੈਨੂੰ
ਸੀਜਾਹੋਘਰੀਆਪਣੇਨੂੰਆਜਜੀਦੇਨਾਲਤਾਂਝੇਕਹਿਆਹਥਜੋੜਕੇ
ਗ ਥਕਰਹੇਭਾਈਰਾਂਝੇਮੰਨੀਨਹੀਕਾਈਸੋਈਛਡਕੇਖਲੋਤਿਆਂਨੂੰਗਈਆਂ
ਮੋਹਿਤੇਹੁਕੇਵੀਰਤੇਵਹੁਟੀਨੇਕੁਰਲਾਂਦੇਰੋਂਦੇਆਇਘਰਜੋਗਸਿਧ
ਰਾਂਝੇਨੂੰਲਿਆਵੇਕੋਣਸੋਹਕੇ॥੯॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਉਮਰਭਰਰਾਂਝੇਕ
ਦੇਪੰਧਨਹੀਚਲਿਆਸੀਪੇਗੀਪਏਛਾਲੇਰੋਂਦਾਮਾਪਿਆਂਚਿਤਾਰਕੇਅਗੇ [illegible]
ਮੈਖਾਧਿਛੇਮੁਹਨਾਮਲਾਹਨਾਹੀਹੋਇਕੋਬਿਹੋਸਤ੍ਰਿਗਾਰਾਹਵਿਚ [illegible]
ਸੁਧਆਈਉਠਕੇਤੇਚਲਿਆਹਵਾਲਬੁਰੇਪਹੁੰਚੀਏਗਿਰਾਂਈ [illegible]
ਮਨਧਾਰਕੇਜੋਗਸਿਧਰਾਂਝਾਪਿੰਡਗਿਆ [illegible] ਰੇਸਾਨਹੋਈਨਦੀਮੇਰ੍ਹ
ਵਿਛਗਾਹਦੇਵਿਸਾਰਕੇ॥੧੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਵੇਖੋਕਿਮਸੰਤੁਜਾਇ
ਬੈਠਾਦਲਗੀਰਹੋਇਪੁਛਦਾਹੈਕਾਜੀਦਸਕੀਹੈਤੇਰਾਨਾਉਂਗਿਰਾਇ
ਕਿਧਰੋਂਤੂੰਆਇਆਅਤੇਜਾਵਣਾਕਿਧਰਮੀਆਂਜਾਣਦਾਹੈਂਕ
ਉਣਦਸਆਪਣਾਗਿਰਾਉਂਗਿਇਆਂਬੂਪਦਾ [illegible] ਜੇਕੂਰੇਦ
ਹੈਂਤਾਂਮੈਥੋਂਪੁਛਰੂਪਧੀਨਮਾਲਸਭ [illegible] ਦੀਕਾਹਉਂਗਿਇ

Original with
Language Department Punjab
Digitized by
Panjab Digital Library

ਸਿੰਘਪੁਰਰਾਂਝੇਨੂੰਕਾਜੀਕੁਪੇਠਗਏਹੈਤੂੰਉਠਕੇਤੇਜਾਹੋਏਥੇਨਾ ਕੀਤੇਖੂ
ਉਠਿਆ॥੧੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਰਾਂਝੇਨੇਸਲਾਮਕੀਤੀਕਾਜੀਨੂੰਜਾਂਨੇ
ਵਾਇਸਿਰਝੁਕਗਯਾਇਆਬੁਧਮੇਰੀਰਹੀਨਾਹਿਕਾਣੇਜੀ॥ਤਖਤਹ
ਜ਼ਾਰੇ ਚੌਧਰੀਦਾਪੁਤਹਾਂਮੈਂਧੀਦੋਮੇਰਾਨਾਉਂਜਰਾਤਸਭੁਜ
ਜਦਘਰਰਬਦਾਮੈਂਤਕਆਇਆਤੇਰੇਪਾਸਆਖੋਮੈਨੂੰ
ਤੇਰਗਤੂੰਵਖਣੇਜੀ॥ਕਟਕੇਤੇਰਾਤਰਾਹਪਵਾਂਗੇਸਵੇਰੇਆ
ਜੀਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੇਕਹਿਆਹੋਏਹਾਂਨਿਮਾਣੇਜੀ॥੧੨॥ ਕਬਿੱ
ਤ੍ਰ॥ ॥ਸੁਣਕੇਜਬਾਬਮੁਲਾਂਆਖਦਾਹੈਰਾਂਝਣੇਨੂੰਮੇਰੇਕੋ
ਠਸਤਰੇਜੀਉਠੇਆਇਕੋ॥ਕਰਕੇਤਗੀਦਮੁਲਾਂਮੁੰਡਿਆਂਨੂੰ
ਜਘਰਰਾਂਝਣੇਨੂੰਦਿਤੇਬਾਲਬੰਟੇਦੇਮੰਗਾਇਕੇ॥ਖਾਇਕੇਤੇਖਾਣਾ
ਮੁਲਾਂਦੇਦੂਆਇ ਸ਼ੁਕਰਮਨਾਇਰਾਂਝੇਸੁਤਾਸੁਖਪਾਇਕੇ
॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਉਠਕੇਸਵੇਰੇਰਾਂਝੇਲਕਬੰਨ੍ਹਮੁਲਾਂਨੂੰਸਲਾਮਕਰਰਾ
ਹਪਇਆਧਾਇਕੇ॥੧੩॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਭੁਲਗਿਆਰਾਂਝਾ
ਇਪਾਇਆਰੋਹੀਆਂਦੇਸੁਪਨਸੈਭੁਲਾਕਿਸੇਪਿੰਡਤੇਗਿਰਾਓ
ਦੀਆਂਬੂਕਦੇਚੁਫੇਰੇਸ਼ੀਂਹਹਾਇਰਬਾਬਣੀਮੈਂਖੀਹੋਣੀਹਾਰਗਿਦੇਤੋਂ
ਮਿਟਾਇਨਹੀਜਾਂਉਦੀ॥ਸੌਂਚਦਾਖਲੋਤਾਰਾਂਝਾਂਤੇਰਕੇ
ਉਤਹੋਰਤਤਬੀਰਕੋਈਹੋਇਨਹੀਆਂਉਂਦੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੰ
॥ਰਬਨੂੰਧਿਆਂਵਦਾਹੈਹੋਰਨਸਹਾਈਕੋਈਓਟਤੇਰੀਉਦੀ॥
ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਪੰਜਾਂਪੀਰਾਂਨੇਦਿਖਾਈਦਿਤੀਆਇਕੇ
ਤੇਗਾਪਿਆ ਸੋਉਠਾਇਗਲਲਾਂਦੇਓਉਤੋਂ
ਕੇਪੀਰਾਂਦੇਵਿਛਾਈਹੇਠਬੈਠਗਏਪੀਰਪਾਸ
ਵੇਨਾਂ ਸੈਮੰਗਾਈਮਸ਼ਪੀਰਾਂਨੇਅਕਲਖੂ
ਦਿਤੇਰਾਂਝੇਬੈਠਚੂਵਾਂਵਦੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਾਚਿਪੀਪੂਰ
ਕੀਤੀਪੀ ਧਿਆਂਪਾਲੇਰਾਂਝੇਨੂੰਪਿਆਂਵਦੇ॥੧੪
॥ ॥ਸ਼ ਮਿਲੂਮਕੀਤੀਰਾਂਝੇਨੇਹਥਪੀਰਾਂਆ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਖਵੇਨੁਜਾਇਕੇਵੇਈਸਦਸਨੂੰਹਾਲਦਾ॥ਮੈਨਕੋਹੁਕਮਰਾਂਝੇਦੇਵਿਸ...ਦਿਵ
ਜਾਈਂਨੂਰਸੋਹਣੀਦਾਖਿਆਲਤੇਰਲਾਇਮੈਹੀਵਾਲਦਾ॥ਸੁ...ਕੇ
ਖਵਾਜਪੀਰਹਾਲਵਿਚਆਇਸਭਡਿਗੇਪਸੁਪੰਛੀਕੋਈਸੁਧਨ
ਸੰਭਾਲਦਾ॥ਚੁਪਕਰਗਿਆਰਾਂਝਾਵਿਸਲੀਵਜਾਵਣੇਤੋਂਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਮਿਲੇਸੋਈਜਿਨਾਨੂੰਸੰਭਾਲਦਾ॥੧੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਪੀਰ
ਖੁਸੀਹੋਇਕਰਰਾਂਝਣੇਨੂੰਆਖਦੇਨੀਂਗਲੇਤੂੰਬਚਾਜੇਕੋਤੇਰੇਮਨਭਾਂਵ
ਦਾ॥ਖਲਾਹੋਇਹਥਬੰਨਆਜਜੀਦੇਨਾਲਕਹੇਹੀਰਮਿਲੇਮੈਨੂੰਰਾਂ
ਝਾਪੀਰਾਂਨੂੰਸੁਣਾਂਵਦਾ॥ਖੁਸੀਨਾਲਹੀਰਨੇਬੁਲਾਇਆਜੀਸੇਂਖ
ੜੇਵਿਚਰੂਪਦਾ॥ਨੁਮਾਰਕੁਝਕਹਿਆਨਹੀਜਾਂਵਦਾ॥ਜਾਹਿਬ
ਖਸੀਰਦਰਗਾਹਥੀਂਦਿਵਾਈਤੈਨੂੰਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਾਜਾਂਕੋਦਿ
ਰਨਾਸਮਾਂਵਦਾ॥੧੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰਾਤਕਟੀਰਾਂਝੇਨੇਉ
ਜਾੜਾਵਿਚਪੀਰਾਂਨਾਲਪੀਰਵਸਕੀਤੇਰਾਂਝੇਬੇਸਰੀਬੁਜਾਇਕੇ
॥ਉਠਕੇਸਵੇਰੇਰਾਂਝੇਖੁਸੀਅੰਗੀਹਥਜੋੜਪੀਰਾਂਕਹਿਆਬਚਾਰਿ
ਤਾਲਿਆਤੈਂਚੁਰਾਇਕੇ॥ਜਿਥੇਤੈਨੂੰਲੋੜਹੋਵੇਕਰੀਸਾਨੂੰਯਾਦਮੀਆਂ
ਤੇਰਾਂਸਣਾਨਿਬਾਹਆਂਜੀਆਇਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਾ
ਵਿਦਾਕੀਤਾਬਾਪੀਰੇਕੇਪੀਰਾਂਨਾਲੋਂਮੁੜੇਪੀਰਘਾਟਵਾਲੇਰਾ...
ਇਕੇ॥੧੮॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰਾਂਝੇਚਲੇਜਾਂਵਦੇਨੂੰਰਾਤਪਈ
ਰਾਹਵਿਚਹੋਇਦਿਲਗੀਰਬੈਠਾਪੀਰਾਂਨੂੰਮਨਾਇਕੇ॥ਤੂੰਸਾਂਬਿਨ
ਕੋਈਨਾਸਹਾਈਮੇਰਾਜਗਾਵਿਚਸੋਚਦੇਰੇਝੇਟੇਨੂੰਦਿਖਾਈਦਿ
ਆਇਕੇ॥ਪੀਰਾਂਪਾਸਬੈਠਕੇਦਿਲਾਸਾਦਿਤਾਰਾਂਝੇਣੇਨੂੰਪੀਰ
ਜੀਕੀਤੇਰਾਂਝੇਬੇਸਰੀਬਜਾਇਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਖੁਸੀਨਾਲਰਾਤ
ਟੀਰਾਂਝੇਣੇਨੇਸੁਬਹਪੀਰਗਾਏਰਾਹਰਾਂਝੇਨੂੰਦੇਖਾਇਕੇ॥੧੯
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਕਿਢੇਆਇਨਦੀਦੇਖਲੋਇਰਾਂਝੇਸੋਂ
ਜੀਕਖਕਾਂਨੇਤੋੜਕੇਤੇਤੁਲਹਾਬਨਾਂਵਦਾ॥ਲੰਡੀਬੰਨਸੀ
ਪੈਰਾਂਤੇਉਤਾਰਕਰਲੁਡਣਮਲਾਹਦੀਨਜਰਵੁਲਆਵ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਬੀ ਨੇ ਬੇੜੀ ... ਕੇ ਉਤਾਰਾਂ ਪਾਰ ਨੂੰ ਥਕੇ ਨਾ ਮਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੰਤ ਨਾ ਸ਼ਨਾਵਦੇ
... ਕ ਈ ਥੇਹੁ ਹਾਰ ਹੋਏ ਨਾਵ ਫੀਦ ਰਿਆਉ ਵਿਚ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ
ਰਾਂਝਣੇ ਨੂੰ ਕੂਕ ਕੇ ਸੁਣਾਂਵਦਾ ॥ ੨੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ ॥ ਸੁਣ
ਣ ਮਲਾਹ ਬੇੜੀ ਛੋੜ ਕੇ ਸਿਤਾਬੀ ਨਾਲ ਲੈਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਰਾਂਝੇ ਵਾਲੇ ਪਤਣ
ਲਿਆਂਵਦਾ ॥ ਰਾਂਝੇ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦੇਖਿਆਂ ਮੁਸਤਾਕ ਹੋਇ ਆਪ ਕ
ਕੇ ਬੇੜੀ ਨਾਲ ਕੈਦੇ ਦੇਣ ਲਗਾਂਵਦਾ ॥ ਅਜ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਮੁਰਾਦ ਕਰੀ ਪੂ
ਰੀ ਸਭ ਬੇੜੀ ਚੜ੍ਹ ਰਾਂਝਿਆ ਤੂੰ ਆ ਜੋ ਪੀਰ ਨੂੰ ਮਨਾਂਵਦਾ ॥ ਮੈਂ ਤੈਨੇ ਚਲਾਈ
ਬੇੜੀ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਰੰਝੇਟੇ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਪਾਰ ਸੋ ਲੈ ਪਾਂ
ਵਦਾ ॥ ੨੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ ॥ ਆਜ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਂ...
ਬੂਟ ਦਾ ਮਲਾਹ ਕੋਲੋਂ ਬੇੜੀ ਵਿਚ ਸੇਜ ਸੁਨੀਆਂ ਕਿਸ ਨੇ ਵਿਛਾਈ ਹੈ ॥
ਸੇਜ ਏਹ ਹੀਰ ਦੀ ਜਹਾਨ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਆਖ ਕਿ ਪਰੇ ਹੂੰ ਆਇਆ ਤੈ
ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ ॥ ਰਖਦੀ ਹੈ ਰੋਜ ਤੋ ਨਿਵਾਜ ਪੜ੍ਹ ਪੰਜ ਵੇਲੇ
ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਆਪ ਰਬ ਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਰਾਂਝਣੇ ਨੇ ਸੇ
ਜ ਦਾ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਸੁਪਨੇ ਸੰਭਾਲ ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ ਨੇ ਗਵਾਈ ਹੈ ॥ ੨੨
॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ ॥ ਤੇਰੇ ਸੁਤੇ ਮੀਆਂ ਕੂਕ ਸੇਜ ਦਾ ਨਾ ਘਟੇ ਗੁਸਾ
ਸਿਆਲ ਦਾ ਨ ਸੁਣਿਆ ਮੈਥੋਂ ਜਾਵੇ ਜੀ ॥ ਹੋਵੇ ਹੀਰ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਮੇ
ਰੀ ਪੁਣੀ ਖਲ ਲਾਹ ਸੁਟੇ ਐਸਾ ਕਹੋ ਕੌਣ ਮੈਨੂੰ ਤਿਸ ਥੋਂ ਛੁਡਾਵੇ ਜੀ
॥ ਨੀਂਦ ਤੇ ਥਕੇਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਤੇ ਚੂਰ ਕੀਤਾ ॥ ਸੁਤੇ ਬਿਨਾ ਮੇਰੇ ਕੋ
ਲੋਂ ਚਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ ਜੀ ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਰਾਂਝਾ ਕਹੇ ਘੜੀ ਮੈਂ
ਅਰਾਮ ਕਰਾਂ ਉਠ ਪਵਾਂ ॥ ਰਾਹ ਕੌਣ ਹੀਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਂਵੇ ਜੀ ॥ ੨੩
॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ ॥ ਕਸਮ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮੈਂ ਟਾਲ ਨਾ ਕਰੇਂਦਾ
ਹੀਰ ਦਾ ਸਹਮ ਮੈਨੂੰ ਸੇਰ ਵਾਂਗੂ ਆਂਵਦਾ ॥ ਸਠ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੈ ਸ
ਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀਰ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਐਸਾ ਮੈਂ ਤੂੰ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਂਵਦਾ
ਮਰੀ ਤੇ ਥੈਰ ਦੀ ਹੈ ਐਸ ਹੀਰ ਆਇਕੇ ਤੇ ਰੂਪ ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਕੁਝ ਬ...
ਜੇ ... ਵਦਾ ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਲਖ ਖੁਸੀ ਹੈ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀਰ ਨਹੀਂ ਮ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

[illegible]ਕਰੇਂਦੀਖੇੜਕੇਦੀਤੁਸਾਂਹਣਵਾਚ॥੨੪॥ ਕਬਿੱਤੁ
ਜਣ੍ਹਾਂਦੀਹੀਰਦੀਜਾਂਗਏਨੂੰਉਰਾਵਲਗੀਏਖੜਗੁਜਾਗਕੇ
ਨਾਲਭਦਬੀਰਦੇਗੇਕਥੋਂਕਰਕੇਉਪਰਮੇਸਾਂਦਾਏਜਭੂਰਣਬਣ
ਭੁੰਡਮੇਲਕਰੇਨਸਾਂਅਜਹੀਰਦੇਗਹੋਂਵੇਂਕੇਠਾਕਰਾਂਨੂੰਆਖਦਾਮੇਲ
ਹਤਾਂਈਮੈਨੇਮੇਰਾਕਰਜਾਜੀਭੂਨਮਭੁਆਸੇਪੀਵਰਤਾਛਾਪਲੈਕੇਮੈਂ
ਉਨੇਰਜਾਏਇਦੀਜੋਗਾਸਿੰਘਹੋਵਣਾਸੋਰੇਗਨਨਮੇਰੇਹੀਸਰੀ
ਰਦੇ॥੨੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਕਰਕੇਅਰਾਂਮਇਕਪਹੀਭੂੰਖਲੋਏ
ਉਠਹੀਰਮੀਆਂਤੇਨੂੰਮੈਨੂੰਕਿਸੇਨੂੰਨਾਜਾਣਦੀ॥ਭੁਲੋਆਵਦਾਗੁਮ
ਸਭੂਜਾਸੁੰਦਰਸੁਜਾਨਮੀਆਂਖਾਏਪੀਯਪਹਨਧਸਖੇਰਮਉ
ਜਾਂਮਾਣਦੀਸੇਜਸੁਤਾਮੀਆਂਜੇਭੂੰਹੀਰਨੂੰਮਲੂਮਹੋਇਓਦੂਹਾਂ
ਦੀਗਵਾਵੇਜਾਨਕਸਮਭੂਰਨਦੀਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਾਂਤੁਰਾਆਨਕੇ
ਰਜਾਏਹੀਰਨਢੀਆਂਦੀਫਉਜਲੈਕੇਆਈਇਕੇਹਣਦੀ॥੨੬॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਵੇਖਕੇਪਲਿੰਘਟੂਲਹੀਰਨੇਕਰੋਧਕੀਤਾਭੂਰੋਂਪੁਛੇ
ਦੀਹੈਮਲਾਹਨੂੰਪੁਕਾਰਕੇ॥ਸੇਜਮੇਰੀਕਉਣਤੈਂਸਵਾਲਿਆਹੈ ਦਸ
ਮੰਦੇਲੈਂਦੀਹਕਦੀਚੀਆਂਕਰੋਧਮਨਧਾਰਕੇ॥ਲਤਮੁਕੀਲਗੀਪੈ
ਣਲੂਰਣਮਲਾਹਤਾਂਈਛਮਕਾਂਦੇਨਾਲਹੀਸਿਨ੍ਹਾਏਆਤਿਨਾਂਮਾਰ
ਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਛਡਿਆਮਲਾਹਤਦੋਂਆਰਣੇਬੇਹੋਇਭੂਰੇਹਾਲਜਦੋਂ
ਡਿਗਪਿਆਹਾਰਕੇ॥੨੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਗੁਸੇਹੋਈਹੀਰਪੈ
ਗਈਕੇਨਸਖੀਂਨਉਭੇਨਢੀਂਆਂਏਨਾਲਆਈਸੇਜਵਲਚਲਕੇ॥ਸੇਜ
ਰੰਗਲੀਆਪਾਵਕੇਈਸੁਤਾਹੈਗਵਾਰਹੀਰਆਖਦੀਪੁਕਾਰਸਹੀਓ
ਮਾਰੇਨੀਉਥੋਂਲਕੇ॥ਵੇਖਸੂਰਤਜਮਾਲਹੀਰਹੋਈਹੈਨਿਹਾਲਦ
ਸਨਾਉਂਠੋਗੋਰਾਂਉਕੋਣਦੇਸਕੋਣਨਲਕੇ॥ਮੁਖਸੋਹਣੇਸਰਾਬਮੈਨੂੰਪੇ
ਹਤੂਜਬਾਬਜੋਗਾਸਿੰਘਪਰੇਮਬਾਣਗਏਰਨਸਲਕੇ॥੨੮॥ ਕਬਿੱਤੁ
ਮੱਈਕਿਨਸਾਂਬਲੇਲਆਖੀਖੋਲੀਆਂਰੇਸ਼ਣਕੇਨੇਹੀਰਕਹੇਨਾਉਂਠੋਗੋਰਾਂ
ਉਭੂਸੁਣਾਉਦੋਂਆਇਆਕਿਸਥਾਂਉਂਅਗੇਜਾਵਣਾਕਿਦਰਮੀਆਂ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਦਸਤਿ ਨਿਸੰਗ ਸਾਬੋ ਮੁਲਨਾ ਸੰਗਾਉਦਿਵੋ॥ ਇਕਵਾਰ ਬੋਲੇ ਤੂੰ ਜਬਾ
ਨੇਕੂ ਥਾਟ ਜਾਂ ਦਾਸੁਟਾਂ ਤੇਰੀ ਗਲ ਭਸਾਰੇ ਮਨਾ ਦਿਰ ਰਾਉਦਿਵੋ ਜੋਗ
ਸੰਗ ਹਥ ਬੰਨ ਹੀਰ ਅਰਜ ਏ ਕੀਤੀ ਏ ਅਸਾਂ ਦਾ ਲਦੇ ਖੇਤੂ ਮਿਹਰ ਪਰਅ
ਉਦਿਵੋ॥੨੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਬੋਲਦਾ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਵੇ ਗੁਨਾਹ ਕੀਆ
ਤੇ ਦਿਰ ਦਾ ਫੇਕਲੇ ਜਾ ਮੇਰਾ ਬੈਠੇ ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਕੇ॥ ਬਖਸ ਗੁਨਾਹ ਬਸ
ਰਤੂੰ ਜਰਾ ਹਾਇਆ ਅਸਾਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰੇਂਦੀ ਵੜਿਆ ਈ ਸਭੇ ਖੋਇਕੇ ਨ
ਤੇ ਬਾਉਂ ਦਸਤੇ ਰੋਪ ਲਿਓ ਨ ਜਾਦੇ ਕੂਫ ਦਸਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਤੂੰ ਰਖਨਾ ਲਕੇ ਇ
ਨਜਿੰਦ ਮੇਰੀ ਗਈ ਵੇ ਜਬਾਨੇ ਬੋਲ ਇਕਵਾਰ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਹੀਰ ਦੁਖੀ
ਹੋਇ ਕਹਿਆ ਰੋਇਕੇ॥੩੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਕੀ ਦਸਣਾਂ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੇ
ਤੇ ਤੇਰਿਆਂ ਉਹੀਰੇ ਪੁਛਕੇ ਕੀ ਲੈਣਾ ਕਿਨੇ ਦੁਖਣ ਵੰਡਾਵਣਾ॥ ਇਸ ਦਾ
ਦਾ ਲੈ ਇ ਲਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁ ... ਇਆ ਭਲਾ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇ ਕੇ ਤੇ ਭਰਮ ਗਵ
ਣਾ॥ ਅਸਾਂ ਗੋਚਰ ਜੋਗੀ ... ਕਰਾਂ ਸੇਰ ਜੋਰ ਮੀਆਂ ਸਾਰ ਦੀ ਸੁਣਾਂ
ਈ ਸਾਬੋ ... ਨਾਲ ਲੁਕਾ ... ਣਾ॥ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਹੀਰ ਕਹੇ ਦਾਸਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
ਰਹੀ ਸਾਡੇ ... ਆਰੋ ਬਾਂਉ ਕੇ ਹਣੀ ਜਾਂ ਦਣਾ॥੩੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਮ
ਰੁ ਨੂਰ ਉਪਰੀ ਦਾ ਪੁਤ ਨਾਂਉ ਪੀਦੇ ਰੋਸ਼ਨ ਰਾਂਝਾ ਤਖਤ ਹਜਾਰੇ ਤੇ ਜਗਾਤ ਮਸ
ਣਾਂਣੀ ਆਏ ਏਮ ਪੇਹੋ ਇਆ ਦਿਲਗੀਰ ਮੇਂ ਉਦਾਸ ਰਹਾਂ ਰਖਿਆ
ਮੰਲਨੂ ਸਮੇਂ ਬਹੇ ਸੁਖ ਮਾਣੇਨੀ॥ ਧੀਕ ਦੂਰ ਕਸ ਜਾਲ ਦੀ ਮੈਂ ਹੀਰ ਸੁਣੀ
ਰੂਪ ਦੀ ਤੇ ਰੈਨ ਕੇ ਹੀਰ ਨਾਂ ਜੇ ਹੜੇ ਇਸ਼ਕ ... ਰੇਦਾ ਣੇ ਨੀ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਣੀ ਤੇਹੀ
ਦਰ ਮਾ ਬੂ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕ ਹੋਈ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਰਾਂਝੇ ਬੋਲ ਸਚ ਦੇ ਦਖਾਣੇ ਨੀ॥
੩੨॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਦਿਰਸੁਣ ਨੇ ਦੇਤ੍ਰਿਠੀ ਤਦੋਂ ਹੀ ਲਗੀ ਮਿਠੀ ਜਿਉ
ਖੁਲਾਈ ਏਤੋ ਜਾ ਦੇਠੀ ਤ੍ਰਿਉਂ ਹਜਾਰਿਓ ਚਲਿਆ ਪਾਇਕੇ॥ ਭਰ ਜਾਂਈ
ਆਂ ਤੇ ਭੂਆਈ ਹੋ ਇਬੇ ਨਤੀ ਸੁਣਾਂਈ ਸਾਨੂੰ ਛਰਕੇ ਨਜਾਂਈ ਸਭ ਰੋਜੋਰ
ਲਿਕੇ ... ਬੀਤੀ ਸੂਗ ਨੂੰ ਤਿਆਰੀ ਰਾਤ ਜੋਗ ਲੇ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਹਾਂ ਸਪਾਂ ਦੀ ਖੂ
... ਦਾ ਦੂ ਦੁਖ ਪਾਇਕੇ॥ ਅਗੇ ਜਾਣੂ ਨੂੰ ਨ ਜਾਣੂ ਮੇਰਾ ਜੋਰ ਹੋਣ ਕਾ
... ਰਾਂਝੇ ਕਹੇ ਹੀਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਕੇ॥੩੩॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਹੀਰ ਬੋਲੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਘੁਮਾਈਸਹੀਓਦੇਓਣੀ ਵੇਖਾਈਐਸੀਪਾਂਦਵੀਓਭੀਕਦੀਨੂੰਰੱਬਨੇਮਿਲਾ
ਇਆਹੈਂਸੁਣੋਮੇਰੀਜਾਨਤੇਰੇਰੂਪਤੋਂਕੁਰਬਾਨਵਾਰਸਟੀਓਸੰਗਾਹਜਿਸਚ
ਲਕੇਤੈਂਆਇਆਂਹੈਂਹੋਈਦੇਖਕੇਨਿਹਾਲਮੈਨੂੰਰਬਆਇਆਲਗ
ਲੀਆਂਬਿਰਪੱਨਤੇਰੀਆਂਭੁਖੇਸੁੱਤਾਜਿਨਜਾਇਆਂਹੈਂ।ਜੋਗਸਿੰਘ
ਕਹੇਮੇਰੀਨੂੰਦੀਸੰਪੀਰਤਿਜਾਂਫੁਲਤੂੰਗੁਲਾਬੀਹੁਣਖੇਲੀਮੇਰੀਪਾ
ਇਆਹੈ।੩੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਤਕਸੀਰਕਰੀਮਾਫਇਕਗਲਮੈਂਪੁਛੰਦੀ
ਤੈਥੋਂਹੋਇਗਾਜੇਕੀਮਮੈਂਸੁਣਾਂ[illegible]ਘਰਜਾਇਕੇ।ਬਿਨਾਂਕੰਮਕਾਰਕੋਈਨਿ
ਸੇਨੂੰਨਚਾਹੇਤੁੰਦੇਪੁਤਹੋਇਪਿਆਰਾਤੂੰਸਮਝੁਮਨਲਾਇਕੇ।ਘਰਮਾਪੇ
ਆਂਦੇਲਾਡਲਾਪਿਆਰਾਂਨੀਮੈਂਭਾਈਆਂਨੂੰਕਾਰਨਾਕਰਾਈਮੈਂਬੇਕਦੇਨੀਦੂ
ਖਾਇਕੇ।ਜੋਗਸਿੰਘਰਾਂਝਾਕਹੇਹੀਰਤੇਰੇਕਾਰਣੇਂਨੀਮਚੀਆਂਦੇਨਾਲਬਿ
ਆਵਾਂਮਝੀਆਂਚਰਾਇਕੇ।੩੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਕਾਈਘੜੀਸਹੀਓਨਿ
ਸੁਲਖਣੀਹੀਦਸੋਮੈਨੂੰਜਿਤਵੇਲੇਮਾਉਂਪਾਸਘਰਨੂੰਮੈਂਜਾਂਵਾਨੀ।ਹਥਬੰਨ
ਕੇਸੁਦਾਇਆਕੇਕਰੇਨੀਅਰਜਸਭਮਾਪੇਮੈਨਲੈਣਜੇਮੈਂਜਾਇਕੇਸੁਣਾਂ
ਵਾਨੀ।ਏਹੋਮੇਰੇਮਨਦਾਮਨੋਰਥਸਹੇਲੀਓਨੀ।ਹਸਦੀਖੇਡਦੀਫੇਰਾਂਝੇ
ਕੋਲਆਂਵਾਨੀ।ਰਾਜੀਹੋਇਆਖਣਤੂੰਰਖਹੀਰਰਾਂਝਣੇਨੂੰਜੋਗਸਿੰਘ
ਹੀਰਕਹੇਪੀਰਮੈਂਮਨਾਂਵਾਨੀ।੩੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਜੀਉਰਾਂਝੇਦਾਪਰ
ਇਆਇਆਂਇਨੂੰਸੁਣਾਂਇਕੇਹਰਕਹਥਆਇਆ।ਇਕੇਸਭੇਮਝੀਚ
ਰੇਨੀ।ਕਹੇਂਸਦਕੇਲਿਆਵਾਂਤੇਨੂੰਆਣਕੇਦਿਖਾਂਵਾਰਾਤਚਉਂਪਵੀਦ
ਰੇਦਰਹੇਤਖਤਹਜਾਰੇਨੀ।ਗਲਈਆਂਇਬੋਰਜਾਇਜਾਂਮੇਵਿਚਨਾਂਸਮਾਂ
ਇਕਹੇਚਲਕੇਸਹੇਲੀਓਮਿਲਿਆਂਵਾਫਿਲਪਿਆਰੇਨੀ।ਜੋਗਸਿੰਘਰ
ਲੀਸਿਆਲਲੈਸਹੇਲੀਆਂਨੂੰਨਾਲਤੂੰਧਾਇਸੁਕਦਾਰਿਆਉਂਪਾਰਰਾਂ
ਝਣਉਤਾਰੇਨੀ।੩੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਸੋਰਹਾਂਨਹੋਇਰਾਂਝਾਹੀਰ
ਨੂੰਉਡੀਕਦਾਹੈਹੀਰਚਿਤਲਾਇਮਿਲੀਰਾਂਝਣੇਨੂੰਹਸਕੇ।ਜੇਹਾਸੂਕਜ
ਇਘਰਮਾਉਂਨੂੰਸੁਣਾਇਆਸੀਹੀਰਰਾਂਝੇਨੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਾਗਲਸਭਦਸਕੇ।
ਪੈਰੀਜੋੜਾਪਾਇਕਿਲੂੰਬੀਲਕਤੇਦੁਪਟਾਮੋਢੇਹੀਰਦਾਸਵਾਰਪੇਚਲਾਇਆਂਕੇਸੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਨੇਕਸਕੇ ਜੋਗਾਸਿੰਘ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਹੀਰ ਚਲ ਘਰ ਸੋਰਦਕਲੀ
ਗੇਗਈ ਕਿਤੇ ਦਲ ਨਸਕੇ ॥੩੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਕਿਆ
ਈਰਿਸ਼ਾਂ ਤੂੰ ਬਾਪ ਭਾਈ ਜੇਹਾਂ ਭੈੜਾ ਅੰਦਰ ਕਰਤੇ ਹਾਰ ਤਿਨੂੰ ਰੰਗ ਲਾਈ
ਤ੍ਰਾਸ ਭਾਂਦਲ ਸਾਪ੍ਰੀ ਨਿਰਾਸ ਝੂਠੇ ਦੀਆਂ ਸਾਕ ਹੋਹੰ ਨੂੰ ਛੁਡਾਈ ਇਕਮਲੀ ਮੈਂ
ਪੁਠੇ ਦਾਨੀ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣ ਸਦਾਇਆ ਚਾਕ ਦਿਲ ਦੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਖ ਛਿੜਕਦੀ
ਬਾਹੀ ਹੀਰੇ ਕੇ ਨਤੀ ਕਰੇਂ ਦਾਨੀ ਜੋਗਾਸਿੰਘ ਸਚਦੀ ਸੁਣਾ ਦੇ ਰਾਂਝਾ ਹੀਕ
ਈਦੇ ਖੁਮੁਖ ਜੀਵਾਂ ਰੂਖੇ ਬਾਝੋਂ ਮੈਂ ਮਰੇਂਦਾ ਸੀ ॥੩੯॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥
ਤੇਰੇ ਪੇਸ ਕੀਤੀ ਜਾਨ ਤੇ ਨੂੰ ਅਸੇ ਨਾਈਆਂ ਨਪੁਣਤਾ ਸਬੀ ਕੂਰਾਨ ਜੀਆ ਫੋਲੇ
ਫੂਕਾਇਲੋ ਆਖ ਸਚ ਦੀ ਸਬਾਨ ਵਿਚ ਕਬਦੇ ਦੀਵਨ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਮਾਲ
ਤਾਂ ਟੇਦਾ ਕਾਂਗ ਜਾਲਿ ਖਾਇਲੋ ਆਜੇ ਜੇ ਪਤੀ ਜਨਾਹੀਆਂ ਵਦਾ ਹੈ
ਮੂਲ ਤੈਨੂੰ ਚਾਸਣੀ ਬਣਾਇਕੇ ਸੁਨਿਆਰੇ ਵਾਂਗ ਤਾਇਲੋ ॥ ਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇ ਹੀਰ ਹਥ ਬੰਨਾ ਵੀਆਂ ਠ ਬਾਰ ਸੋ ਸੁਰੰਗ ਦਬੂ ਕਰਾਇ
ਲੋ ॥੪੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ ਕੀਤੇ ਕੌਲ ਤੇ ਕਰਾਰ ਮੇਰੇ ਹੀ ਚਾਰ ਤੇਨੂੰ ਤੇਆ
ਰਮ ਤ੍ਰਿਜੁ ਰਤੂ ਧਰੀ ਦਾ ਪੁਤ ਪਿਆ ਭਾਮਾ ਹੀ ਨੂੰ ਸਦਾਂ ਵਦਾ ਆਇਆ ਤੂੰ
ਚਕਪਜੂ ਰਮੁਖ ਚੰਦ ਸੋਜ ਨੂੰ ਰਸਾਈ ਕਰਕੇ ਸਲਾਮ ਰਾਂਝਾ ਬੇਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧ
ਵਦਾ ਮੋਹੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾਹ ਝੂਲਾਂ ਵਿਚ ਕਾਂ ਹਰ ਹਕੇ ਣਦੇ ਸੋ ਮਲਾਂਝ
ਹੀਰ ਨੂੰ ਲਿਆਂਵਦਾ ਜੋਗਾਸਿੰਘ ਬੈਠ ਕਾਂ ਟਿਕਾਣੇ ਸਭ ਮਾਹੀਆਂ ਦੇ
ਮਾਹੀਂ ਦੀ ਚਰਾਂਦ ਰਾਂਝਾ ਹੀਰ ਥੋਂ ਪੁਛਾਂਵਦਾ ॥੪੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ
ਕਰਕੇ ਸੰਭਾਲ ਰਾਂਝਾ ਹੀਰ ਆਇਨ ਦੀ ਤੀਰ ਕੀਤੇ ਯਾਦ ਪੀਰ ਸੋਈ ਪਲ
ਵਿਚ ਆਂਵਦੇ ॥ ਹਥਜੋੜ ਦੂਹਾਂ ਨੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਪਲੰਘਾਂ ਵਿ
ਛਾਇਕੇ ਤੇ ਪੀਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਂਵਦੇ ॥ ਖੁਆਜਾ ਮਕਦੂਮ ਤੇ ਕੁਤਬ ਜੇ ਹੋਰ ਤੇਜ
ਕੇਤੇ ... ਪੀਰ ਸਭ ਨੂੰ ਮੰਗਾਂਵਦੇ ॥ ਜੋਗਾਸਿੰਘ ਹੀਰ ਤੇ ਰੰਝੇਟੇ ਨੂੰ ਬੁਲ
ਇਆ ... ਪੀਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕੇ ਨਿਕਾਹ ਸੋ ਭੁਣਾਂਵਦੇ ॥੪੨॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ
ਜਗ ਨੂੰ ਰਦਾ ਪਸਾਰਾ ਤੇ ਦਿਹਾਰ ਸਭ ਸੂਰਤੂ ਸਾਬੈ ਰਗੀ ॥ ਵਿਸਾਰ ਮਗਰੂ
ਰਨਹੀ ਹੋਂਵਦਾ ॥ ਚਿਰ ਦੇ ਜਚਲਣਾ ਪਛਾਣ ਨੇਕੀ ਖਟ ਲਈ ਏ ਸਾ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਈਵਲਜਾਗਣਾਸਰਾਡਵਲਮੇਵਣਾਅਉਠਿਲੋਦਾਲੋਰਾਹਈਸਲਾ
ਮਤਹਮੇਸਕਰੌਦੇਖਕੇਮੈਤਾਨਏਨਸੀਕਨਾਖਲੋਵਣਾਜੋਗਸਿਧ।
ਰਾਂਝੇਹੀਰਪੀਰਾਂਸਮਝਾਏਏਂਵੇਰਖਣਾਪਿਆਰਸਾਡਾਕਹਿਆਨ
ਹੀਖੋਵਣਾ॥੪੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਅਤਰੋਕੇਰਾਂਝੇਅਤੇਹੀਰਨੂੰ
ਸਿਧਾਰੇਪੀਰਜਾਂਏਨਾਭਲਾਮਹੋਏਰਹੇਪਿਆਨਲਿਆਇਕੇਂਵੇਖਦੀਹੁ
ਫੇਰੇਵਤਹੀਰਨੂੰਅੱਛਾਹੋਇਆਪੀਰਾਂਦਾਬਸੀਗਲਹੀਰਕਹੀਸਮਝ
ਇਕੇਗਸਿੰਮੀਆਸਮਾਨਏਹੋਥੀਮਪੀਰਹੀਰਬੰਦਗੀਦਸਨੇ। ਦਰ
ਏਣਆਇਕੋਗਪਿਨਸਾਡੇਭਰਾਅਸੀਪੀਰਾਂਨੇਨਿਹਾਲਕੀਤੇਜੋਗਸਿ
ਧਰਾਂਝੇਕੇਹੇਹੀਰਨੂੰਸੁਣਾਇਕੇ॥੪੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਅਉਲ
ਨੇਮਿਲਾਇਆਜੇਹਾਂਭਾਲਦੀਸਾਂਤੇਰਾਮੈਨੂੰਪਿਆਰਨਾਲਗਲਾਂਹੀਰਰਾਂ
ਝੇਨੂੰਸੁਣਾਂਵਦੀ।ਤੇਰੇਜੇਹਜਾਂਹੋਰਨਾਮਲਮਹੋਦੇਕੋਈਮੈਨੂੰਘੋਲੀਤੇਰੇਤੋਂ
ਤੇਰੂਰਬਾਨਏਮੈਂਜਾਂਵਦੀ।ਮੇਰੀਤੇਂਜਿੱਦਿਆਪਰਬਨੇਬਣਾਈਮੈਂ
ਨਿਹਾਲਹੋਈਹੀਰਚੇਲੇਆਪਣੇਮੈਂਮੂਲਨਾਸਮਾਵਦੀਜੋਗਸਿਧਰ
ਝੇਫੇਈਬਾਂਹਹੀਰਹਥਫਡੂਚਲੀਲਟਕੇਂਦੀਬੇਲੇਰਾਂਝੇਨੂੰਲਿਆਂਵਦੀ।
੪੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਵਿਣੇਥਿਕਨਛੀਆਂਨੂੰਪਲਨਾਦਿਹਾਵੇਇਕਾਰੇ
ਗਏਸਹੀਓਆਜਰਾਂਝਾਅਤੇਹੀਰਨੀਆਂ।ਵਿਚਮਿਲਕੇਪੁਛੇਂਦੀ
ਆਂਨਾਦਸੇਕੋਈਕਿਥੇਜਾਇਭਾਲੀਏਸੋਕਰੋਤਤਬੀਰਨੀ।ਬੇਲੇਗਈ
ਆਂਚਲਕੇਸਹੇਲੀਆਂਸਲਾਹਕਰਮਿਲੇਰਾਂਝਾਹੀਰਠੇਛਪਈਹੈਸਰੀਰ
ਨੀ।ਜੋਗਸਿਧਵੇਂਦੀਆਂਉਲਾਂਬੇਸਹੀਆਂਨੂੰਸੋਨਾਲਛੇੜਿਆਈਏਜਨ
ਨਹੀਰੇਦਸਤਕਸੀਰਨੀ॥੪੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸੁਹਰਾਂਝੇਨੂੰਵਿਖਾਵ
ਣੇਮੈਂਆਈਸਾਂਸਹੇਲੀਓਨੀਤੁਸਾਂਬਿਨਾਹਿਤਮੇਰਾਹੋਇਆਸੀਉਦਾਸਨੀ
।ਹੀਰਮਿਲਬਿਲਰਾਜੀਕੀਤੀਆਂਸਹੇਲੀਆਂਤੁਸਾਂਰੀਦਯਾਕਰਰਬ
ਪੂਰੀਕੀਤੀਆਸਨੀ।ਬੈਸਗੀਬਜਾਇਸਹੀਓਂਰਾਂਝੇਮੈਂਮਿਹਲਈ
ਜੁਲਫਜੰਜੀਰਵਾਲੀਪਾਇਕੇਤੇਫਾਸਨੀ।ਜੋਗਸਿਧਮਤਾਕੀਤਾਹੀਰ
ਤੇਸਹੇਲੀਆਂਨੇਰਾਂਝੇਨਾਲਖੇਡੀਏਬਣਾਇਕੇਡੇਰਾਸਨੀ।॥੪੭॥

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਖੇਡ੍ਹਰਚੀਹੀਰਤੇਸਹੇਲੀਆਂਨੇਖੁਸੀਨਾਲਆਨੰਦੇ
ਹੁਲਾਸਵਿੱਚਰਾਂਝੇਨੂੰਬੈਠਾਲਕੇ॥ਕੋਲਵਾਂਗੀਖਿੜ੍ਹੇਮੁਖਸਭਸਹੇਲੀ
ਆਂਦੇਸੂਰਜਸਮਾਨਪਾਸਰਾਂਝੇਨੂੰਬਹਾਲਕੇ॥ਗੀਤਗਾਵਣਾਂਆਪਾਰ
ਹੀਰਵਿੱਚਸਰਦਾਰਰਾਂਝੇਬੰਸਰੀਬਜਾਈਰਾਗਤਾਨਨੂੰਸੰਭਾਲਕੇ॥ਜੋ
ਗਾਸਿੰਘਹਸਖੇਡ੍ਹਨਾਲਲੈਸਹੇਲੀਆਂਨੂੰਹੀਰਘਰਆਈਬੇਲਾਰਾਂਝੇ
ਨੂੰਵਿਖਾਲਕੇ॥੪੮॥ ਕਬਿੱਤੂ॥ ॥ਹੋਇਕੇਖੁਸਾਲਮਿਲਸ
ਹੀਆਂਦੇਨਾਲਰਾਂਝੇਨੇਚੀਕਿਣੀਆਂ ਉਚਾਰਮੁਰਲੀਬਜਾਂਵਦਾ॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗਸਾਰੰਗਧਨਾਸਰੀਬਸੰਤਗਉੜੀਕਾਨੜਾਕਿਦਾਰਟੋਡੀਰਾਗਸ
ਭਗਾਂਵਦਾ॥ਪਸੂਪੰਛੀਆਂਨਸਾਅਵਾਜਸੁਣਮੋਹੇਸਭਹੋਰਦੀਰ
ਲਾਵੇਕੌਣਨਦੀਆਂਆਟਕਾਂਵਦਾ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਨੈਨਬੈਨੋਮੈਨਦਾਸਰੂਪ
ਰਾਂਝਾਇਛੁਣਿਹੀਸੈਨਕਗਰਿਤਨੂੰਰੁਆਂਵਦਾ॥੪੯॥ ਕਬਿੱਤੂ
ਹੀਰਘਰਆਈਚਿਤਰਹਿਆਰਾਂਝੇਪਾਸਸਭਪੁਛਣਸਹੇਲੀਆਂ
ਉਦਾਸਕਿਉਂਤੂੰਹੋਈਨੀ॥ਗਲਦਿਲਦੀਸੁਣਾਉਸਾਡੇਮਨਵਿਚਹ
ਉਨੀਹਕੀਕਤਜੋਹੋਇਗੀਇਲਾਜਕਰਾਂਸੋਈਨੀ॥ਰਾਂਝੇਦਾਵਿਛੋੜ
ਨੀਮੈਂਪਲਨਸਹਾਰਸਕਾਂਦੁਖਤੇਅੰਦੇਸਾਹੋਰਮੈਨੂੰਕਹੀਕੋਈਨੀ॥
ਮਿਲਪਈਰਾਂਝੇਘਰਆਇਆਖੁਸੀਹੋਈਹੀਰਜੋਗਾਸਿੰਘਸਹੀਚਿੰਦ
ਗੀਗੀਮੇਰੀਖੋਈਨੀ॥੫੦॥ ਕਬਿੱਤੂ॥ ॥ਹੀਰਦੀਸਹੇਲੀਆਂਨੇ
ਘਰਜਾਇਗਲਕੀਤੀਸੁਣਕੇਸਿਆਲਆਏਰਾਂਝੇਦੇਦੀਦਾਰਨੂੰਵੇਖਕੇ
ਅਸੀਲਰਾਂਝਾਉਠਕੇਖਲੋਇਗਿਆਹਥਜੋੜਵੰਨਸੰਕਰੇਂਦਾਹੈਜ
ਰਨੂੰਰਾਂਝਾਦੀਨਦਾਰਸਭਨੂੰਰਬਨੇਮਿਲਾਇਆਜਿਓਂਮਸ਼ੀਆਂ ਚਰਾਂਦੇ
ਸੁਹਾਵੇਘਰਬਾਰਨੂੰ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਸਾਹੀਦੀਸਿਫਤਕੀਤੀਚੂਚਕੇਮੁਰ
ਲੀਵਜਾਇਏਹੋਮੋਂਹਦਾਸੰਸਾਰਨੂੰ॥੫੧॥ ਕਬਿੱਤੂ॥ ॥ਚੂਚੇਕ
ਦਿਲਾਸੇਨਾਲਆਖਦਾਹੈਰਾਂਝੇਣੇਨੂੰਬਚਾਘਰਬੈਠਨਾਹੀਂਮਸ਼ੀ
ਆਂਵਿਸਾਰਕੇ॥ਵੰਝਲੀਸੰਭਾਲਰਾਂਝਾਉਠਕੇਤਿਆਰਹੋਇਆ
ਚਉਪਰੀਦਾਆਖਿਆਤੁਰਤਅਨਪਾਰਕੇ॥ਘੀਤਾਂਹੋਣੈਮਿਟਗੀ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਜਿਉਂਸਿਆਲੀਆਂਨੂੰਮੋੜਿਲ੍ਹਿਆਹਟੇਨਾਹਟਾਈਕਾਈਰਹੀਆਂ
ਸਭਹਾਰਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਾਮਸਾਹੂਰਹੋਇਆਝੰਗਾਵਿਚ
ਨਾਲਰਲੀਹੀਰਲੋਕਲਾਜਸਭੇਤਾਰਕੇ।।੫੨।। ਕਬਿੱਤ੍ਰ।।
ਵਿਚਆਰਸੀਦੇਵੇਖਕੇਬਣਾਂਵਦੀਹੈਬਿੰਦੀਕਾਲੀਨਾਗਣੀਸਮ
ਨਾਲੇਫੂਲਫੰਸਵਾਰਦੀ।ਬੇਸਰਤੇਮੋਤੀਗਵਿਜੋਰੀਰੋਹੇਮੁਖਨਾ
ਲਬਿੰਦੀਜਿਵੇਂਕਾਲੀਰਾਤਰੋਸਨੀਬਜਾਵਦੀ।ਵੇਖਰੂਪਆਪਣਾਤੇਹੀ
ਰਮੁਸਤਾਕਰੇਈਕਜਲੇਦੀਰੇਖਨੈਣਾਂਅਣੀਜਿਉਂਕਟਾਰਦੀ।ਹਾਰ
ਤੇਸਿੰਗਾਰਕਰਰਾਂਝੇਵਲਤਿਆਰਹੋਈਜੋਗਾਸਿੰਘਘਟਾਂਛਪਰਤਲੂਰ
ਦੀ।।੫੩।। ਕਬਿੱਤ੍ਰ। ।ਫੁਲਾਂਜੇਹੀਰਾਲੀਹੋਈਰੋਸਨੀਸਿਆ
ਲੀਹੀਰਨੇਪਦੀਕਿੱਢੀਸਹੀਆਂਨਾਲਰਾਂਝੇਕੋਲਆਂਵਦੀ।ਚਸਮਾਂ
ਚਰਾਗਮੁਖਰੋਹਣੀਸੁਹਾਗਬੋਲਕੇਇਸਮਾਨਲਬਾਂਚਿਤਨੂੰਚੁ
ਰਾਂਵਦੀ।ਗੁਰੈਠੇਬਿਨਾਮਰਜਾਂਦੀਏਆਂਬਾਝੂਤੇਰੀਬਾਂਦੀਤੂੰਜਕੀਨ
ਕਰਜਾਂਣੀਸਾਹੁਏਕਰਾਂਨਦੀਮੈਂਖਾਂਵਦੀ।ਬਿਸੀਆਰਵਾਲਜੋਗਾਸਿੰ
ਘਚੀਰਲਾਲਸਮਾਨਕਾਂਮੁਕੇਸੀਗਲਰਾਂਝੇਨੂੰਲਗਾਂਵਦੀ।।੫੪।।
ਕਬਿੱਤ੍ਰ। ।ਮੇਰੀਚਉਪਰਹਜਾਰਾਂਜਖਾਜਾਂਣਦਾਹੈਸਾਰਾ
ਤੇਰੀਖਾਤਰਸਦਾਇਆਚਾਕਸਲਹੈਹੈਰਾਨਦੀ।ਛਰਲੇਫਤੇਨਿਹਾਲੀ
ਸੁਤਾਸਥਰਪਰਾਲੀ।ਵਿਚਰੋਹੀਆਂਦੇਜਾਲੀਕੁਸਰਵੀਨਾਗੁਮਾਨਦੀ
ਐਨੂੰਵਿਚਲੇਬਜਾਰਬਸਕਰਗੁਨਾਗਾਰਤੇਬੇਜੀਵਦੀਨਾਐਣਮੁਖਸਾ
ਬਤਈਆਨਦੀ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਕਹੇਹੀਰਮੇਰੀਜਾਨਤੇਸਰੀਰਸਭਰਾਂਝੇ
ਦਾਆਲਲਖਕਸਮਕੁਰਾਂਨਦੀ।।੫੫।। ਕਬਿੱਤ੍ਰ। ।ਤੇਰੇਨੈਣਤਿ
ਖੇਤੀਰਐਸਾਵੇਧਜਾਸਰੀਰਹੀਰੇਵਾਲਕਾਲੇਨਾਗਦੇਂਦਦਣੇਨੀਆਨਾਲਦੇ
।ਆਪਕਰਗੁਲਾਲਾਬਿੰਦੀਸੋਤਰਹੀਭਾਲਖੇਡੇਸਖੀਆਂਦੇਨਾਲਵਿਚਲੁ
ਕੀਨਾਹ ਰਦੇ।ਗਲਹਸਤੇਹਮੇਲਹਾਰਝੰਜਰਾਂਨੂੰਨਤਕਾਰਦਾ
ਲੀਆਂਨੂੰਬਕੇਕੰਨਸੂਕੇਨਾਲਭਾਰਦੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਣਵਿਕ
ਇਰਹਿਆਦੇਖਮੁਖਮੁਲਲਾਇਆਵਿਚਹੀਰਈਸਕਬਾਜਾ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਰੰਦੋ॥੫੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਤੇਰਾਕਉਲਜੇਹਾਮੁਖਨੀਭ੍ਰਮਰਭਾਇ
ਆਏਰਾਮਨਜੁਲਫਜੇਸੀਆਵਿਚਹੀਰੇਮੈਂਥੋਂਪਾਈਆਂਨੀ॥ਸਮਿਰਕਾਲੇ
ਪਿਕਬੈਨਸੁੰਦਰਕਪੋਲਮੈਨਤਿਰਛੂਹੀਸੇਨਮੋਰਾਬਿਤਤਏਂਚੁਰਾ
ਈਆਂਨੀ॥ਕਠਨਉਰੋਜਕਟਕੇਹਰਗਾਇੰਦਚਾਲਕਦਲੀ॥ਸਮਾਨਜੇ
ਘਰੂਰਪਗੀਸਾਈਆਂਨੀ॥ਜੋਗਸਿਧਹੀਰਨੀਰਮੀਨਦੇਸਮਾ
ਨਰਾਂਝਾਡਿਠੇਬਿਨਾਨਹੀਚੈਨਕੇਹਾਜਾਦੂਪਾਈਆਂਨੀ॥੫੭॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਤੇਰਾਮੋਗਾਪਿਆਰਨੀਚਕੋਰਮੋਰਭਉਰਜੇਹਾਵਿਸ
ਕੁਦੇਹੀਰਿਨਿਤਨੀਚਿਤਾਰਦਾ॥ਤਨੁਮਨੁਆਖੀਏਂਸਮਾਇਰ॥ਨੀਅੰਗ
ਗਦੂਸਰੀਨਾਗਲਨਾਉਤੇਰਾਹੀਚਿਤਾਰਦਾ॥ਦਿਨਏਹੋਖਿਆਲ
ਰਬੀਨੁਪਨੇਦੇਨਾਲਹੋਰਦੇਖਣਾਮਕੂਕਨੀਮੈਂਪਿਆਨਤੇਰਾਧਾਰਦਾ॥
ਜੋਗਸਿਧਰਾਂਝਣਪੁਛੰਦਾਹੀਰਦਸਮੈਂਨੂੰਘੋਲਕੀਪਿਲਾਈਆਂਨੀਮੈਂਪ
ਕਨਾਵਿਸਾਰਦਾ॥੫੮॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸਿਰਚੀਰਾਨੀਗੁਲਾਬੀਓ
ਨੈਣਾਨੀਸਰਾਬੀਮੂਹੋਂਬੋਲਿਆਂਫੁਲਝੜਨਫੁਲਹਾਰਲੈਬਣਾਂਦਦੀ॥ਛਿ
ਲਟਕੇਂਦਾਸੋਹਣਾ॥ਜਿਤਨੂੰਚੂਰੇਂਦਾਸਹੀਮੁਰਲੀਦੀਅਵਾਜਨੀ
ਕਲੇਜੇਨੂੰਖਾਂਦਦੀ॥ਰੂਪਦਾਸਰੂਪਆਕਲਸਹੂਰਲਈਆ॥ਰਾਂਝੇਖਸ
ਮਸਤਹਵਾਲਹੀਰਕਮਲੀਸਦਾਂਵਦੀ॥ਜੋਗਸਿਧਗਲੀਏਂਬ
ਜਾਰਦਾਂਗਡੀਨੂੰਹੋਈ॥ਅਗੋਂਅਗੇਰਾਂਝਾਪਿਛੇਹੀਰਚਲੀਜਾਂਵ
ਦੀ॥੫੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸੋਭੇਛੋਡਕੇਜੇਜਾਲਨੀਮੈਂ
ਰਾਂਝੇਨਾਲਸਹੀਓਕਿਵੇਂਤਣਾਤੇਤੂੰਬਣਾਨਾਹੋਇਸਾਥੋਂਆਂਵਦਾ॥ਰਾਂ
ਝੇਦਾਦੀਦਾਰਕਰਾਂਰਾਂਝਣੇਦੀਗਾਲਸੁਣਾਂਰਾਂਝੇਬਿਨਾਹੋਰਦੂਜਾਮੈਨੂੰ
ਹੀ ਭੁੰਦਦਾ॥ਸਾਕਨਾਤੇਜਗਦੇਵਿਹਾਰਸਭਦੂਰਕੀਤਿਆਸਰਚੇ
ਰਬਦਾਕਿਰਾਂਝੇਨੇਦੇਨੰਦਦਾ॥ਜੋਗਸਿਧਹੀਰਦੇਜਬਾਬਸੁਣੇਰਾਂਝ
ਣੋਸਭਦਰਕੇਨਜੀਕਨਾਲੇਗਲੇਦੇਲਗਾਂਵਦਾ॥੬੦॥ ਕਬਿਤ ॥
ਰਾਂਝੇਦਾਸਰੂਪਦੇਖਆਖੀਆਂਨਾਤ੍ਰਿਪਤਹੋਣਬੋਲਸੁਣਸਹੀਓਮੇਰੇਕੰ
ਨਨਾਂਅਘਾਂਵਦੇ॥ਗਲਵਿਚਬਾਂਹਾਨੀਮੈਂਦੂਰਨਹੀਹੋਇਸਕਾਰਾਂਝੇਦ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਵਿਛੋੜਾਪਲਸੁਖਾਨੀਵਿਹਾਵਦੇ॥ਮੇਰਾਜੀਉਇਨੇਰਾਤੁਰਾਂਝੇਦੇਹਜੂਰਰ
ਹਾਂਦੂਰਕੇਬੇੜਰਾਂਝੂਡੀਜਾਇਕੀਸਿਖਾਂਵਦੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਦੇਸਹੇ
ਲੀਆਂਰੇਕਤੇਨਾਲਹਸਨਖੇਲਣਨੀਕਰਨਮਨਭਾਂਵਦੇ॥੬੧॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਵਿਚਕਲਦੇਕੁਰਾਂਨਾਆਇਨਦੀਆਸਥਾਨਖੇਲਖੁਲਦੀ
ਖਿਆਨਜੇਪਕੜਾਸੌਭੇਰਾਂਝਾਦਸਦਾ॥ਜਾਬੁਝੀਮਾਨਭਿਸਤਦੇਜਖਨ
ਜਾਨਾਵਿਚਆਇਆਹੈਕੂਰਾਨਹੀਰੇਮੇਰੇਦੇਲਵਸਦਾ॥ਮੂੰਹੋਂਬੋਲ
ਕੇਪੁਜਾਂਵਦੇਸੋਈਆਉਲੀਆਕਹਾਂਵਦੇਨੀਮੁਸਲਮਾਨੈਸੋਈਰੋਗਗੱਲ
ਕੇਲੋਨਸਦਾ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੂਨਸੁਣਾਂਵਦੇਤਦੂਬੀਰਨਲਾਕੇਤਨੂੰਬੂ
ਰਾਵੇਜਦੋਂਖੁਲਕੇਤੇਹਸਦਾ॥੬੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸੋਦੇਹੀਰਧ
ਰਾਂਵਦੇਪਲਚਿੱਤਨੂੰਠਹਰਾਂਵਦੇਨਾਹੀਫੇਰਕਦੇਵੇਖਾਂਜਾਇਰਾਂਝੇਵਲਤ
ਕਦੀ॥ਇਹਗਲਕਿਸੇਨੂੰਸੁਣਾਇਕੇਨਾਕਹੇਹੀਰਆਇਕੇਝੂਰਤਮੁਕਦੀ
ਇਨਹੀਸਕਦੀ॥ਤਾਂਮਦੀਤਿਆਗੀਕੇਖੋਹੀਰਨੇਵਿਚਾਰੀਮਨਰਾਂਝੂ
ਟੇਟੇਵਾਸਤੇਭੈਦੂਰਭਏਪਕਦੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਨੇਵਟਾਇਆਪਜ
ਜਾਵਣੇਦਾਜੀਜਾਵਿਚਸੰਗਕੂਝਆਪਿਆਂਦਾਰਖਦੀ॥੬੩॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਹੀਰਕੂਟਕੋਲਿਆਈਚੂਰੀਦੂਹਾਂਦੀਮੁਰਾਦਪੂਰੀਆ
ਉਮੇਰੀਜਾਨਰਾਂਝਾਬੈਠਰਾਂਮਖਾਈਏ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਪਰੀਤਆਪਕਾਦ
ਰਨਿਬਾਹੇਰੁਕਸਚਦਾਮਨੇਹੋਦਰਰਬਦੇਲਿਖਾਈਏ॥ਕਦੇਨਾਹੀ
ਹੋਇਭੰਗਦਿਨੋਦਿਨਵਧੇਰੰਗਛਡਕੇਤਕਬਰੀ ਗੁਮਾਨਨੂੰਗਵਾਈ
ਏ॥ਮਿਲੇਰਾਂਝਣਤੇਹੀਰਇਕਜਿੰਦਦੋਸਰੀਰਜੋਗਾਸਿੰਘਉਸਮਣਦਾ
ਮਰਤਬਾਇਉਂਪਾਈਏ॥੬੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਬੈਠਕੇਸੁਣਾਵੇਰਾਂ
ਝਾਹੀਰਨੂੰਪਿਆਰਨਾਲਪਲਨਾਹੀਵਿਸਰੇਨੀਵਸੋਦਿਲਜਾਨਦੇ॥ਜੇ
ਹੀਸੁਣੀਜਗਾਂਵੇਮਲੂਮਹੋਈਤੇਹੀਕਬੂਲਪਾਲਕੇਵਿਖਾਲੇਂਨੀਤੇਂਅ
ਪਣੀਜੁਬਾਨਦੇ॥ਤੇਰੀਮੇਰੀਦੋਸਤੀਕਬੂਲਦਰਗਾਹਵਿਚ
ਸਦਾਕੂਰਬਾਨਤੇਰੇਸਾਬਤਈਮਾਨਦੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਸ
ਚੀਪਰੀਤਹੀਰਰਾਂਝੇਵਾਲੀਹੋਈਮਸ਼ਹੂਰਵਿਚਜਗ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਲਜਹਾਂਨਦੋ॥੬੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਲੈਲਾਂਮਜਨੂੰਜਿਉਂਰੀਤਿਓਂ
ਸੇਹੀਰਦੀਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਮੇਹੀਂਵਾਲਸੋਹਣੀਨਗਤਸੱਭਜਾਂਣਦਾ॥ਸੈ
ਲੋਦਿਲਦਾਰਸਿਰੋਂਦੁਖਾਂਦੇਉਤਾਰਭਾਰਫੂਲੀਗੁਲਜਾਰਦੀਬਹਾਰਾਂ
ਝੰਮਾਣਦਾ॥ਹੀਰਸਖੀਜਾਂਦੇਨਾਲੀਮਿਲਗਾਂਵਦੀਖਿਆਲਰਾਂਝੇ
ਸਰੀਬਜਾਵੇਰਾਗਰਾਗਣੀਪਛਾਂਣਦਾ॥ਮਨਮਤ੍ਰਦੇਖੁਸਾਲੀਸਹੀ
ਆਂਦੇਵਨਬਜਾਇਤਾਲੀਸੁਖਦੀਆਵਧਜੋਗਾਸਿੰਘਸੋਵਖਾਂਣਦਾ
॥੬੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਇਕਰੋਜਤਾਂਮਦੀਤਿਆਰੀਕੀਤੀਰਾਂਝੇ
ਨੂੰਧਿਉਖੰਡੁਮੇਵਲੈਬਣਾਈਚੂਰੀਕੁਟਕੇ॥ਛੰਨਾਭੁਰਹੀਰਨੇਲਪੇਟਿਆਂ
ਰੁਮਾਲਨਾਲਰਾਂਝੇਵਲਚਲੀਚੁੱਪਕੀਤੀਘਰੋਂਉਠਕੇ॥ਕੈਦੋਨੂੰਮਲੂੰਮਹੋ
ਈਹੀਰਵਗੀਜਾਂਵਦੀਹੈਪਾਣੀਉਤੇਬੇੜਾਜਿਉ ਚਲਾਏ ਪਉਣ ਛੁ
ਟਕੇ॥ਕੈਦੋਲੈਕੇਚਿਪੀਬਾਂਹੇਦਾਹਿਪਿਛੋਂਉਠ ਭੈਨਾਂਗੋਦੜੀਬਣਾ
ਵਦਾਸੀਜੋਗਾਸਿੰਘਜੁਟਕੇ॥੬੭ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਚੂਰੀਜਾਇ
ਰਾਂਝੇਨੂੰਫੜਾਈਹੀਰਸੌਕਨਾਲਹੋਈਮੁਸਤਾਕਜਾਂਮੇਵਿਚਜਾਸਮਾਂਵ
ਦੀ॥ਉਮਿਰਸੁਭਾਉਦੂਜਾਰਾਂਝਣੇਦਾਚਾਉਪੈਰਗਿਣਤਨਾਹੀਇਕੇਹੀਰ
ਮੇਹੀਂਵਲਜਾਂਵਦੀ॥ਦਾਉਲਗਾਕੈਦੋਦਾਸੁਆਲਕੀਤਾਖੈਰਦੇਹੋਸੋਭ
ਸੁਣਆਇਆਮੀਆਂਰਾਂਝਾਂਤੇਰੇਨਾਮਦੀ॥ਚਿਪੀਫੜਾਹਕਾਹਿਆ॥ਮੀਆਂ
ਨਾਮੇਅਲਾਖੈਰਦੇਹੁਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੇਦੇਮਿਹਰਮਨਆਂਵਦੀ॥
੬੮॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਚੂਰਮੇਂਦਾਛੰਨਾਰਾਂਝੇਉਲਟਾਇਆ॥ਚਿਪੀ
ਵਿਚਕਰਕੇਦੁਆਇਕੈਦੋਆਇਆਉਥੋਂਨਸਕੇ॥ਘਾਂਵਦੀਲਟਕਨਾਲ
ਆਈਹੀਰਖੇਡਦੀਸੀਚੂਰਮੇਂਚਖਾਉਮੈਨੂੰਕਹਿਆਹੀਰਹਸਕੇ॥ਚੂ
ਰਮਾਂਲੈਗਿਆਨਾਮਅੱਲਾਨੀਫਕੀਰਆਇਕੇਹਾਸੀਫਕੀਰਤੂੰਸੁਣਾਉਪ
ਤੇਦਸਕੇ॥ਲੰਙਾਜੇਹਾਸਾਂਵਲਾਸੀਹੀਰਨੂੰਮਲੂੰਮਹੋਇਆਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਸੋਟਾਲੈਲੀਤੋਟਾਚਲੀਕਸਕੇ॥੬੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਭਾਹਦਿਚਾਲਿਸੀ
ਜਾਇਕੈਦੋਂਡਿਆਂਤੋਲਿਆਛੋਹਦਾਣੀਘਟਭੈਨਹਿਕਚੂਰੀਲਈਖੋਹਕੇ॥ਇ
ਕਲਿਗੜੀਹੈਦਾਲਜਿਰੋਂਨਰਾਝੂਰੇਹਾਲਗਿਆ॥ਚੌਪਰੀਦੇਪਾਸਫਰੀਯਾਦਕੀਤੀ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਰੋਇਕੇਆਖੇਰੇਪਈਹੀਰਖਿਆਲਮੇਨੂੰਦਸਣਾਮਹਾਲਜੋਗਾਸਿੰਘ ੧੭
ਕਹੇਕੈਦੇਮੈਂਰਹਾਂਕਿਸਦਾਹੋਇਕੇਤੇਰੀਅਤੇਹੀਰਦੀਕਰਾਂਵਾਂਸੂਲਾਕੇ ੧੮
ਸੇਵੇਲੇਦੋਹਾਂਨੂੰਇਕੱਠੇਕਰਾਂਵਿਚਮੈਂਖਲੋਇਕੇ।੭੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ।
ਮਾਰਕੂਟਚੂਰੀਖੋਹਹੀਰਗਈਰਾਂਝੇਪਾਸਕੈਦੇਪਾਪੀਲਿਫ਼ੇਨੂੰਤੂੰਖੋਰਨ
ਹੀਸੀਪਾਵਣਾ।ਭਲੀਹੋਈਮੇਰੇਹੱਥਲਗਾਚੂਰੀਖੋਹਲਿਆਈਚੂਰਮ
ਸੀਓਸਮੇਰੇਬਾਪਨੂੰਦਿਖਾਵਣਾ।ਰਾਂਝਾਪਛਤਾਇਕਹੇਹੀਰੇਨੀਮੈਂਭੁਲ
ਰਿਆਫੇਰਐਸੇਕੈਮਦੇਨਜੀਕਮੈਂਨਾਜਾਂਵਣਾ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਰਾਂ
ਝੇਤੈਨੂੰਚੂਰਨਾਤੂੰਫਿਕਰਅੰਦੇਸਕੁਛਚਿਤਨਾਹੀਲਿਆਂਵਣਾ।੭੧॥ ਕ
ਬਿੱਤ੍ਰ। ।ਇਕਲੋਕਪਈਰਾਤਲੈਸਹੇਲੀਆਂਨੂੰਸਾਥਹੀਰਚੂਰੀਫੂਕੀਕੇ
ਦੇਦੀਚੁਫੇਰੇਕੂਚੇਲਾਇਕੇ।ਕੈਦੋਚੂਰੀਵਿਚਨਾਹੀਸੋਈਰਖਾਲਿਆਸੌਂਈਸੂ
ਰੀਭੁੱਜਹੋਈਸੁਆਹਜਾਂਸਵੇਰੇਉਠਿਆਇਕੇਕੂੜਕਤੇਭਿਰਾਸੇਲੀ
ਰੇਦਵੀਰਿਊਮਾਲਟੋਪੀਜਲਗਾਇਕੈਦੋਕਪੜਾਚੂਹੜਕੇਨੂੰਆਇਕੇ।ਨਢੀ
ਤੇਰੀਕਟਕਕਲਿਕਲਾਵੇਆਜਕਲਜੋਗਾਸਿੰਘਚੂਹੜਕਾਮੈਂਆਖਦਾਸੁਣ
ਇਕੇ।੭੨॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ। ।ਰਮਜਾਂਮਲੂਮਹੋਈਕੈਦੋਵਾਲੀਚਉਪ
ਗੀਨੂੰਗਲਾਂਬਾਤਾਂਕਰਕੇਫਕੀਰਨੂੰਹੇਟਾਲਦਾ।ਸਿਝਪਈਗਿਆਘਰ
ਚਉਪਰੀਅਜਾਜਨਾਲਹੀਰਵੇਖਕੈਦੋਵਾਲੀਗਲਨੂੰਸਿਭਾਲਦਾ।ਭੁਰਕੀ
ਤਾਨਢੀਏਤੈਂਪੁਜਕੇਫਕੀਰਨਾਲਹਥਬੰਨਪੈਰੀਂਪਉਮਤਮੈਂਸਿਖਾਲਦਾ।
ਜੋਗਾਸਿੰਘਨਢੀਹੀਲਭੁਆਰਕੀਤੀਹੈਫਕੀਰਹਥਖੂਲਾਲੈਕੇਕੈਦੋਫਿਰੇ
ਸਾਰੇਭਾਲਦਾ।੭੩॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ। ।ਜਾਣਾਂਹੋਵਣਸਿਆਲੀਘਰਬਾਰ
ਹਾਲੀਪਾਲੀਹੀਰਹੋਈਬਦਹਾਲੀਯਾਰੋਨੇਕਜੋਸਦਾਂਵਦੀਆਂ।ਰਾਂਝੇਨਾਲਅ
ਰਾਬਾਦਕੇਈਪਿਛਲਾਸਰਾਪਰਤੀਸਿਰਾਨਾਕਰੇਦੀਨਢੀਬਾਪਅਤੇਮਾਉਂਦੀ
।ਲਾਤੂਨੇਰਾਵਾਈਕਈਕਿਤੇਨਾਹਟਾਈਹੀਰਗਲਕੀਤੀਸਾਈਜੋਗੀਰੱਤੇ
ਨੂੰਸੁਖਾਂਵਦੀਆਂ।ਕੀਤੇਹੀਰਨੇਭੁਆਰਕਰੋਮਾਪਿਆਂਨੂੰਸਾਰਜੋਗਾਸਿੰਘਸਜ
ਣੇਕਹਾਂਦੇਸਭਨਾਂਨੂੰਭਾਂਵਦੀਆਂ।੭੪॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ। ।ਦੂਤੀਆਂਦਵਾਲਸਭਮ
ਪਜਾਂਨੂੰਕਜਾਇਲਾਜਕਹੋਸੂਧਨਹੀਹੀਰਲੀਕਲਾਂਦੀਆਂ।ਸੁਖਜਾਂਉਲੇਜਾਸੂ

Original with:
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਲੈਨਕਰੇਂਦੀਹੀਰਕੂਟਕੇਤੇਚੂਰੀਬਣੇਲੇਰਾਂਝੇਨੂੰਖੁਆਂਵਦੀਤਕਦੀਹੈਦ
ਉਤੇਉਡੀਕਦੀਹੈਵੇਲਾਰੋਵੇਂਅੱਜਕੱਲਹੀਰਉਠਰਾਂਝੇਨਾਲਜਾਂਵਦੀ
ਜੋਗਾਸਿੰਘਉਜਲਾਹੈਹੂਰਕਲਿਆਂਵਿਚਕਾਲਦਾਗਹੀਰਰਿੰਧਪ
ਰਨੂੰਲਗਾਂਵਦੀ।੧੫॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਸੱਦਕੇਬਹਾਲਪਾਸਹੀਰਕ
ਹੇਮਾਉਤਾਂਈਆਖੇਸਾਡੇਲਗਨੀਮੈਂਤੈਨੂੰਸਮਝਾਂਵਦੀਖਾਓਪੀਓਪਹ
ਨੋਹਟਾਂਵਾਂਤੇਮੈਂਗੁਨਹਗਾਰਚਕਦਾਖਿਆਲਛੱਡਕਿਸੇਨੂੰਭਾਂਵਦੀਏ
ਪਕੀਟਿਕਾਣੇਤਾਲਜਾਂਵਦੇਧਪਰਵੇਖਹੀਰੇਭੇਜਕੇਤੇਲਾਗੀਨੀਮੈਂਤੈਨੂੰਪਰ
ਨਾਂਵਦੀਜੋਗਾਸਿੰਘਚੌਧਰੀਨੂੰਰਾਓਤੇਰੋਵਿਆਹੁਣੇਦਾਦੇਂਦੀਹੈਤਰਫ਼
ਕਰਬਹੀਰਨੂੰਸੁਣਾਂਵਦੀ।੧੬॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਵਾਸਤੇਖੁਦਾਦੇ
ਦੇਨੀਰਾਂਝੇਥੋਂਵਿਛੋੜਨਾਹੀਂਅਜਜੀਦੇਨਾਲਹੀਰਮਾਂਉਨੂੰਸੁਣਾਂਉਦੀ
।ਮੈਂਗਦਾਦਰਗਾਹੋਥੋਂਮੈਂਰੱਬਕੋਲੋਂਲਿਆਰਾਂਝਾਆਈਤੂੰਵਿਛੋੜਨੀਹੈਂ
ਲਹੂਸੜੇਨਾਉਂਦੀਰਾਂਝੇਥੋਂਵਿਛੋੜਕੇਤੇਦੇਖਤੂੰਤਮਾਸ਼ਾਆਏਖਾਇਕੇ
ਟਰੀਤੇਮੈਂਤੁਰਤਮਰਜਾਂਉਦੀ।ਜਾਂਨੇਤੇਮਰੀਤਮੈਂਆਲਮਾਏਰਾਂਝੇ
ਦਾਜੋਗਾਸਿੰਘਹੋਰਗੱਲਹੀਰਨੂੰਨਾਭਾਉਂਦੀ।੧੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥
ਹੀਰਦੇਜਬਾਬਸੁਣਮਲਕੀਹੈਰਾਂਨਹੋਈਭੇਜਕੇਤੇਲੋਂਰੀਝੂਨਚੌਧਰੀ
ਸਦਾਇਆ॥ ਹੋਰਨਾਦੀਆਂਧਾਰੀਂਦੇਂਦੀਹੈਖੁਦਾਇਸਾਨੂੰਰ
ਹੀਸਮਝਾਇਹਾਲਹੀਰਦਾਸੁਣਾਇਆਸ਼ੇਰਵਾਂਗੂੰਗੱਜਕਚਾਨ
ਫੀਏਤੂੰਨਿੱਜਜੰਮੇਂਜੰਮਕੇਤੇਹੀਰੇਨੀਕਲੰਕਸਾਨੂੰਲਾਇਆਸਾਰ
ਮੇਟਾਂਥਾਂਇਨੀਤੂੰਚਾਕਦਾਖਿਆਲਛੱਡਜੋਗਾਸਿੰਘਹੁਮੇਸ਼ਲਚੌਧਰੀ
ਸੁਣਾਇਆ।੧੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਅਰੋਬਿਨਾਰੱਬਦੇਨਾਂਮ
ਰੋਕੋਈਸਾਂਈਜਾਣੇਬਿੰਦਾਗੁਨਹਗਾਰਹੈਜਬਾਨਥੀਂਜੋਆਖਦਾ
।ਫਹਾਦੇਕੇਵੇਖਤਾਂਵੇਂਚਾਵੇਹਸੁਣੀਆਈਬਿਨਾਮੈਂਨਮਰਾਂਦੇਭਰੇ
ਸਾਂਈਂਪਾਕਦਾਸਿਖਗਈਗੱਲਾਂਨੀਖਰਾਬਹੋਈਨਾਂਝੇਨਾਲਗੁਸੇਹੋ
ਇਆਖੀਲਾਲਲਹੀਰਵੇਲਾਣਕਦਾਜੋਗਾਸਿੰਘਆਖਦਾਹੈਰੂਹ
ਭਖਰਬਗਈਏਪੀਆਂਦੀਗਵਾਈਖਿਆਲਛੱਡਤੇਨੀ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਚੱਕਦਾ।੭੯।। ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ। ।ਧੀਆਂਨੂੰਜਬਾਨਕਿਤਬੋਲਣਦਾਹੈਬਾ
ਬਲਾਤੂੰਅਕਲਸਹੂਰਤੈਨੂੰਰਤੀਨਹੀਆਂਵਦਾ।ਅਨਾਂਵਿਚਜਮਣਵਿ
ਚਾਰਕੇਤੂੰਬੋਲਣਾਤੂੰਹੈਂਅਤੀਦੇਂਦਾਜੋਗਨੂੰਤੇਚਉੁਪਗੀਸਦਾਂਵਦਾ।ਧੀ
ਆਂਨਾਲਹੁਜੈਤਕਰੇਦਾਨਹੀਬਾਪਕੋਈਬੁਢਾਹੋਕੇਮੇਰੇਨਾਲਰੋੜੀਆਂ
ਤੂੰਲਾਂਵਦਾ।ਧੀਆਂਤੂੰਖਿਆਲਕੀਗਰੀਬਣੀਬੀਚਾਰੁਨਾਹੈਜੋਗ
ਸਿੰਘਚੂਚਕੇਦਾਬੋਲਿਆਨਾਭਾਂਵਦਾ।੮੦।। ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ। ।
ਯਾਰਤੈਨੂੰਪਵੇਨੀਖੁਦਾਇਦੀਤੂੰਸੁਣੀਂਹੀਰੇਆਖੇਜਾਣੇਲਗਾਤੈਨੂੰਢੀਕ
ਰਾਂਤੇਰਾਲਾਜਨੀਭੁਲੀਜਗਾਹਘਰਦ੍ਵਾਰਵੇਖਕਰਾਂਸਕਪੂਰੇਚੂਚਕੇ
ਪਿਟਕੂੰਰੋਗਾਇਆਂਤੇਰਦਾਜਨੀਕਰਤੂਤਐਸੀਕਰਾਂਧਨਕਰੀਹੋਵੇ
ਜਗਵਿਚਮੇਰੇਮਨਾਵਿਚਚਾਉੁਹੀਨੇਕਰਾਂਤੇਰਕਾਜਨੀਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਹੀਰਜਲਬੈਲਕੇਅਨੂਰਹੋਈਹੈ ਬੈਨਬਾਪਕੇਹੋਰਖਸਾਡੀਲਾਜਨੀ।੮੧
।। ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ। ।ਵਿਆਹੁਦਾਫਿਕਰਤੈਨੂੰਖਾਇਗਿਆਦਿਨੇਰਾਤੀ
ਸੋਈਭਰਬਾਬਲਾਤੂੰਫਿਰੇਸਿਰੇਲਾਹੇਂਦਾ।ਤੁਖਾਸਿਆਖਾਇਕੇਮੇਂਜ
ਹਾਕੇਹਾਪਹਿਨਲਵਾਂਕੁਲਨਾਗਵਾਂਵਾਂਤੇਰਾਕਿਉਂਤੂੰਘਰੋਂਭਾਹਿੰਦਾ।
ਘਰਬਾਰਦਾਜਸਭੇਅਗਲਾਇਕੂ ਕਦੇਹੋਸਨੂੰਨਹੀਲੇਣਵਾਲਿਆ
ਧੀਆਂਤੂੰਚਾਹਿੰਦਾ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੂਦਰਵਾਜਾਹੈਬਹਿਸਤਵਾਲਾਸੋ
ਈਹਬਕਹੀਲੇਕੇਬਾਬਲਾਤੂੰਢਾਹਿੰਦਾ।੮੨।। ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ। ।ਸੇਖ
ਦੀਦਾਹੀਰਦਾਮਲੂਮਕੀਤਾਚੂਚਕੇਨੇਹੋਇਕੇਉਦਾਸਘਰੋਂਕਾਜੀਦ
ਲਾਂਆਵਦਾ।ਨੇਕੀਨੂੰਭੁਲਾਇਕੇ।ਨਿਹਾਲਕੀਤੋਮੀਆਂਆਸੀਹੀਰਦੇ
ਜਬਾਬਾਸਿਆਲਕਾਜੀਨੂੰਚਲਾਂਵਦਾ।ਮੂੰਹਆਇਆ ਬਕਦੀਨ
ਸੰਗਦੀਹੈਕਿਸੇਕੋਲੋਂਕਹਿਆਨਾਕਰੇਂਦੀਮੂਲ ਬਾਪਅਤੇਮਾਂਵ ਦਾ।
ਕੋਈਮਸਲਾਸੁਣਾਂਉਸਮਝਾਉਮੀਆਂਹੀਰਤਾਂਈਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਚੂਚਕੇਨੂੰਭੁਖਨਹੀਭਾਂਵਦਾ।੮੩।। ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ। ।
।ਚੂਚਕੇਨੂੰਆਖਦਾਹੈਕਾਜੀਦਿਲਬਕੀਨਲਮੀਆਂਸੋ
ਚਦੂਰਕਰਹੀਰਮੈਂਬੁਲਾਂਵਦਾ।ਕਸਮਾਂਦੂਆਂਤਲੋਕੇਦੂਰਕਾਸਿ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਹੀਰਤਾਂਈਖਿਜ਼ਮਤਗਾਰਨੂੰਜ਼ਬਾਨੀਸਮਝਾਂਵਦਾਰੁੱਕਾਦੇਕੇਹੋ
ਥਮੇਰੀਹੀਰਨੂੰਦੁਆਇਆਖੀਂਜਾਹਤੂੰਤੁਰੰਤਸੋਈਹੀਰਕੋਲਿਆਂ
ਵਦਾਜੋਗੀਸਿੰਘਰੁੱਕਾਦਿਤਾਖਿਜ਼ਮਤਗਾਰਉਸਤਾਂਦਨੇਖੂ
ਲਾਈਏਨੀਹੀਰਨੂੰਸੁਣਾਂਵਦਾ।੮੪॥ ਕਬਿੱਤੂ। ।ਕਾਜ਼ੀ
ਨੇਜੋਲਿਖਿਆਮਲੂਮਕੀਤਾਹੀਰਨੇਂਵੀਉੱਠਕੇਤਿਆਰਹੋਇਤੁਰਤ
ਸੋਈਆਂਵਦੀਆਦਬਕਿਤਾਬਨਾਲਕਾਜੀਨੂੰਸਲਾਮਕੀਤਾਹੂ
ਰਕੇਨੂੰਦੇਖਅੰਗਾਂਵਾਂਗਭਖਜਾਂਵਦੀਏਤੌਰਬੁਰੇਦੇਖਦੀਜ਼ਬਾ
ਨਥੋਂਨਾਬੋਲੇਕੁਛਮਨਾਵਿਚਹੀਰਸੋਕਰੀਰੀਆਂਈਖਾਂਵਦੀ।ਜੋ
ਗੀਸਿੰਘਹੀਰਨੂੰਦਿਲਾਸੇਨਾਲਕਹੇਕਾਜੀਭਲੀਗੱਲਮੇਂਨਲ
ਈਏਹੁਬਾਪਅਤੇਮਾਂਉਦੀ।੮੫॥ ਕਬਿੱਤੂ। ।ਹੋਕਰੂੰਪ
ਛਾਣਸਦਾਖੁਸ਼ੀਆਂਤੂੰਮਾਣਨੇਂਵੀਜਾਣਤੂੰਖੂਬਹੀਰੇਨੀਹਰਾਂਮਨਹੀ
ਖਾਂਈਏਕਰਤੂਤਭਲੀਜਾਈਮੁੱਖਉਜਲਜਹਾਨਵਿੱਚਲੱਗੇਨ
ਕਲੰਕਤਾਂਨਜੇਕਨਹੀਜਾਈਏਆਪੇਵਰਦੇਣਸੋਨਾਲਏਂਕਰੇਂ
ਆਪਰਿਤੇਕਿਕੂੰਰਾਂਝੇਂਹੋਕਸਾਨੂੰਆਖਕੇਸੁਣਾਈਏ।ਜੋਗੀਸਿੰ
ਘਖੋਲਕੇਕਿਤਾਬਕਾਜੀਦੇਸਦਾਂਪੇਛੋਡਕੇਬਹਿਸ਼ਤਹੀਰੇਦੇ
ਜੁਖਨਾਂਜਾਈਏ।੮੬॥ ਕਬਿੱਤੂ। ।ਰਾਂਝਾਮੇਰੀਜਾਨਰੰ
ਝੇਉਤੋਂਕੁਰਬਾਨਮੀਆਂਰਾਂਝੇਦੀਹੀਓਟਮੈਨੂੰਰਾਂਝੇਦਾਅਧਾਰਹੈ।
ਰਾਂਝੇਨਾਲਜੇਕਰਾਰਮੇਂਤਾਂਸੋਈਕਰਾਂਪਾਰਕਦੇਮੁੱਖਨਾਂਮੁੜੇਂਦੀਮੀ
ਆਂਮੇਰੇਸਿਰਭਾਰਹੈ।ਖੇਲਕਰਕੇਵਸਾਰੇਸੋਜਹਾਨੋਂਦੋਹੀਹਾਰੇ
ਦਰਗਾਹਨਾਂਹੀਂਢੋਈਮੀਆਂਸੋਭੀਉਨਹਗਾਰਹੈ।ਸਫਿਰਾਹੂਨ
ਗੀਜੇਕਰਾਂਮੈਂਕਬੂਲਹੋਕੇਮਰਾਂਜੋਗੀਸਿੰਘਕਹੇਹੀਰਜੱਗ
ਝੂਠਦਾਪਸਾਰਹੈ।੮੭॥ ਕਬਿੱਤੂ। ।ਕਹੇਸਾਰੇਲ
ਗਦੇਤੂਰਾਈਆਂਨੂੰਛੋਡਹੀਰੇਚਾਕਦੀਪਰੀਤਕੱਛਖੋਟਣਾਂਖ
ਵਣਾਕਰੇਂਦਾਹੈਮਜੂਰੀਹੀਰੇਚਾਕਤੇਰੇਪੋਕਿਆਂਦਾਛੂਰਤੇ
ਖਿਆਲਹੋਬਕੂੱਛਨਹੀਆਂਵਣਾਪੇਟਕਾਤੇਭੂਰਾਨੀਹੈਛੂ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਵਦਾਹੈਸਦਾਹੀਰੇਸੌਂਵਦਾਜੁਮੀਨਕਰਤੂਸਦਾਵਛੁਾਂਵਦਾ।
ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਜਿੰਦਮੇਰੀਰਾਂਝੇਤੋਂਦੀਨੈਗਭੂਖਦੁੱਖਸੁ
ਖਰਾਂਝੇਨਾਲਪਾਂਵਦਾ।੮੮॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਰਾਂਝਾਕੀ
ਹੈਕਾਜੇਂਉਤੇਦੋਸਹੀਰੇਕਾਜੀਕਹੇਪੜ੍ਹਿਆਨਿਕਾਹੈਕਿਨਸਾਹਦ
ਸੁਣਾਂਉਨੀਂਰਿਨਵਾਲਾਹੋਰਛੇੜਗਾਲਾਦਿੱਲਦੀਸੁਣਾਂਓਮੈਨਕ
ਹਿਆਉਸਤਾਦਦਾਮਿਹਰਘੁਰਆਉਨੀਸੰਦਰਾਤੂਫਰਦਾਤੂ
ਦੂਰਕਰਕਾਜੀਕਹੇਸਨਮੁੱਖਹੋਇਹੀਰੇਸੁੱਖਦੂੰਵਿਖਾਉਨੀਜੋਗ
ਸਿੰਘਹੀਰਨੂੰਸੁਣਾਂਵਦਾਹੈਕਾਜੀਦਰਗਾਹਮੁੱਖਉਜੱਲਾਸੋਂ
ਮਲਕਮਾਉਨੀ।੮੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਪੰਜੇਪੀਰਆਇਜੁਮੇਰ
ਤਨੂੰਸੁਨਾਇਕੀਢੋਰਾਂਝੇਨਾਲਬੈਠਮੇਰਾਪੜ੍ਹਜਾਨਿਕਾਹੁਵੇ।ਔਲੀ
ਏਪਕੀਬਰਆਨੇਕਪੀਰਾਂਨਾਲਸਨਾਇਕਅਪਾਨਹੀਕੋਈਸਾਹਦੁੱ
ਗਾਹੁਵੇ।ਤੂਆਜੇਮਕਦੂੰਮਲਣਲਾਈਮੈਂਰਾਂਝੇਟਕੇਦੇਸਰਤੇਕੁ
ਰਾਂਨਦਾਮਿਟਾਇਆਨਹੀਰਾਹੁਵੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਮੀਆਂ
ਗੁਲਾਂਮਤੇਰੀਸੌਂਗਣਜਹਾਂਨਦਾਤੂੰਮੇਰੇਸਿਰੋਂਲਾਹੁਵੇ।੯੦॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਕਾਜੀਕਹੇਚੂਚਕੇਨੂੰਸੁਣੀਮੀਆਂਕਨਦੇਕੇਹੀਰਲ
ਲੈਪੇਸਨਹੀਜਾਂਵਦੀ।ਜਾਣਦੀਹੈਂਪੇਚਰਬਪੇਰਾਂਟਕਾਓਨਾਂਹੀ
ਕਗੱਲਕਹੀਏਹੀਰਲਖਹੈਸੁਣਾਂਵਦੀ।ਨਤਾਕਰੋਹੀਰਦਾਵਿ
ਆਹਦੇਹੋਢਿੱਲਕੇਹੀਮੇਰੇਮਨਚੈਪਰੀਵਿਚਾਰਏਹੋਆਂਵਦੀ।ਜੋ
ਗਾਸਿੰਘਰੰਗਪੁਰਆਜੂਦਾਹੈਪੁੱਤਸੈਦਾਕਰੋਕੁੜਮਾਈਜੇਤੁਸਾਂ
ਮਨਭਾਂਵਦੀ।੯੧॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਆਇਆਘਰਚੌਧਰੀਸ
ਰੀਕਭਾਈਸੱਦਕੇਤੇਹੀਰਦੇਵਿਹਾਰਦੀਤਿਆਰੀਕਰਵਾਂਉਦਾ।ਕਿ
ਰਾਂਦੇਸੇਵਿਚਸੁੱਕਕੇਤਵਾਂਤਹੋਇਆਸੂਰਦਾਦਿਹਾਂਤੇਰਾਂਤਅਨਨਾਂਹੀਖਾਂ
ਉਦਾ।ਖੇੜਜਾਦਾਲੀਗੱਲਪਰਵਾਰਹੈਂਪਸੰਦਆਈਵਾਰਤੇਤਰੀਕ
ਜੀਸੱਦਕੇਲਿਖਾਂਉਦਾ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਚੌਧਰੀਭੁਲਾਇਕੇਚੇਲਿਆਂਨੂੰ
ਮੰਗਣਾਂਵਿਆਹੁਇਕਨਾਲਦੇਚਲਾਂਉਦਾ।੯੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਪੰਡਤਾਂਬੁਲਾਇਕੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਹੀਰੇਗਖੇੜਿਆਂਦੇਘਰਵੜਵੇਖਜਾਂਮੈਂਵਿਚਨਾਸਮਾਂਵਦੋ।।ਚੂਰਕਸਿ
ਆਲਤੇਜੇਚਉਤ੍ਰਪਰੀਜੀਤੇਰੇਪਾਸਮੰਗਣਾਂਵੀਆਭੁਖੜੂਦੇਕੇਸਮਸੂੰ
ਵਦੋ।।ਰੇਪਨਾਸਿਤਾਬੀਆਸਾਂਪਾਂਉਤ੍ਰਣੀਤਿਆਰੀਕਰੇਖੁਸੀਨਾਲ
ਰਉਕੀਰਾਹਮੈਦੇਨੂੰਬਹਾਂਵਦੋ।।ਲਗਣਤੇਸਰਾਣਵਪਾਈਹੋ
ਈਜੋਗਸਿੰਘਸ੍ਰੇਸ਼ੀਪਾਇਸਕਰਘਰਾਂਨੂੰਸਾਰੀਆਂਵਦੋ।।੯੩
।। ।।ਕਬਿੱਤੁ।। ।।ਆਇਕੈਤੇਸਾਰੀਆਂਸਲਾਂਮਕੀ
ਤੀਚੂਰਕੇਨੂੰਖੇੜਿਆਂਦੀਗਾਲਸਭੇਆਖਕੇਸੁਣਾਂਵਦੋ।।ਖੇੜੇਤਾ
ਲਿਆਂਵਿਚਸਤਾਂਪੀੜ੍ਹੀਆਂਦੇਚਉਤ੍ਰਪਰੀਜੀਆਪਾਬਿਨਾਹੋਰਨੂੰ
ਪਸਿਦਨਹੀਲਿਆਂਵਦੋ।।ਸੁਣਕੇਤੇਗਾਲਪਰਸਭਖੁਸੀਹੋਇ
ਆਸਦਕੇਮਣਾਸਤਾਂਨੂੰਫੇਲਪਰਵਾਂਵਦੋ।।ਜੋਗਸਿੰਘਹੋਈਮਨ
ਸਭਦੇਖੁਸਾਲੀਹੂਣੀਹੀਰਤੇਰਾਂਝੇਦੇਗਾਲਪੁਜਕੇਵਣਾਂਵਦੋ।।੯੪
।। ਕਬਿੱਤੁ।। ।।ਰਾਂਝੇਪਾਸਬੈਠੀਨੂੰਸਹੇਲੀਆਂਨੇਆਇਕਹਿਆ
ਹੀਰੇਦਿਨਾਂਪੰਧਰਾਂਨੂੰਆਵੇਤੇਰੀਜੰਞਨੀ।।ਜਿਥੇਹੀਰੇਮੰਗੀਹੈਸਰਦ
ਰਹੈਨੀਖੇੜਿਆਂਦਾਇਥੇਤੂੰਸਦਾਂਵਦੀਮੈਂਚਾਕਵਾਲੀਰੰਨਨੀ।।ਆਖੀਦੇ
ਖਜਾਇਕੇਪਤੀਜਨਹੀਆਂਵਦਾਜੇਗਾਂਵਣਾਮਰਾਸਣਾਂਕਹਿਆਸਾਡਾ
ਮੰਨਨੀ।।ਜੋਗਸਿੰਘਆਈਘਰਹੀਰਰਾਂਝੇਹੋਇਆਦਲਗੀਰਫੇਲ
ਕੇਹਿਆਪੁਛਦੀਹੈਆਇਨੂੰਪੇਕਿਨਨੀ।।੯੫।। ਕਬਿੱਤੁ।। ।।ਫੇਲ
ਤੇਰੇਵਿਆਹੁਦਾਤੂੰਮੰਗੀਹੈਨੀਰੰਗਪੁਰਵਸਰਸਹੀਰੇਘਰਖੇੜਿਆਂਦੀਬਹੁ
ਰਨੀ।।ਦੇਨੀਹੈਖਸਮਦੋਇਆਇਨਫੀਆਂਪਣੀਨੂੰਮੇਰਾਦਮਗਾ।।ਤੇਹੋਰਾਂ
ਸਚਤੂਤਾਰਨੀ।।ਰਬਨੇਸਿੰਜੋਗਾਮੇਰਾਂਝੇਨਾਲਲਿਖਿਆਹੈਰਾਂ
ਝਾਮੇਰਾਕੈਤਮਾਏਰਾਂਝੇਦੀਮੈਂਨਾਰਨੀ।।ਜੋਗਸਿੰਘਵੇਖਹੀਰਮਾਂਉਤ੍ਰੀਹੋ
ਈਦਲਗੀਰਤੇਰੇਸ਼ੀ।।ਇਕਨਾਹੀਮੰਨਦੀਜੋਆਖੀਏਹਜਾਰਨੀ।।੯
੬।। ।।ਕਬਿੱਤੁ।। ।।ਆਪਨੂੰਸੰਭਾਲਕੇਤੂੰਤੂੰਪਈਸਾ
ਡੇਖਿਆਲਮਾਇਰਾਂਝੇਮੇਰੀਜਾਨਮੈਨੂੰਰਬਨੇਮਿਲਾਇਆ
ਹੈ।।ਜਾਨਕੇਤੇਦਾਣਕੇਨੀਤੂੰਜੋਲਾਜਹਾਨਜਾਣੇਚਉ

Original with
Language Department Punjab
Digitized by
Panjab Digital Library

ਪਰੀਦਾਪੁੱਤਮਾਏਚਾਕਨੀਸਦਾਇਆਹੋਗਾਨੇਗਊਭੁਖਦੁੱਖਨੀਰ
ਭੁਲਕੀਤੀਮੇਰੇਲਈਮਾਏਨੀਵਿਛੋੜਨੀਹੈਖੇਂਡਨਹੀਂਆਏ
ਆਹੋਗਾਰੰਝੇਥੋਂਵਿਛੋੜਮੈਨੂੰਦੇਨੀਹੈਂਖੇੜਿਆਂਨੂੰਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਹੀਰਕਹੇਕਾਜਤੈਂਰਚਾਇਆਹੋ।੯੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥
ਖੇੜਿਆਂਸਰਦਾਰਸੌਤਪੀੜੀਆਂਦੇਦੇਸਜਾਂਤੇਤੇਰੇਨਪਸੰਦਾਕਿਥੇ
ਆਕਲਗਵਾਈਨੀਪਿਨਸਾਂਡੇਭਾਗਮੈਂਥੇਲਗੇਨੀਤਿਨਾਂਦੇ
ਨਾਲਆਉਂਦਾਵਿਆਹੁਣੇਨੂੰਜੇਹੜਾਸੋਂਕੇਭਾਈਨੀਸੁਣਦੇ
ਸਾਂਕਨੀਅਖੀਂਡਿੱਠੇਨਾਹੀਂਅਜੇਤੀਕਦੇਖਣੇਦਾਚਾਉਥੋਂ
ਰੱਬਨੇਬਣਾਈਨੀਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਸਮਝਾਈਹੋਈਦੇਨੇ
ਤੇਰਾਤੁਮਾਉਂਕਰਹੇਭੁਈਆਂਪੈਂਦੀਮੈਨਹੀਨਕਾਈਨੀ।੯੮
॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਨੈਕਮੇਰਾਦੁਖੀਤੂੰਦਫਾਇਆਹੋਦੇ
ਆਪਮਾਏਮੇਰੀਆਂਤੂੰਪੈਂਟੀਜੇਪਟਾਂਈਆਹੋਣੇਆਪਣੀ।
ਖਾਕਸਿਰਪਾਈਜੇਪਟਾਈਹੋਦੇਆਪਮਾਏਘੋਰੇਮੈਨੂੰਕ
ਫੀਜੇਤੂੰਕੱਢੀਹੋਵੇਂਥਾਪਨੀਰਾਂਝੇਨਾਲਤਾਂਹੀਤੂੰਮੈਂਲਾ
ਵਨੀਹੈਂਮਾਏਮੈਨੂੰਆਪਕਿਸੇਨਾਲਜੇਤੈਂਕੀਤਾਹੋਮੇਲਾ
ਪਨੀਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਆਪਦੱਸਦੇਖਮਾਏਕੇਰੜੀ
ਰੱਲਪਕੇਸਾਨੂੰਦੇਨੀਹੈਂਸੰਤਾਪਨੀ।੯੯। ਕਬਿੱਤ
॥ ।ਜਟੇਤੇਮੇਰਾਖਿਆਲਕੀਗਰੀਬਣੀਥੇਰਾਹੁਨੀਹੈਂਕੇ
ਹੀਆਏਜਿਦੇਤੇਫਕੀਰਾਂਨਾਲਲਾਈਨੀਮੈਕਿਫਿਆਦਰੇ
ਥਸੁਣੇਂਮਾਏਕਿਸੇਦੇਲੇਲੇਤੇਰਾਪੁੱਤਮਰੇਨਾਲਵੈਰਭਾਈਸੇ
।ਰਾਂਝੇਉਲਾਥਾਂਮਾਏਰਿੱਤਾਸਾਨੂੰਪੁਜਕੇਤੈਂਆਪਦੱਲਦੇਖ
ਮਾਏਤੇਰਾਜਾਵਨਾਈਨੀਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਮਾਏਨੀ
ਭੁਲਣਾਈਆਗੇਨੂੰਤੁਸਾਂਡੇਵਿਚੋਂਭੁਲੇਨਾਹੀਕਾਈਨੀ।
੧੦੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਸੇਰਾਯਾਰਾਂਮੈਂਵਦੇਸਵਾਲਾਪੇਜ
ਹੋਂਨਜਾਂਦੇਤੇਰੇਯਾਰਜੋਗਦਾਰਾਲਮੇਂਅਨੀਚਨਾਈਨੀਰਾਂਝ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਮੇਰਾਠਖਤਹਜਾਰੇਦਾਹੈਚੜ੍ਹਿਪਰੀਨੀਤੇਰਾਸੂਰਕਸੌਂਬ੍ਰਹੂਲਾਂਮ
ਜਰੋਤਨਾਂਈਨੀਆਂਏਹੋਜੇਹਾਯਾਰਦਾਪਿਆਰਹੇਜਹਾਨਵਿ
ਚਆਪਵਲਵੇਖਆਏਛੱਡਿਜਾਕਿਉਂਮਚਾਈਨੀਆਂਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਹੀਰਕੂਹੇਮੈਨੂੰਕਿਉਂਹਟਾਵਨੀਹੈਂਆਪਾਕਿਉਂਨਾਹਟੀਤੈਨੂੰਸ
ਮਝਨਹੀਕਾਈਨੀ॥੧੦੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਅਜੇਤੂੰਸੈਭਾਲ
ਹੁਣਛਡਮੇਰਾਖਿਆਲਆਏਸੁਣੀਦੈਲਦੇਕੇਨੀਮੈਂਤੈਨੂੰਸਮ
ਝਾਵਾਂਨੀ॥ਔਕੀਹੋਈਮਾਏਮੈਂਜੁਬਾਨੋਂਤੈਨੂੰਆਖਬੈਠੀਏਹੋਗੱਲ
ਮਾਏਫੇਰਕਿਸੇਨਾਂਸੁਣਾਂਵਾਂਨੀ॥ਜੇਤੂੰਮੈਨੂੰਰਾਂਝੇਦੇਵਿਛੋੜੇਵਾ
ਲੀਫੇਰਆਖੇਂਤਾਂਮੈਂਤੇਰੀਗੱਲਮਾਏਰੱਤੀਨਾਂਲੁਕਾਂਵਾਂਨੀ॥ਨਾਈ
ਵਾਲੀਗੱਲਮੈਂਖਿੰਡਾਵਾਂਸਾਰੇਜੱਗਵਿਚਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਲੂੰ
ਕਤੈਨੂੰਲਾਂਵਾਂਨੀ॥੧੦੨॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਉਡੀਕਨੀਹੈਂਰਾਤ
ਦਿਨਖੇੜਿਆਂਨੂੰਚਾਓਨਾਲਹੋਵਣਾਂਹੈਆਖਰਅਜੂਖੇੜੇਦੀਤੋਰੀ
ਨੀ॥ਹੋਰਪੀਆਂਹੋਨਜੋਸਿਆਲਾਂਘਰਮਾਏਸੁਣਾਇਕਾਇਕਦੇਥੀਂ
ਆਵੇਜਿੱਤਨੀਕਜੇਵਨੀ॥ਮੇਰੇਬ੍ਰਾਂਇਦੇਈਨੂੰਹਆਪਣੀਨਿਕਾ
ਹਮਾਏਹੋਰਗੱਲਨਾਂਹੀਲਖਕਰੇਂਜੇਜਤੰਨਨੀ॥ਰਾਂਝਾਮੇਰਾਕੇਤਸਿ
ਰਖੇਹਪਾਂਵਾਖੇੜਿਆਂਦੇਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਸੁਣੀਦੇਕੇਕਨ
ਨੀ॥੧੦੩॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਹੋਈਹੈਂਨਿਲੱਜਨੀਜੁਬਾਨ
ਹੀਰੇਖੁੱਲਗਈਆਂਜਦੇਜਬਾਬਤੇਰੇਬਾਪਨੂੰਸੁਣਾਂਵਾਂਨੀ॥ਵ
ਢਕੇਤੇਸਿਰਤੈਨੂੰਦੱਬਾਂਨੀਜਮੀਨਾਵਿਚਾਇਕੇਤਾਂਮੈਂਹੀਰੇਵਿਚਨ
ਈਦੇਰੁੜ੍ਹਾਂਵਾਂਨੀ॥ਬਾਲਸੋਟੀਹਿੱਕਤੈਂਖਰਾਬਕੀਤੇਜੱਗਾਵਿਚ
ਅਲਕਚੁਕਾਇਹੀਰੇਤਾਂਹੀਐਨਖਾਂਵਾਂਨੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰ
ਨੂੰਡਰਾਵੇਨਾਲਆਉਂਕਹੇਚਾਕਨੂੰਜਬਾਬਦੇਕੇਹੋਰਮਾਹੀਲਾਂ
ਵਾਂਨੀ॥੧੦੪॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਮਾਰਿਆਜੇਚਾਹੁਨੀਹੋਂ
ਮਾਰਹੁਣਵਿੱਲਕੇਹੀਜੀਂਵਣੇਤੇਮਰਣਚੰਗੇਰਾਚਿੱਤਆਵੇਨੀ॥ਮੈ
ਰੇਪੱਛੇਰਾਂਝੇਏਬੇਰਹੋਨਾਂਹੀਇਕਪੱਲਬਿਨਾਂਹੀਜਬਾਬਉਠ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਘਰੰਨੂੰਸਿਧਾਵੇਨੀ॥ਅੰਨਖਾਂਈਂਰਜਨਾਲੇਮਾਹੀਰਖਹੋਰਮਾਝੇਖੇੜੇ ੨੫
ਆਂਦਾਕਜੀਆਂਰਥਡੇਰੇਗਲਪਾਂਵੇਨੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੇਭਾ ੪੦
ਈਆਂਨਾਲਰੁਲਜਾਵਰਹੋਤਖੜਹਜਾਰੇਵਿਚਚਉਧਰੀਸ
ਦਾਂਵੇਨੀ॥੧੦੫॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥ਹੀਰਲਾਹਿਬੈਠੀਲੋਈ
ਤੇਹਵਾਲਨਾਹੀਂਕੋਈਸੋਭਾਪਾਈਆਵੇਘਰਚਉਧਰੀਨੂੰਮਲਕੀ
ਸੁਣਾਂਵਦੀ॥ਬੋਲਦੀਹੈਬੁਰਾਹੀਰਸਾਹੁਰੇਤੇਪੇਕਿਆਂਨੂੰਲਜ
ਤੇਹਿਯਾਉਕੁਛਚਿੱਤਨਹੀਂਲਿਆਂਵਦੀ॥ਰਾਂਝੇਨੂੰਜਬਾਬਦੇਹੁਕੀ
ਤੀਹੈਖਰਾਬਜਿਨਹੋਰਗਲਕਾਈਕੁਝਪੇਸਨਹੀਂਜਾਂਵਦੀ॥ਅ
ਰੋਸਮਝਵਿਚਾਰਹੂੰਸਿਆਣਾਹੈਂਇਲਾਜਕਰਜੋਗਾਸਿੰਘਚਉਧ
ਰੀਦੇਏਹਾਮਨਭਾਂਵਦੀ॥੧੦੬॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥ਸੱਦਕੇਰਾ
ਝੇਟੇਨੂੰਭੂਚਕਜਬਾਬਦਿਤਾਤੇਰਾਇਥੇਥਾਉਂਨਹੀਂਭਾਂਵੇਂਕਿਤੇ
ਜਾਈਏ॥ਬੁਰਾਉਸਰੂਖਦਾਮਨਾਵੇਕਦੀਨਹੀਂਸੁਖਪਾਵੇਠੰਢੀਆਂ
ਟੇਢਉੱਨਾਲੇਤੇਫਲਖਾਈਏ॥ਲੂਣਖਾਇਕੀਤਾਹੈਹਰਾਮਤੇਰੀ
ਬੁਰੀਮੱਤਘਰਵਿਚਧੀਆਂਨੂੰਕਢੁੰਧੀਕਿਉਂਸਿਖਾਈਏ॥ਜੋਗਾਸਿੰ
ਘਚਉਧਰੀਨੇਕਹਿਆਤੇਥੋਂਨਫਾਨਾਹੀਅਗੇਜੇਹਾਰਿਹਾਂਤੇਹਾ
ਹੋਰਸੁਖਪਾਈਏ॥੧੦੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥ਨੀਵਾਸਿਰਕੀਤਾ
ਰਾਂਝਾਬੈਠਜਿਮੀਂਫੋਲਦਾਹੈਚਉਧਰੀਨੂੰਮੂੰਹੋਂਕੁਛਆਖਨਹੀਂਸੱ
ਕਦਾ॥ਚਿੱਤਮੁਰਝਾਣਾਕੁਰਲਾਣਾਟੁੱਟੇਫੁਲਵਾਂਗੂਕਖਜੇਹਾਹੋ
ਇਆਜੋਮਰਦਾਂਵਦਾਸੀਲਖਦਾ॥ਰਾਂਝੇਬੈਠੇਦੇਖਦੇਮਦਾਇਲ
ਇਆ॥ਚਉਧਰੀਨੇਪੇਟਕੱਤੇਭੂਰਾਦੇਕੇਹੋਰਮਾਹੀਰੱਖਦਾਹੈ
ਇਕੇਨਮਾਣਾਂਰਾਂਝਾਸੋਚਕਰੇਮਨਵਿਚਜੋਗਾਸਿੰਘਪੁਤਖਤਹਜਾ
ਰੇਵਲਤਕਦਾ॥੧੦੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥ਲੋਕਉਠਗਏਰਾਂਝਾਬੈ
ਠਰਹਿਆਸੋਬਾਵਿਚਹੋਇਦਿਲਗੀਰਹੀਰਰਾਂਝੇਪਾਸਜਾਂਵਦੀ॥ਦੇਖ
ਕੇਤੇਨਢੀਹੈਂਵੇਭੁਰਲਈਆਂਰਾਂਝੇਣੇਨੇਗਏਇਕੇਤੇਹੀਰਨਾਲਗੱਲਦੇਲਾਂ ੦
ਵਦੀ॥ਖੋਸਲਈਆਂਮੇਹੀਂਤੇਰੇਬਾਪਨੂੰਰਜਾਇਦੇਹਅਸੀਂਧਜਾਈਏ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੨੬ ਗਲਏਹੋਮਨਭਾਂਵਦੀ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਰਾਂਝੇਨੂੰਗੁਲਾਂਮਤੇਰੀ
ਫੇਰਲੈਬਜਾਰਕਝੂਠਿਜਰਨਾਲਿਆਂਵਦੀ॥੧੦੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥
॥ਸਾਨੂੰਹਸਕੇਰਜਾਇਦੇਹਜਾਂਵਾਂਘਰਆਪਣੇਨੂੰਬਾਪਤੇਰੇਹੀ
ਰੇਹੁਣਹੋਰਮਾਹੀਆਂਦੇਨੀ।ਜਾਂਵਣਾਭਲੇਰਾਹੁਣਰਹਣੇਦਾਨਾਹ
ਲਕੇਈਕੂੜਦੇਉਲਾਂਮੇਹੀਰੇਮਹੇਨੂੰਹੀਜਾਂਦੇਨੀ।ਸਚਦੇਜੇਹੇਸਤੋਂ
ਸਹਾਂਰਲਈਏਬੂਬੇਭੁਲਕੂੜਦੇਤਰਾਂਨੇਨਹੀਚਿੱਤ[illegible]ਖਾਂਦੇਨੀ
॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਾਕਹੇਮਾਹੀਹੋਇਆਤੇਰੇਮਲਈਪਿਛੇਸਾਰੀ
ਘਰੀਹੀਰੇਕੰਮੇਹੀਕਮਾਂਦੇਨੀ॥੧੧੦॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਚਥਬੀ
ਨਹੀਰਮਫਜੇਈਨਾਲਆਖਦੀਹੈਮੈਥੇਕੀਗੁਨਾਹੋਹੋਇਆ ਬੋਲ
ਕੇਹੁਣਉਂਵਾਂ।ਰੋਇਕੇਤੇਹੀਰਕਹੇਤੇਰੀਹਾਂਗੁਲਾਂਮਮੇਰੇਰਮਦੀਆਂ
ਜੁੱਤੀਆਂਬਣਾਇਕੇਹੋਛਉਂਦੇਆਂ ਉਕੇਲ ਜਾਇਕੇਮੈਂਮਾਂਹੀਨੂੰ
ਹਟਾਂਵਨੀਹਾਂਮੇਠੀਵੱਲਤੂੰਦੇਖਮੇਹਰਘਰਆਉਂਦੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਹੀਰਕਹੇਤੱਤੀਮੈਂਜਨਮਦੀਹਾਂਕੁਝਠੰਡੀਆਂਵੇਮੈਨੂੰਤੇਰੀਵਲੋਂ
ਵਾਹਵੇ॥੧੧੧॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰਾਂਝੇਨੂੰਦਿਲਾਸਾਦੇਕੇਹੀ
ਰਗਈਮਾਂਉਂਪਾਸਚਿੰਤਮੁਰਝਾਈਤੇਨਿਮਾਣੀਜੇਹੀਹੋਇਕੇ।ਰਾਂਝੇ
ਕੀਗੁਨਾਹੋਂਕੀਤਾਰਿਤਾਂਨੀਜਬਾਬਾਆਏਰੋਹਨੇਪਾਸਬੈਠਮਸ਼ਵਰੇ
ਹੋਏਇਕੇ।ਕੀਹੀਤੇਰੀਨੌਕਰੀਜਬਾਬਾਬਕਿਵੇਂਦੇਹਗੀਨੀਰਾਂਝਾਉਂ
ਠਜਾਂਵੇਘਰਖਾਲੀਹਥਥੋਇਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਨੇਕਹਾਇ
ਆਰਖਰਾਂਝੇਣੇਨੂੰਸੰਝਪਈਲਿਆਂਵੇਘਰਮੈਝੂਪਚੋਇਕੇ॥੧੧੨
॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਘਰਆਇਚੌਧਰੀਨੂੰਮਲਕੀਸੁਣਾਂਵਦੀਹੈ
ਝੇਨੂੰਜਬਾਬਸਾਬੋਂਦਿਤਾਨਹੀਜਾਂਦਾ।ਕੀਤੀਤੇਰੀਨੌਕਰੀਦਿਨੇਤੇ
ਰਾਤਰਾਂਝੇਣੇਨੇਘਰਬਾਰਮਾਲਧਨਦੇਣਾਤੈਨੂੰਆਂਵਦਾ।ਪਲੇਪਾਇ
ਨੌਕਰੀਨਿਸੰਗਤੂੰਜਬਾਬਦੇਹਇਕੇਹੋਖਰਾਂਝੇਣੇਨੂੰਮੈਚਜੇਕਹਾਂਵਦ
॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਚੌਧਰੀਬੁਲਾਇਕੇਰਾਂਝੇਣੇਨੂੰਆਦਰਦਿਲਾਸਾਦੇਕੇਫੇ
ਰਮਾਹੀਲਾਂਵਦਾ॥੧੧੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰਾਂਝਣਾਤੇਹੀਰਕਠੇਹੋਇਬੈਠੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਸਉਂਕਨਾਂਲਹੂਣਸੁਦਾਈਮੈਨੂੰਰਾਂਝੂਣਸਰੀਰਦੀਆਉਂਪਾਸਥੈ
ਨਕੇਮੈਂਰੋਇਕੇਬਣਾਈਗਲਸੂਨਾਸੂਲੇਂਦੀਤੇਰੇਆਗੇਸਹੁੰਪੀਰਦੀ
ਗਰਾਂਝੇਖੁਸੀਹੋਇਕੇਸਵਾਰੀਸਿਰਥਪੀਪਾਗਈਦਲਗੀਰੀਦੂ
ਰਗਲਸੁਣੀਹੀਰਦੀਜੋਗੀਸਿੰਘਤੁਰਾਂਮਦੀਤਿਆਂਈਕੀਤੀਰਾਂਝੂ
ਨੂੰਮੇਵਾਪਤਹੀਰਭਗਲਿਆਬੀਬਾਲੀਖੀਰਦੀ॥੧੧੪॥ ਕਬਿੱਤੁ
॥ ॥ਮਿਲਕਰਨਬਹਾਰਗੁਲਜ਼ਾਰਦੋਵੇਂਹੀਰਰਾਂਝਾਅਗੇਜੇਹੜੀ
ਹੋਵਣੀਸੇਦੂਹਾਂਨੇਭੁਲਾਈਹੈ॥ਛੋੜਕੇਰਾਂਝੇਨੂੰਮਹੀਂਘਲੀਆਂਨੀਝੂ
ਲਾਂਵਿਚਸੰਗਹੀਰਲੈਸਹੇਲੀਆਂਸੁਣਾਂਕਨਾਲਆਈਹੈ॥ਕਉਲ
ਵਾਲੀਦਉਨ੍ਹਾਂਦਿਨਾਆਏਪੁੰਨੇਆਂਈਆਂਦੇਕਲਮਰਬਾਣੀਲਿਖੀ
ਕਿਸੇਨਾਮਿਟਾਈਹੈ॥ਜੋਗੀਸਿੰਘਮੇਰਤਸਹੇਲੀਆਂਤੇਹੀਰਮਿ
ਲਖੁਸੀਨਾਲਬੈਸਰੀਰੇਝੇਟੇਨੇਸੁਣਾਈਹੈ॥੧੧੫॥ ॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਪੁਛਿਆਹੂਰਕਤਉਮਾਹਨਾਲਰਉਪਰੀਨੇਸਦ
ਕੇਨਈਸਿਰਫੇਨੂੰਬਾਜਰਾਂਝੇਵਾਂਉਦੇ॥ਹੀਰਨੂੰਮਲੂਮਹੋਇਆਨ੍ਹ
ਰਜਾਰਰੋਂਵਦੀਹੈਨਾਲਕੇਕਬੀਲਨਾਲਮਿੰਨਤਾਂਵਰਾਉਂਦੇ॥ਆਖੇ
ਨਹੀਂਲਗਦੀਕਿਸੇਦੇਹੀਰਬਕਰਹੇਸਉਂਣਕਰਜੋਰਾਵਰੀਮਾਂਈ
ਏਬਹਾਉਂਦੇ॥ਜੋਗੀਸਿੰਘਮੀਰਾਮਲਵਟਣਾਸੁਗੰਧਨਾਲਹਥੀਂਪੈ
ਰੀਰੇਗਵਾਲੀਮਹਿੰਦੀਲਗਾਉਂਦੇ॥੧੧੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥
ਖਾਣਪੀਣਹੀਰਨੇਵਿਸਾਰਦਿਤਾਰੋਂਵਦੀਹੈਪਿਆਰਦੇਕੇਮਾਉਂ
ਹੇਬਚੀਕ੍ਰਸ਼ਖਾਹੁਨੀਸੀਰਨੀਪੰਜੀਰੀਜੋਤੂੰਆਖੇਸੋਮੈਂਲਿਆਵਦੀ
ਹਾਂਬੋਲਤੂੰਜੁਬਾਨੋਂਹੀਰੇਜੋਹੀਤੇਨੂੰਚਾਹੁਣੀਆਹੋਇਆਕੀਗੁਨਾਹੁਸਾਥੋ
ਜਰਾਦਾਵਿਹਾਰਏਹੁਕਰਦਾਜਹਾਂਨਸਭੋਪੀਆਂਦਾਵਿਆਹੁਨੀ
ਜੋਗੀਸਿੰਘਹੀਰਨੂੰਸੁਣਾਏਮਾਂਉਹਥਬੰਨੇਹੋਹੁਤੂੰਸਿਆਣੀਚਲ
ਪੀਆਂਵਾਲੇਕਰਾਹੁਨੀ॥੧੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਮਾਹੀਪਾਲੀਜਾ
ਇਕੇਰੰਝੇਟੇਪਾਸਬੈਠਗਏਗਲਤੇਨੂੰਆਖਨੇਹਾਂਦੇਕੇਸੁਣੀਕਿਨੇਇ
ਕਰਲੈਇਲਾਜਕੁਝਫੇਰਪਛੁਤਾਹਿੰਗਾਤੂੰਆਵਦਿਨਪੰਜਵੇਂਨੂੰਖੇੜੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਆਂਦੀਜੈਨਰਿਹਾਜੇਂਦੀਲਈਨੈਗਭੁਖਦੁਖਤੇਕਬੂਲਕੀਤੀਚਾਕ੍ਰੈ
ਸਦਾਇਰਿਆਂਛੁਡਕੇਵਤੇਨਿਹਾਂਹੀਰਨੂੰਵਿਆਹੁਕੇਲੈਜਾਂਦੇ
ਰੇਵੇਖਦੇਹੀਜੋਗਾਸਿੰਘਫੇਰਕੂਛਹੋਇਨਜਾਂਦੇਨਿਹਾ॥੧੧੮॥ ਕ
ਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਹੋਇਦਲਗੀਰਰਾਂਝਾਰਿਆਧਿਰਨਾਂਈਆਂਰੋਹੋਰਤਬੀ
ਰਕਾਈਰਾਸਨਹੀਆਂਦੀ॥ਹਬਬੈਨਰਾਂਝਾਕਹੇਮਿੱਠੀਨੂੰਗੁਲਾਮਤੇਰ
ਇਕਵਾਰੀਜੇਕੂੰਮੇਨੂੰਹੀਰਨੂੰਮਿਲਾਂਵਦੀ॥ਵੇਖਕੇਰੰਝੇਟੇਵਲਮਿੱਠੀ
ਮਨੂੰਮਿਹਰਆਈਉਠਿਕੇਸਤਾਬੀਘਰੋਂਹੀਰਪਾਸਆਂਵਦੀ॥ਬੈਠ
ਕੇਨਜ਼ੀਕਮਿੱਠੀਹੀਰਤਾਈਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੇਨੇਬੁਲਾਈਏਨੀਕਿਨੇ
ਸੁਨਾਂਵਦੀ॥੧੧੯॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਉਠੋਂਟੁਰੀਹੀਰਮਿੱਠੀਨਾਲਚੋਰੀ
ਸਾਂਈਆਂਤੇਰਾਂਝੇਪਾਸਆਈਹਿਸੂਰਤਲਗੀਰੋਂਦਵਣੇ॥ਸਾਨੂੰਖਬਰ
ਨਾਕੀਤੀਨੈਤਿਆਰਹੋਈਖੇੜਿਆਂਬੇਰੇਨਾਂਦੀਪਰੀਤਤੂੰਖਈਹੋਜੇ
ਰੋਂਦਵਣੇ॥ਕੱਲਤੇਕਰਾਰਸੁੱਚੇਮੋਤੀਵਾਂਗੂੰਪਾਇਸਨਝੂਠੇਜਾਣਹੀਰੇ
ਹੁਣਅਸਾਂਨਾਪਰੋਂਦਵਣੇ॥ਜਾਕਸੀਸਦਾਇਦਾਗਲਾਇਕੁਲਾਪਤੀਨੂੰ
ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੂਕਹੇਐਸੀਖੇਈਰੋਪੋਂਦਵਣੇ॥੧੨੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਹੀਰ
ਕਹੇਰਾਂਝਣਾਂਤੂੰਸੁਣੀਨੂੰਨਾਸਾਣੂੰਮੇਨੂੰਦੋਸਨਾਹੀਮੇਰੇਸਤੁਕੀਤੀਆਂਪ
ਛਾਣੇਦਾ॥ਐਨਨਾਂਮੇਂਖਾਧਾਪਾਣੀਪੀਤਾਨਾਹੀਤੇਰੀਸਹੁਬੱਕਰਕਜੋ
ਣਾਂਜਰੋਤਸਭਜਾਣੇਦਾ॥ਤਾਇਰਾਚੇਬੋਚਾਪੇਟੇਵੈਰੀਸਭਹੋਇਗ
ਏਬਿਨਾਂਮੇਂਬਗਾਈਤੀਨਾਂਸੋਟੀਦੇਸਿਆਣੇਦਾ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੀ
ਰਹੂਨੇਂਠਾਲਲੱਗਰੋਂਦੇਪਏਦੁੱਖਆਏਅਸਾਂਪਾਪਕੀਕਮਾਣੇਦਾ॥੧੨੧॥
ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਦੋਸਨਾਹੀਤੇਰਾਤੂੰਸੁਚਲੇਨਾਂਗਰੀਬਣੀਦਾਸਨੂੰਹੁਣਦੇ
ਹੀਰੇਹੋਸਕੇਰਜਾਇਨੀਮੇਂਤੀਘਰਜਾਂਵਾਂਹੀਰੇਹੱਸਕੇਬੁਸੀਦੇਨ
ਜੀਵਦਾਰਿਹਾਤਾਂਕਦੇਫੇਰਮਿਲਾਂਆਇਨੀ॥ਮੇਲਕੀਤਾਹੀਰੇਅਜੀ
ਠੀਨੇਜਤੇਨਨਾਲਫੇਰਸੋਮਿਲਾਂਦੇਜੇਵਕੀਲਕੇਹਜ਼ਾਪਾਇਨੀ॥ਜੋਗ
ਸਿੰਘਰਾਂਝੂਕਹੇਬੋਲਿਆਬਖਸਲਈਂਮੇਰੀਤੇਰੀਹੁਣਪਨਹਾਂਛੁਟ
ਇਨੀ॥੧੨੨॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਕਈਦਿਨਰਹੀਮਾਂਡੇਪਾਸਜੀਵਾਸੋਇਤ੍ਰ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਹਦੂਲਮੇਰਾਵੇਖਕੇਤੂੰਜਾਈਂਵੋਆਖੇਮੇਰੇਲਗਾਮੈਤਾਮੁੰਦ੍ਰ
ਦੀਗੁਲਾਂਅਤੇਰੀਬੋਲਕੇਜੁਬਾਨੋਮੈਨੂੰਸੱਚਤੂੰਸੁਣਾਈਂਵੋਅਜਿਹਾ
ਮੈਂਹੀਰੇਜ਼ਬਾਂਨਥੋਜੋਆਖਿਆਨਿਰਜੀਹੋਈਹੀਰਕਹਿਆਜੀ
ਵੇਜੁਗਾਂਤਾਂਈਂਵੋਜੋਗਸਿੰਘਹੀਰਗਈਆਖਕੇਰੇਸੂੰਟਣੇਨੂੰਸੰਗੀ
ਨੀਕਿਸੇਥੋਂਨਿਸੰਗਘਰਆਈਂਵੋ॥੧੨੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਸੁ
ਣਕੇਨੂੰਵਿਆਹੁਦੀਸਮੱਗਰੀਤਿਆਰਕੀਤੀਖੰਡਪਕਵਾਨਘਿਉ
ਸਮੇਤਸਭਚਾਵਲਾਂਭਾਈਆਂਨੂੰਸੱਦਕਹਿਆਟਹਿਲਵਿਆਹੁਦੀ
ਹੈਲੋਕਬਿਨਹੋਹਤਿਆਰਕਰੋਨਾਹੀਂਘਾਉਲਾਂਗਿਆਗੀਤਾਂਨੂੰਕੇਹਕੋ
ਰੇਚਣਵਾਇਦਿਤੌਨਿਗਾਹੈਚੁਫੇਰੇਅਤੇਫਿਰਦਾਹੈਉੱਤਾਵਲਾਂਕੁੱਛ
ਵਿਆਹੂਦਾਫਿਕਰਦਿਲਗੀਰੀਕੁਛਹੀਰਦੀਹੈਜੋਗਸਿੰਘਚੂਚਕੇ
ਟਰੇਗਹੋਇਆਸਾਂਵਲਾ॥੧੨੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਸੱਦਕੇਮੇਰ
ਸਟਾਂਨੂੰਫੇਲਪਰਵਾਇਦਿਤੋਮਨਵਿੱਚਚਾਉਗੀਤਗਾਂਵਣਸਾਂਹ
ਗਦੇਦੇਲਣਮਜਾਂਸਮਾਲਪਨਸਭੇਘਰਾਂਵਿਚਦਿੱਤੇਰੱਬਸੋਚੇ
ਤੈਨੂੰਮੀਆਂਤੇਰੇਭਾਗਦੋਤਿੱਛਕਕਰਨਵਡਿਆਈਸਭੁਚੌਧਰੀ
ਦੀਧਿਨਕਰਤੂਤਮੀਆਂਲੇਖਤੇਰੇਜਾਗਦੇਰੋਟੀਦਿੱਤੀਪਿੰਡਨੂੰ
ਗਾਹਲਹੋਇਆਜੋਗਸਿੰਘਖੋਹਿਆਂਦੀਜਿਵੇਂਵਿਰਉੱਤਰੀਹੈਬਾਗ
ਦੇ॥੧੨੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਸੱਦਕੇਸਗੀਕਭਾਈਚੂਚਕੇਨੇਜੀਵਲੀ
ਖੇਣੇਦਾਛੁਕਾਉਹੋਜਾਵਾਜਾਗਾਜਾਂਨਾਲਹੋ॥ਪੌਣੀਆਸਦਾਹੋਕੇ
ਪਹਨਕੇਪੁਸ਼ਾਕਸਭਲਾਚਾਲੂੰਗੀਰੇਸਖੀਦੂਸਾਲਾਇਕੇਸਾਲਹੋ
ਮੰਗਤੇਕੰਗਾਲਆਏਟੇਮਦੇਤਮਾਸਗੀਰਹੋਇਗਈਭੀੜਕੁੱਛਸੱਪਨ
ਸਿਭਲਹੋਪੋਲੇਦੇਮਧਾਇਦਰੇਗਸੁੱਟੇਤਿਨਾਂਮੀਹਵਾਂਗਜੋਗਸਿੰਘਖੇ
ਨੂੰਜਾਂਕਰੀਮਏਹੁਚਾਲਹੋ॥੧੨੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਜੇਰਕੀਤਾਜੋਵ
ਕਿਲਾਮੰਜਾਂਪੀਣੂਨਾਲੇਫਪਾਣੀਲਿਹਾਦੇਹਲਿਆਏਸਭਗੋਤੂਸਾਕ
ਦੇਫਰੀਲਿਓਗਾਉਣਸਰਾਬਸਭੂਹੋਇਗਾਈਨਾਈਆਂਨੇਬਲਕੀ
ਰੰਨਣਮਸਾਲਚੋਮਜਾਲਟਪਾਗਉਣਬਜਾਉਂਦੀਆਨੇਕਸਾਜ਼ਵਖਤ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਸੈਤ੍ਰਾਲਕੇਤੇਪ੍ਰਤਸੇਰਕਵਾਲਾਦੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਆਸ੍ਰਕੇਹਆਸਮੈਂਸਿਹਾ
ਲਹੋਇਆ॥ਪਾਸਬੈਠਨਫਰਸਰਾਬਵਾਪਿਆਲਾਦੇ॥੧੨੭॥
ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥ਚੌਧਰੀਤਰੀਦਕਰਆਖਦਾਨਿਕਾਹਦੇਲਾਸਦਾਲਿ
ਆਓਖੇੜਿਆਂਨੂੰਸਭਾਬੀਕੇਈਜਾਇਕੇ॥ਪਟੀਆਂਗਿਲਮਸਤਰੰਜੀ
ਆਂਗਲੀਚੇਸਭਚਉਧਰੀਨੇਕਢਕੇਤੇਦਿਤੇਹੈਵਿਛਾਇਕੇ॥ਅਤ
ਦੇਦੇਹੀਰਨੂੰਤੁਰਾਨਾਕੁਛਬੋਲਦਾਹੈਏਹੁਗਲਆਖਦਾਹੈਕਾਜੀਨੂੰਸ
ਦਾਇਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਸਾਤ੍ਰੇਸਿਆਲਬੈਠੇਹੋਇਗਏਆਪਣੇਦਿਮਾਗ
ਨਾਲਖੇੜੇਬੈਠੇਆਇਕੇ॥੧੨੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਦੇਖਕੇਤੇਕਾਜੀਤ੍ਰੇ
ਨਿਸਿਹਾਗਾਲੀਦੇਂਦੀਹੀਰਬਚੇਮਣਾਪਾਪੀਹੋਇਤੂੰਸਕੀਪੀਦਾ॥ਜਾਰਦੇ॥
ਰੇਨਿਮਰਜਾਦੀਨੂੰਹਤ੍ਰੇਪੱਲਖਰਾਬਪੀਆਂਕੀਤਿਆਆਪਣਤ੍ਰੇਹੋਰਿ
ਗਾਮ੍ਰਆਰਦੇ॥ਬੈਠਕੇਤਖੜਆਪਾਅਦਲਖੁਦਾਇਕਰਹੇਹੋਇਨਾਸ
ਬਕੁਛਖਾਂਦੇਕਾਂਤ੍ਰਆਰਦੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਜੇਹੀਕੀਤੀਮੇਰੇ
ਨਾਲਤੇਹਾਫਲਪਾਈਤੇਤੂੰਦੋਜਖਤ੍ਰਿਆਰਦੇ॥੧੨੯॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ
ਲੇਖਤੇਰਾਬ੍ਰਰਨੀਮਤ੍ਰੂੰਮਕੀਤਿਆਸਾਂਹੀਰੇਨੂੰਬਗਾਈਹੋਆਪਕੀਤੇ
ਆਪੇਤੈਂਖੁਆਰਨੀਆਇਨਾਂਦਾਨੀਆਂਨੂੰਛਡਕੇਫਕੀਰਨੀਤੈਂਹੋਵਣਾਹੈ
ਭਗਤੇਰੇਨਿਆਮਤਾਂਨਾਹਾਰਤੇਸਿੰਗਾਰਨੀਆਲਾਇਕੇ॥ਬਭੂਤਮੰ
ਮੰਗਕੇਤੈਂਖਾਵਣਾਹੈਕਿ॥ਬੇਤੇਨੂੰਹੀਰੇਏਹੁਖੇਣੇਦੀਬਹਾਰਨੀ॥ਜੋਗ
ਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਹੁਣੇਂਕੁਛਰਾਹੁਨਾਹੈਕਾਜੀਕਹੇਪੜਨਾਲਹੋਈਮੈਂਨੂੰ
ਸਾਰਨੀ॥੧੩੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਹੀਰਦੇਜਬਾਬਸੁਣਿਆਕਾਜ
ਨੇਸੁਣਾਇਜਾਏਕਾਈਨਾਂਹੀਮੰਨਦੀਜੀਗਲਕਿਸੇਦਾ॥ਹਦੀ॥ਚ
ਉਧਰੀਨੇਕਹਿਆਭਾਈਆਂਮੇਰੀਲਾਜਰਖਕਿੰਵੇਂਕਾਈਤਦਬੀਰਕ
ਰਹੀਰਦੇਵਿਆਹਦੀ॥ਹੀਰਵਲਜਾਂਦੇਵਣਾਬੁਲਾਂਦੇਵਣਾਂਕਾਂਕੇਤੇ
ਬੋਲਕਾਜੀਨੇਸਿਖਾਇਲਏਤੁਪਨਾਹੀਸਾਹਦੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਗਲਪਾਲਕਰਚਲਦਾਵਲਾਂਨੂੰਸਭੋਕਾਲਪੂਰੀਕੀਤੀਕਾਜੀ
ਨੇਨਿਕਾਹਦੀ॥੧੩੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ ॥ਕਾਜੀਹੋਯਾਹੁਕਮਾਂ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਤਪਰਵਾਰਸਭੁਰੇਟੀਦੇਓਜੇਵਡੁਨੈਤਿਆਰਕਰਵਾਉਂਦਾ॥ਰਾਵ
ਣਾਸਿਆਲਾਂਦੀਆਂਬੇਟੀਆਂਤੂੰਨੂੰਹਾਂਮਿਲਤਿਨਾਂਕੋਲੋਂਰਾਣੀਤਾਵਿ
ਚਰਾਲੀਆਂਦੂਆਉਂਦਾਭੁਾਂਡੇਪਰੇਅਗੇਪਕਵਾਨਾਂਦੇਰੋਗੇ
ਰਾਂਵਿਚਖੁਲੇਹਬੀਪਾਓਂਦੇਪਰੀਹਾਂਨੂੰਸੁਣਾਉਂਦਾ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਸਤਪਕਵਾਨੀਕੀਤੀਚੂਰਕੇਨੇਹਬਬੀਨਖਲਾਹੋਤੇਜੇਵਡਨੂੰਖੁ
ਵਾਉਂਦਾ॥੧੩੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰੋਟੀਖਾਇਕੇਡੇਰੇਜੇਵ
ਆਇਕੇਆਰੰਭਕੀਤਾਵਡੀਖੁਸ਼ੀਹੋਈਮਨਚੂਕਸਿਆਲਦੇ
ਪੰਜਾਦਿਨਜੇਵਰਖੀਸੋਭਾਹੋਈਦੇਸਾਵਿਚਮੇਵਾਮਿਸਟਾਨਪਕਵਾ
ਨਹੀਖੁਵਾਲਦੇ॥ਟਕੇਖਰਚੇਂਦਾਅਜੁਖੇਡਾਂਦਾਵੇਰਾਉਨਾਲਸੁਠਾਂ
ਭਰਪਾਵੇਪਲੇਮੰਗਤੇਕੰਗਾਲਦੇ॥ਕਰਤੂਤ॥ਐਸੀਪਨਕਾਰੀਹੋਈ
ਜੋਕਾਵਿਚਜੋਗਾਸਿੰਘਦੀਆਂਵਾਲੇਏਹੁਦੇਨਭਾਲਦੇ॥੧੩੩॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਦਾਤਾਦਿਤੀਖੇਡਿਆਂਨੂੰਸਭਾਲਾਂਉਠਘੋੜੇਮੰਗੀਭਾਂਡੇਬੀ
ਹੋਰੇਕਣੀਪਲੰਘਤੇਵਛਾਂਵਣਾਕੇਬਣਾਸਮੇਤਾਦਿਤੀਸੇਦੇਨੂੰਪੁਸ
ਕਬਭੁਸਾਊਆਂਨੂੰਪਨਾਓਇਨਾਂਕਦੇਕਦੋਂਆਵਣਾ॥ਜਾਂਵਦੀਆਂਵੀ
ਸਭੁਦੇਖੁਸ਼ਾਲੀਮਨਹੋਇਰਹੀਜਿਬੇਰਿਬੇਹੋਇਰਹਿਆਰਾਵ
ਣਾਂਬੁਜਾਂਵਣਾ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਪਰਾਂਸਾਦਲਗੀਰਹੋਇਆਰੋਂਵਦਾਹੋ
ਹੀਰਦਾਵਿਛੋੜਾਫੇਰਬਾਸਹਿਆਨਹੀਜਾਂਵਣਾ॥੧੩੪॥ ॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਦਿਤੀਖੇੜਿਆਂਨੂੰਵਿਦਾਇਰਾਂਸਿਆਲਾਹਬਬੀਨ
ਕੇਠਾਂਡੇਟੋਬਬਹਲਾਂਦੀਤੇਆਰੀਕਰਵਾਉਂਦੇ॥ਘੋੜੀਆਸਵਾਰਹੋ
ਇਸੈਂਕੜੇਪਿਆਦੇਨਾਲਕਰਕੇਸਿਭਾਲੀਪਿੰਡਬਾਹਰਾਸਿਪਾਉਂਦੇ॥
ਹੋਂਦੀਕੁਰਲਾਂਦੀਹੀਰਡੋਲੀਪਾਇਆਪਿਆਂਨੇਐਰਤਾਂਮਰਦਾਸਿ
ਆਲ [illegible] ਲਉਂਣਆਂਵਦੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਬੇਨੇਸਿਆਲਕਠੇਹੋ
ਏਚਾਉਨਾਲਅਤਰਚੋਲਾਬਤੇਐਬੀਰਕਲੇਉਂਨੂੰਣਾਂਵਦੇ॥੧
੩੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰੋਂਵਦੀਹੋਹੀਰਰੋਬਲਗਰੇਸਹੇਲੀ
ਆਂਦੇਬਾਹੁਣੀਨੀਸਹੀਓਕੋਣਪੀਛਨੂੰਵੇਡਾਂਦੇਨੀਆਇਕੇਤੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੩੨ ਹਾਲਮੇਰਾਵੇਖਲਉਤਤਣੀਦਾਫੇਰਣੇਨਾਸੂਰਤਾਂਨੂੰਰਬਹੀਮਿਲਾ
ਵੇਨੀ॥ਰੋਂਦਵਨਸਹੇਲੀਆਂਮਿਲਾਪਕਰਹੀਰਨਾਲਹੋਈਹੈਨਿ
ਮਾਣੀਕੇਹੇਬਿਨਦੀਮੈਂਦਾਵੇਨੀਅਜੋਗਾਸਿੰਘਆਖਣੁਸਹੇਲੀ
ਆਂਨਾਵਸਕੂਝਾਲਿਖਿਆਜੋਲੇਖਸਾਂਈਕਉਂਣਸੋਮਿਟਾਂਵੇਨੀ
॥੧੩੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਮਰੰਝੇਬਿਨਾਇਕਪਲਜੁੱਗਸੀ
ਵਿਹਾਂਉਦਾਨੀਅਜਪੇਗਿਆਵਛੋੜਾਮੈਨੂੰਸੁਣੇਨੀਸਹੇਲੀਆਂ॥
ਹਾਲਮੇਰਾਵੇਖੋਅਤੇਰਾਂਝੇਨੂੰਵਿਖਾਉਕਿਵੇਂਕਉਣਮਿਲਾਵੇਸਹੀ
ਓਏਨਾਂਫੇਰਬੋਲੀਆਂਵਸਨਹੀਮੇਰਾਸਹੀਓਬਿਨਕੇਝਲਾਈ
ਰੋਂਦੀਛਡਚਲੀਸਹੀਓਮੈਂਹਮੇਸਦੇਆਂਬੋਲੀਆਂਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀ
ਰਕਹੇਪੇਤਣੇਦੇਬਾਉਮੈਂਏਹੋਇਗਈਅਨੇਸਤੇਬਾਗਤੇਹਵੇਲੀ
ਆਂ॥੧੩੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਹੀਰਚੂਣਾਂਤੇਨਕੇਤੇਖੇਹਦੀ
ਹੈਵਾਲਤੇਕਰੇਂਦੀਬੁਰੇਹਾਲਉਚੀਉਚੀਭੁਕਮਾਰਕੇ॥ਚਾਚੀਆਂ
ਤੇਤਾਂਈਆਂਵਿਰਾਉਨਪਲੋਸਾਸਿਰਆਖੇਨਾਹੀਲਗਦੀਖਲੋਤੇਸ
ਭੇਹਾਰਕੇ॥ਹੀਰਦਾਹਵਾਲਵੇਖਰੋਂਦਵਨਸਹੇਲੀਆਂਚੁਫੇਰੇਝੂੰਮ
ਗਈਆਂਹਸਖੇਡਣਾਵਿਸਾਰਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਨੂੰਵਿਜੋਗਦ
ਰਾਂਝਣੇਦਾਦੋਂਵੇਂਹਥਾਸਿਰਨਾਲਮਾਰਦੀਉਭਾਰਕੇ॥੧੩੮॥ ਕ
ਬਿੱਤੁ॥ ॥ਮੂੰਹੁਸਿਰਚੁੰਮਗਲਲਾਇਕਹੇਹੀਰਤਾਂਈਚੁਪਕਰਬ
ਚੀਨੀਬੁਲਾਈਰੋਵੇਂਤੇਰੀਨੀ॥ਛੋਣੇ ਹੀਰੇਹੀਮੈਤੇਨੂੰਰਬਹੀਮਿਲਾਇ
ਲਵਾਂਚਿਤਰਖਬਾਂਇਹੀਰੇਗਲਸੁਣੀਮੇਰੀਨੀ॥ਐਸਵਾਰੀਕਿਸਾਮੇਰਾਮੈਂ
ਨਲੈਨਬੋਲਕੂਛਸਾਡੀਹੀਉਮਰਹੀਰੇਠਹਾਂਤੇਰੀਚੇਰੀਨੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰ
ਘਹੀਰਨੂੰਕਮਾਲਦੁਖਰਾਂਝਣੇਦਾਆਇਮੈਨੂੰਕਾਈਗਲਲਗੇਨਭ
ਲੇਰੀਨੀ॥੧੩੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਆਰਕੂਦਰਹੇਮਾਈਪੇਰਨਾਚਲ
ਨਾਇਕਕੰਨਲਗਾਲਗ ਹੀਰਮਾਉਨੂੰਸੁਣਾਂਉਦੀ॥ਚਾਕਬਿਨਮੈਹੀ
ਭੁਰਨਭਾਂਵੇਬਕਰਹੇਮਲਕੀਵਿਚਾਰਅਨਰਾਂਝੇਕੋਲਆਉਂਦੀ॥ਹਥ
ਬੰਨਕਰੇਆਰਜੋਈਮੈਂਰਾਕਹਿਆਮੰਨਮੇਹੀਪਹੁੰਚਾਉਤੇਰੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਉਤੇਧੇਲੀਜਾਂਉਂਦੀਰਾਂਝੇਨੂੰਲਿਆਈਮਹੀਆਂਸਾਂਭਲਈਆਂ
ਆਉਂਦੇਹੀਜੋਗਾਸਿੰਘਹੋਈਗੱਲਹੀਰਮਨਭਾਉਂਦੀ॥੧੪੦॥
ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਰਾਂਝੇਮਹੀਂਹੱਕੀਆਂਵਿਹੀਰਪਾਇਆਜੇਵਅ
ਸਵਾਰੀਕੀਤੀਖੇੜੂਜਾਂਸੀਗਾਰਕੀਤੇਨਰਾਂਨੂੰਨਿਮਲੇਗਿਲੇਖੁਸੀ
ਨਾਲਖੇੜੂਜਾਂਈਵਾਂਗਉਤ੍ਰਦਾਹੈਪੰਛੀਜਿਉਂਸਵਾਰਕੇਤੇਪਰਾਂਨੂੰਅ
ਗੇਪਿਛੇਹੋਇਰਾਂਝੇਹੀਰਨੂੰਨਾਂਪਾਇਆਚੈਨਜੋਲਬੋਂਵਿਛੇਨੀਂਮੀ
ਨੇਚਾਹੁੰਦੀਹੈਸਰਾਂਨੂੰ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਚਲੇਜਾਨਹਸਦੇਖਿੰਡੇਦੇਸਭ
ਮਨਦੀਖੁਸਾਲੀਤੇਮੂਹਾਣੇਹੋਇਘਰਾਂਨੂੰ॥੧੪੧॥ ਕਬਿੱਤ॥
॥ਰਿਰਾਪੁਰਆਇਰੰਗਰਾਰਤੇਪ੍ਰੇਮਧਾਮਨਾਲਆਰਬੀਨਰਾਰਦੱਜ
ਨਤੂਰਹੀਸੁਹਾਉਂਦੇਨਾ॥ਪਿੰਡਵੜੇਹੱਸਦੇਖਿੰਡੇਦੇਖੁਸੀਮਨਵਿਚਗ
ਲੀਏਂਡੂਰੇਗਾਛੱਰੇਗੋਗਤੂਕੂਦਾਂਉਂਦੇਨਾ॥ਤੇਲਾਆਇਆਹੀਰਦਾਸ
ਵਣੀਆਂਸੀਗਾਰਕਰਜੋਗਾਸਿੰਘਪ੍ਰੇਮੀਆਂਚੁਣਰੇਗੀਤਗਾਵਣੇ
॥ਰੇਲੀਤੇਉਤਾਰਸਸਪਾਣੀਪੀਤਾਵਾਰਲੈਬਹਾਈਰਿਤਰਾਉਂਕਰਉ
ਮਦੇਂਵਿਛਾਉਂਦੇਨਾ॥੧੪੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਮਹੀਆਂਵਾਜੂਐਂਦ
ਰਜਬਾਬਦਿੱਤਾਰਾਂਝਣੇਨੂੰਤੇਰਾਨਾਹੀਥਾਂਉਂਰਹੀਆਂਰਕਿਤੇਜਾਇਕੇ
ਰਲਿਆਉਂਦਾਸਰੋਹੋਇਰੋਂਵਦਾਨਾਂਵੈਸਕੂਛਜੀਵਣਾਮਹਾਲਭੂਣ
ਬਣੀਐਖੀਆਇਕੇ॥ਸੋਚਕੇਵਿਚਾਰਕੀਤੀਚਲੀਏਹਜਾਰੇ
ਵੱਲਲੱਕਬੰਨਪੰਧਪਾਇਆਰਾਹਨੂੰਪੁਛਾਇਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਜ
ਇਕੇਹਜਾਰੇਮਿਲਿਆਭਾਈਆਂਨੂੰਰਾਜੀਹੋਇਕੇਵੇਖਾਂਤੇਨਾਲ
ਆਰੱਲਲਾਇਕੇ॥੧੪੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਇਕਤੇਂਛਡਾਇਕੇ
ਤੇਰਾਂਝਣੇਨੂੰਇਕਭਾਈਮਿਠਨੂੰਪਲੈਸਨਾਲਗਾਲਦੇਲਗਾਉਂਦੇ
॥ਪਾਣੀਕਰਗਾਰਮਧਹਾਇਕੇਰੰਕੀਰਾਂਝਣੇਨੂੰਮਲਮਲਭਾ
ਈਨ[illegible]ਪਿਆਰਦੇਨਵਾਉਂਦੇ॥ਜਰੀਦਾਰਜੋਤੂਤੇਪੁਸਾਕਰੇ
ਰਬਾਫਤੇਦੀਸਾਲੂਭਾਲਨਾਰਪਗਰਾਂਝੇਨੂੰਪਹਿਨਾਉਂਦੇ
ਜੋਗਾਸਿੰਘਵੱਟੇਕੇਤੇਜੂਰਮਾਂਪਰੀਤਨਾਲਰਾਂਝੇਨੂੰ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Punjab Digital Library

੩੪ ਬਹਾਲ ਪਾਸ ਸ੍ਵਲ ਕੇ ਖ੍ਵਦਾਂ ਉਤੇ ॥੧੪੪॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ ॥ ਭਾਈ
ਆਂ ਥੋਂ ਉੱਠ ਰਾਂਝਾ ਆਇਆ ਭਰਜਾਈਆਂ ਥੇ ਸੈ ਮੀਆਂ ਚੂੜ ਫੇਰੀਆਂ ਸੀ
ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਹਾਲ ਵੇ ॥ ਪਲੰਘ ਵਿਛਾਇਕੇ ਬਹਾਇਆ ਰਾਂਝਾ ਭਾਬੀਆ
ਨੇ ਚਿਰ ਦਾ ਗਵਾਤਾ ਸਾਨੂੰ ਹੱਥ ਆਇਆ ਲਾਲ ਵੇ ॥ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਹਸ
ਣਾ ਤੇ ਖੇਡਣਾ ਵਿਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਜ਼ਿਕਰ ਖਿਆਲ ਵੇ
॥ ਜੋਗ ਸਿੱਧ ਜੀਵੀਆਂ ਹਾਂ ਅਜ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਤੈਨੂੰ ਤੂੰ ਹੀ ਸਾਡੀ ਜਾਨ ਰਾਂਝ
ਤੂੰ ਹੀ ਧਨ ਮਾਲ ਵੇ ॥੧੪੫॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ ॥ ਪਜਾਰ ਨਾਲ ਪੁਛਣ ਰਾਂਝੇ ਦੇ
ਨੂੰ ਭਾਬੀਆਂ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕੇ ਤੇਲਿਆ ਈ ਤੋਂ ਵਿਖਾਈ ਸਾਨੂੰ ਹੀਰ ਦੇ ਜੇ
ਵੇਲ ਈ ਨੈਣ ਭੁੱਖ ਦੁੱਖ ਤੈਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤੇ ਅਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਹੋਊ ਗਾ ਤਿਸ ਦਾ
ਸਰੀਰ ਵੇ ਸੈਂ ਦੀਲ ਈ ਮੇਂ ਹੀ ਚਾਰ ਚਾਕ ਤੂੰ ਸਦਾਇਓਂ ਮੀਆਂ ਓਹ ਕਾ
ਬਾ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ਇਕੇ ਫਕੀਰ ਵੇ ॥ ਜੋਗ ਸਿੱਧ ਜਿਸ ਪਿਛੇ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ
ਅਸੀਂ ਸੋ ਭੇ ਹੀਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਭੁਲਾਈ ਤੈਨੂੰ ਵੀਰ ਵੇ ॥੧੪੬॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ
ਗਈ ਹੋਕੇ ਸਾਂਦਲੀ ਸਿਗਾਤੀ ਹੋਕੇ ਲੈ ਮੀਆਂ ਰਾਂਝੂ ਪਸੰਦ ਜਿਨੂੰ ਧ
ਰਦਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਚਾਤਰ ਸੁਦ ਜਾਂਵਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਸਾਨੂੰ ਚੁਪ ਕਰਕੇ
ਹੋਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਸੁਭਾਉ ਦੇ ॥ ਇਕ ਅਧੀ ਅਸਾਂ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ
ਸਾਈ ਫਕ ਵੱਡੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ॥ ਜੋਗ ਸਿੱਧ ਹਸ ਹਸ ਆਖਦੇ
ਰਾਂਝੇ ਵੇ ਨੂੰ ਬੋਲ ਤੂੰ ਜੁਬਾਨੋਂ ਸਾਡਾ ਚਿੱਤ ਪਰਚਾਉਂਦੇ ॥੧੪੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ
ਹੋਸ ਖੇਡ ਕਰਨ ਬਹਾਰ ਮਿਲ ਰਾਂਝੇ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਸਕਾਇਕੇ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾ
ਈਆਂ ॥ ਸੂਰਜ ਸਮਾਨ ਰਾਂਝੇ ਕੋਲ ਮੁਖ ਭਾਬੀਆਂ ਦੇ ਚੰਦ ਸਮ ਰਾਂਝਾ ਕੋਲ
ਭਕਾਂਈਆਂ ॥ ਪਟਾਂ ਸਮ ਰਾਂਝਾ ਭਰ ਜਾਈਆਂ ਸਮਾਨ ਮੋਰ ਫੁੱਲ ਸਮ ਤੇ
ਸ਼ਾਤੇਰ ਸਮ ਭਰ ਜਾਈਆਂ ॥ ਜੋਗ ਸਿੱਧ ਪੱਕਤ ਣ ਤੇ ਤੂੰ ਬਣਾ ਦਿੱਸਾ ਰਾਂਝਾ ਦਿ
ਰਾਂਝੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਕਰਨ ਚਤੁਰਾਈਆਂ ॥੧੪੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ ॥ ਪ
ਰਾਂਦੇ ਵਿਹਾਰ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਭਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਂਝੇ ਵਲ ਧਿਆਨ ਹੋ
ਰ ਕੂਕ ਛਲ ਨਾ ਸੁਖਾਂਉਂਦਾ ਖਾਣ ਪੀਣ ਰਾਂਝੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਭੁਲਾ
ਈ ਦਿੱਤਾ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਚੁਰਾਂਦੇ ਜਦੋਂ ਬੈਸਰੀ ਬਜਾਂਉਦਾ ਐਨਾ ਮੋਰ ਨਾਂ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਏਦੀਕਲੇਜੜੇਨੂੰਖਾਇਗਈਗਲਾਂਨਾਲਤੈਨੂੰਸਾੜ੍ਹਾਚਿੱਤਪਰ
ਚਾਉਂਦਾ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਭ੍ਰਾਬੀਆਂਦੇਨਾਲਹੋਨਿਹਾਲਰਾਂਝਾਦੂ
ਖਾਂਵਾਲੀਪੰਡਾਵਿੱਚਨਦੀਏਰੁੜ੍ਹਾਂਉਂਦਾ॥੧੪੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥
ਘਤਾਹਦਿੱਤਰਾਂਝਾਪਈਹੀਰਦੇਅਦ੍ਵਾਜਕੋਲਰੋਂਵਦੀਬੇਹਾਲ
ਹੋਈਨਾਉਂਲੈਕੇਆਉਂਦਾ॥ਅਜੇਪਈਖੇਹਵਾਲਬੋਲੇਨਾਂਕਿਸੇ
ਨਾਲਰਾਂਝੇਵਾਲੇਦੁੱਖਸੋਸੁਣਾਇਆਨਹੀਜਾਂਉਂਦਾ॥ਸੱਸਤੇਨਿ
ਨਾਹਥਬੰਨ੍ਹਪੈਰੀਂਪੈਂਦਸਾਨੂੰਦੱਸਕਿਸੇਬੋਲਿਆਹੀਰੇਤੈਨੂੰਆਣ
ਭਾਉਂਦਾ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਸੱਸਕਹੇਵਢਾਂਮੈਂਜੁਬਾਨਉਹਦੀਮੂੰਹੋਂਬੁਰਾਬੋ
ਲਕੇਨੀਤੈਨੂੰਜੋਦੁਖਾਉਂਦਾ॥੧੫੦॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਪੁੱਛਰਹੇਹੀ
ਰਨੂੰਜੁਬਾਨਤੋਨਾਂਬੋਲੇਚੁਪਕਰਰਹੀਦੁੱਖਜੀਅਦੇਨਾਲਜਾਲ
ਕੇ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਂਛੁੱਟਗਿਆਰੋਂਵਦੀਹੈਦਿਨੇਰਾਤਸੁੱਕਹੋਈਪਿ
ਜਰਾਵਿਛੋੜੇਸੱਟੀਬਾਲਕੇ॥ਖੇੜੇਰੋਗਜਾਣਕੇਹਕੀਮਾਂਨੂੰਬੁਲਾਂਵਦੇ
ਨੀਰੋਗਨਾਮਲੂਮਹੋਏਵੇਖਥੱਕੇਵੈਦਭਾਲਕੇ॥ਮੁੱਲਾਂਆਂਦੇਸੱਦਕੇ
ਸਰੋਕੇਈਹੋਰਅੰਤਜੋਗਾਸਿੰਘਘੋਲਕੇਤਵੀਤਹਾਰੇਪਜਾਲਕੇ॥
੧੫੧॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸਹਤੀਪਾਸਬੈਠਕੇਪੁਛੇਂਦੀਹੀਰੇਦੱਸੀਂ
ਤੂੰਸੱਚਦੀਸੁਣਾਈਭਾਬੀਜੇਹੜਾਤੈਨੂੰਰੋਗਲੀਤਾਪਾਸਿਰਵਾਪੁਨਾਹੀ
ਰੋਗਨਾਸਰੀਰਕੋਈਕੀਤਾਮੈਂਮਲੂਮਮੈਂਤੈਨੂੰਕਿਸੇਦਾਵਿਜੋਗਨੀਆਂ
ਪਵਲੋਂਜਾਤਾਨੀਮੁਰਾਦਦੀਹੈਸੱਲਮੈਂਨੂੰਰਹਾਂਮੁਰਝਾਈਦਿਨੇਰ
ਤਮੈਨੂੰਸੋਗਨੀ॥ਦਿਲਦੀਸੁਣਾਉਨੀਮੈਂਕਰਾਂਸੋਈਲਾਜਹੀਰੇਜੋ
ਗਾਸਿੰਘਅੱਗੇਰੱਬਕਰੇਸੋਈਹੋਗਨੀ॥੧੫੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸ
ਚਤੈਨੂੰਆਖਨੀਹਾਂਦੱਸੀਨਾਹੀਕਿਸੇਕੋਲਰੱਖਮਨ੍ਹਾਵਿੱਚਤੂੰਰਾਂਸ
ਹੂੰਖਾਈਨੀ॥ਰਾਂਝੇਯਾਰਦੇਵਿਛੋੜੇਨੀਮੈਂਸਾੜ੍ਹਕੇਮਨੂੰਰਖੀਤੀਸਹ
ਤੀਏਨੀਹੋਰਤੂੰਨਾਂਕਿਸੇਨੂੰਸੁਣਾਂਈਨੀ॥ਮੇਰੀਤੈਨੂੰਪੀੜ੍ਹਹੈਤਾਂਕਾਈ
ਤਦਬੀਰਕਰਵਾਸਤੇਖੁਦਾਇਦੇਤੂੰਰਾਂਝੇਨੂੰਮਿਲਾਂਈਨੀ॥ਜੇਹਾਉਪਕ
ਰਕਰੇਂਤੇਹਾਫਲਲੈਹਥਆਵੀਜੋਗਾਸਿੰਘਮੇਲਸੀਮੁਰਾਦਤੈਨੂੰਸਾਂਈ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੨੬ ਨੀ॥੧੫੩॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਨੀ ਮੈਂ ਫਿਲਨ
੩੫ ਭੁਜਾਵਾਂ ਪੱਲਾ ਲਿਖ ਕੇ ਤੇਰੂੰ ਕਾ ਹੀਰੇ ਕਠੀ ਤ੍ਰੈਤਿਆਰਨੀ॥ਹੁੰਦੇ
ਜਿਸ ਦੇ ਵੈਸੇ ਅਜ ਹੀ ਮਿਲਾਇ ਦਿਆਂ ਜਿਥੋਂ ਤੈਂ ਧ੍ਰੋਹ ਹੀਰੇ ਰੰਝੂ ਤੇ
ਰਾਜਾਰਨੀ॥ਵੇਖ ਕੇ ਤੇ ਖਤ ਪੜ੍ਹ ਪਵੇਂ ਨਾਂ ਕੂ ਰੰਤ ਹੀਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰਸ
ਦਾ ਜੇ ਤੂੰ ਛੈਲ ਤਤਾਰਨੀ॥ਜੋਗੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਈ ਦੂ ਬਕਰ ਕੇ ਤੇ ਅਵੇਰਾਂ
ਨੂੰ ਜੇਹੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀਰੇ ਸੋਚਦਾ ਪਿਆਰਨੀ॥੧੫੪॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥
ਕਲਮ ਦੁਆਤ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਖਤ ਹੀਰ ਅਵਲੋਂ ਤੇ ਆਖੇ ਰੰਝ ਵਾਲ
ਸੁਣੀ ਸਾਰ ਵੇ॥ਬਦੀਆਂ ਜਹਾਨ ਦੀਆਂ ਸੈਂਲ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਮੈਂ ਓਹ
ਸਾਰ ਛੋੜ ਕੇ ਤੂੰ ਕੀਤਾ ਜੀ ਪਿਆਰ ਵੇ॥ਮੈਨੂੰ ਟੋਰ ਧੱਤ ਕੇ ਤੇ ਆਪ ਖੁਸੀ
ਮਾਣਨਾ ਹੈਂ ਲਿਆ ਤੈਂ ਸੰਭਾਲ ਪਿੰਡ ਦਾਦਕਾ ਹਜਾਰ ਵੇ॥ਜੋਗ
ਸਿੱਖ ਭ੍ਰਾਬੀਆਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਭੁਲਾਈ ਹੀਰ ਆਪ ਰੈਗਾ ਆਣ ਨੇ ਮੈ
ਨੂੰ ਪਿਆ ਦੇਖ ਭਾਰ ਵੇ॥੧੫੫॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ਹੀਰ ਹੋਈ ਬ੍ਰ
ਹਿਮਾਰ ਨਾਲੇ ਰਾਂਝੇ ਦਾ ਭੀ ਜਾਰ ਕੇ ਨੀ ਸੁਣ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਇਕ ਨਾਲ
ਆਂਵਦੀ॥ਕੀਤੇ ਆਪੇ ਦਲ ਹੀਰ ਦੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਹੋਈ ਹੀਰ ਭੂਰੀ ਕੁੱਟ ਕੇ
ਅਸ ਵਿਚ ਬੋਲੇ ਦੇਖੂ ਆਂਵਦੀ॥ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵਿਸਾਰੀਂ ਨਾਂ ਕੂੰ ਓਹਟ
ਰਿਤਾਰੀ ਮੈ ਬੇਹੋਈ ਹੋਇ ਅਵੇ ਸਕਾਈ ਪੇਸ ਨਹੀਂ ਜਾਂਵਦੀ॥ਮੈਨੂੰ ਮੁਖ ਤੂੰ ਦਿ
ਖਾਈ ਆਕੇ ਜ਼ਹਰ ਪੁਚਾਈ ਜੋਗੀ ਸਿੰਘ ਕਰੀਂ ਜੇਹੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਭਾਂਵਦੀ॥
੧੫੬॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਖਤ ਲਿਖ ਹੀਰ ਨੇ ਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਹਉਂ ਨਾਲੇ
ਬਦੇ ਪੁਚਾਈਆ ਖਸਮ ਹਤੀ ਨੂੰ ਫੜਾਂਵਦੀ॥ਸਿੰਪ ਕੇ ਤੇ ਖਤ ਬਮਣੇ ਦੇ
ਨੂੰ ਸਹਤੀ ਕਹੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਂ ਦੇਈ ਭੇਤ ਭੁਬ ਤਰਾਂ ਜਮਣੇ ਵਦੀ॥ਖੇਤਰ
ਏਨੂੰ ਫੜਾਈ ਜਿੱਥੇ ਬੇਠੇ ਦੇਤਿ ਥੇਜਾਂ ਈ ਹਬ ਬੈਠਕੇ ਸੁਣਾਈ [illegible] ਮਰ
ਪਿਆਂਵਦੀ॥ਗਿਆ ਬਮਣੇ ਟਾ ਹੀਰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜੋਗੀ ਸਿੰਘ ਮਹਤੀ ਦੇ
ਜਾਣ ਤੇਰਾ ਕਦੇ ਨੂੰ ਭੁਲਾਂਵਦੀ॥੧੫੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਬਮਣੇ ਦਾ ਜਾਂ
ਵੇਖ ਖਤ ਹਜਾਰੇ ਗਿਆ ਪਹੁੰਚਾ ਪਿੰਡ ਜਾਇ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਲਭ [illegible] ਕੇ ਆਸੀ
ਰਵਾਦਕਰ ਤੇ ਨਮੇ ਨਕੀਤੀ ਬੈਠ ਝੇ ਨੂੰ ਹੀਰ ਵਾਲਾ ਖਤ [illegible]

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਨੂੰਮੁਲਕਗੁਰਾਂਕੇਹਜ਼ੂਰਤੈਨੂੰਟਾਹੇਦੂੰਪਾਨਨਾਲੇਹੀਰਦੇਵੇਂਵਿਛੋੜੇਨੇਕਲੇ ੩੦
ਜਾਂਦੇਤਾਂਬਾਲਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਬਾਮਣਸੁਣਾਂਵੇਂਜਜਮਾਨਾਂਸੁਣੋਰੋ ੫੮
ਵੀਹੀਰਸਾਸਸਾਸਰਾਂਨੂੰਸੁਣੋਤਾਲਕੇ॥੧੫੮॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਬਾਮਣੇਦੇਨੂੰਰਸੋਈਦਿੱਤੀਰਾਂਝਣੇਨੇਖੁਸ਼ੀਨਾਲਾਪਹਿਰੁਖੰਡਦਾਵਟ
ਚੋਹੇਨੂੰਦੇਮੰਗਾਇਕੇ।ਜੇਹਾਮੈਂਚਸਮਤੈਂਇਸ਼ਨਾਨਕੀਤਾਕੁਝਮੈਂਚੋ
ਨਹੀਂਦੇਤਾਜਾਂਦਾਰਾਂਝਿਆਂਆਖਦਾਸੁਣਾਇਕੇ।ਬਾਮਣਾਂਦੇਨੂੰਰੰਗੀ
ਰਵਾਇਆਰਾਂਝੇਤ੍ਰਿਨਾਲਬੜ੍ਹੇਪਕਵਾਨਮਠਿਆਈਨਾਲਦੇਵਾਂਹੈਨ
ਲਾਇਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਖੱਤਰੀਤਿਆਰੀਕੀਤੀਰਾਂਝੇਛਿਪਕੇਹੀਰਦੇ
ਬਾਬਦਾਸੁਆਲਮਨਲਾਇਕੇ॥੧੫੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਪੈਨੂੰ
ਦੇਂਸਦੇਨੀਹੈਤੂੰਆਪਰਲੀਖੇਡਿਆਂਨਾਲਹੋਲਾਹੋਕੇਆਇਆਂਨੀਮੈਂਤੋਂ
ਰੋਧੋਕੇਖਾਈਂਕੇ।ਰੰਨਨਾਲਪਰੀਤਕਰਕੇਨਨਪੀਪਾਇਆਰੁਖਸੁ
ਣਦੇਸਾਂਕਨੀਂਅਸਾਂਗਿਣਾਂਜਮਾਇਕੇ।ਚੁਣਤੰਮੈਨੂੰਜਾਂਦਨੀਮੈਂਹਿਲ
ਨਾਗ੍ਰਿਜਾਵਾਂਹੀਰੇਆਂਵਾਂਤੇਰੇਪਾਸਕੇਈਰੇਗਨੂੰਦੇਟਾਂਇਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰ
ਘਰਾਂਝਾਕੁਹੇਮੇਰੀਤਕਸੀਰਨਾਂਹੀਹੋਈਸਭੋਤੈਂਬੇਨੀਮੈਂਆਖਦਾਦੁਖਾਇ
ਕੇ॥੧੬੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਲਿਖਕੇਤੇਖਤਰਾਂਝੇਦਿੱਤਾਬਾਮਣੇਦੇ
ਨੂੰਇਕਾਦਿੱਤੀਸਰਫੀਨਾਲੇਪੇਰੀਹੋਬਲਾਂਵਿੰਦਾਮੇਰੀਵੱਲੋਂਬੰਦਗੀਨੂੰ
ਜਾਇਆਖੀਹੀਰਤਾਂਈਆਂਵੇਂਮੈਂਜਰੂਰਤੇਨੂੰਸੱਦਵੀਖੁਦਾ ਉਂਦਾ॥ਮਸ
ਰਹਜਾਰਵਿੱਚਚੱਲਮਜਲਪਹੁੰਤਾਖੋਡਿਆਂਦੀਵਾਂਝੇਨੇਦਾਖਤਹੱਥਵਗੀਰਦੇ
ਫੜਾਂਵੁਂਦਾਹੱਥਬੰਨਬੰਦਗੀਰਾਂਝੇਦੇਤੇਨੂੰਆਖੀਹੀਰੇਜੋਗਾਸਿੰਘਬੈਠ
ਕੇਜਬਾਨੀਸਮਝਾਉਂਦਾ॥੧੬੧॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਵੇਖਕੇਤੇ
ਤਹੀਰਖੁਸੀਨਾਲਆਖਦੀਹੈਸਹਤੀਏਤੈਂਮੇਰੇਨਾਲਕੀਤਾਉਪਕਾਰ
ਨੀ।ਹੱਥਬੰਨਬੇਨਤੀਖੁਦਾਇਐਰੋਕਰਾਂਨੀਮੈਂਸਹਤੀਏਮਲਾਏਂਰਬਤੇਨੂੰ
ਤੇਰਾਜਰਨੀ।ਸਦਾਖੁਸੀਰਹੇਂਦਲਗੀਰੀਕਦੇਹੋਵੇਨਾਹਿਮੇਰੀਏਹਮ
ਨੀਸਏਹਕਰੇਂਗੀਬਹਾਰਨੀ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਜੇਹਾਸੁਖਾਲਿਆ
ਮੈਂਤੇਹਾਸੁਖਦੇਵੇਤੇਨੂੰਆਪਕਰਤਾਰਨੀ॥੧੬੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਰਾਂਝੇਨੂੰ

Original Copy
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਚਾਟਲਗਾਚਿਰਵਾਲੀਚੇਨਕੇਹੀਚੇਰੀਉੱਠਪੰਧਾਪਾਇਆਜੋਗਾਮ
ਨਧਾਰਕੇ॥ਦੇਸਕਾਂਦੇਨਾਸ਼ਭਾਗਿਆਟਿੱਲੇਬਾਲਨਾਥਵਾਲੇਗੁ
ਫ਼ਸੇਰਪੰਜਾਲਿਆਂ॥ਭਾਈਨੇਵਿਚਾਰਕੇ॥ਬਾਲਨਾਥਅਗੇਭੇਟਰ
ਖਕੇਨਿਵਾਇਆਸੀਸਮਨਦੀਮਰੋੜਛਡਸੁਖਾਂਨੂੰਵਿਸਾਰਕੇ॥
ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੱਥਬੰਨਬੇਨਤੀਕਰੇਂਦਾਹੈਨਾਥਜੀਮੈਂਆਸਰਾਤੁਸ
ਡਾਲਿਆਹਾਰਕੇ॥੧੬੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਦੂਰੋਂਆਇਆਚਲ
ਤੇਰੀਸੋਇਸੁਣਜੋਗੀਆਂਵੇਜਾਣਕੇਅਨਾਥਮੈਨੂੰਜੋਗਤੂੰਸਿਖਾਈਂ
ਜੀਆ॥ਸਾਕਛਡਆਇਆਤੇਰੇਪਾਸਕੋਈਜੋਰਨਾਹੀਮੁੰਨਕੇਤੇਮੁੰਡ
ਮੈਨੂੰਚੇਲਕਾਬਣਾਈਂਜੀ॥ਛੁਰੀਫੜੀਹੱਥਵਾਹੁਦੂਗੇਰਖਦਾਨਾਮਲੇ
ਕੇਪਾੜਕੇਤੇਕੰਨਮੇਰੇਮੁੰਦਰਾਂਤੂੰਪਾਈਂਜੀ॥ਬਹਾਲਕੇਤੇਪਾਸਮੇਰੇਅੰਗ
ਤੂੰਬਿਭੂਤਲਾਈਂਜੋਗਾਸਿੰਘਜੋਗਦਾਰਾਹੇਸੋਖਤਾਈਂਜੀ॥੧੬੪॥
ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਜੋਗਦਾਕਮਾਵਣਾਤੂਖਲਾਨਾਹੀਹੱਸਖੇਡਖਾ
ਪੀਉਪਾਹਿਨਕੇਤੂੰਗੁਜਰਾਨਚਹਿਏਤੂੰਪਰੇਗਾਸੋਹਣਾਮਕ੍ਰਿਮਤੇ
ਰਹੇਇਆਮੈਨੂੰਪੁੱਤਵੇਚੇਰੇਗੋਰੇਦਾਤੂੰਕੀਤਾਅਸਾਧਿਆਨਚ
ਇ॥ਬੋਲਕੇਪਰਾਂਤੇਉੱਠਭੇਨਾਹੇਂਫਕੀਰਹੋਣਪੁੱਤਰਾਂਨੂੰਮੈਂਦੇਜੋਗੀ
ਆਖਦਾਜਹਾਨਚਾਹਿ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਨਾਥਕਹੇਜਾਹੁਘਰਆਪਣੇ
ਨੂੰਤੇਰੇਕੋਲੋਂਹੁੰਦਾਨਾਹੀਜੋਗਦਾਸਮਾਨਚਾਹਿ॥੧੬੫॥/ਕਬਿੱਤ
ਬਾਪਤੇਨਾਂਅੰਤੁਮੈਰਿਭੂਸ਼ਨਾਂਜੇਜਾਲਨੇਰੇਆਇਫਣੇਪੈਰਤੇਰੇਜੋਗ
ਤੂੰਸਿਖਾਇਦੇ॥ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਲੋਭਲਾਹੇਰਹੇਅਨੇਕਵਿੱਚਰਬ
ਦੇਨੂੰਦਇਆਕਰਪਾਰਤੂੰਲੰਘਾਇਦੇ॥ਬਾਲਨਾਥਸੁਣਿਆਂਜੋ
ਹਾਨੂੰਹੀਤਾਰਦਾਹੈਚਉਰਾਸੀਰੂਪਨਦੀਥੋਂਤਾਰਕੇਲੰਘਾਇਦੇ॥
ਇਸਨਾਂਦੀਅੱਗੇਮੈਨੂੰਬਾਲਕੇਭਸੂਰਕੀਤਾਜੋਗਾਸਿੰਘਕਰੇਭਜ
ਸਪਰਕੇਬੁਝਾਇਦੇ॥੧੬੬॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਜੋਗਜਾਲਣਾਂ
ਖਾਲਾਨਾਹੀਪੁੱਛਲੈਤੂੰਜੋਗੀਆਂਥੋਂਰੁੱਖਾਮਿਸਾਖਾਇਕੇਜਮੀਨਤੇਸੈਂ
ਣਾਂਨਾਮਿੰਦਾਛੇਰਾਂਥੋਂਲਿਆਸਹਾਰਨਾਹੈਖਰਾਸੌਖਾਜੀਵਣਾਂ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਬ੍ਰੋਮੋਇਆਂਸ੍ਰਮਾਂਨਹੋਂਵਦਣਾ।ਜਗਤਪਿਆਰਘਰਬਾਰਸਭੋਛੋਰ ੩੮
ਕੇਤੇਜਾਤਤੇਜਨਮਕੁਲਹੋਣਤੇਨੂੰਖੋਂਵਦਣਾ।ਜੋਗੀਆਂਦਾਇਨਫੇਰ ੮੫
ਰਲੇਨਾਜਹਾਂਨਾਂਵਿਚਜੋਗਾਸਿੰਘਨਾਥਰੂਪਹੋਬਣੇਂਤੇਨੂੰਰੋਂਵਣਾ।
੧੬੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ। ।ਜੋਗੀਹੋਕੇਜਨਮਸਵਾਰੇਭੂਲਤਾਰੇਸਭ
ਜੋਗੀਹੋਕੇਫੇਰਮੁੜਜਗਨਹੀਂਆਈਏ।ਗੋਪੀਚੰਦਜੇਹੇਰਾਜਤਿਆ
ਗਕੇਜੋਹੋਏਸਨਹੋਰਭੀਅਨੇਕਹੋਏਕੇਹੜੇਗਿਣਾਈਏ।ਛੱਡਕੇਪਾ
ਰਥਾਅਨੇਕਜੋਗੀਹੋਏਗਏਕੋਣਮੈਂਗਰੀਬਣੀਹਾਂਮੈਨੂੰਨਾਥਰਾਈਏ
ਨਾਥਜੀਸਿਖਾਉਜੋਗਰਾਂਝੇਨੂੰਨਿਹਾਲਕਰੋਜੋਗਾਸਿੰਘਆਸਮੇਰੇ
ਮਨਦੀਪੁਜਾਈਏ।੧੬੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ। ।ਗੱਲਾਂਆਖਣੀਸੁਖਾ
ਲੀਤੇਪੁਜਾਂਵਣੀਹੈਖਰੀਔਖੀਜੋਗਕੀਜੁਗਤਕੋਈਸੂਰਾਪੂਰਾਜਾਣੇ
ਓਇਆਂਜਤੀਕਮਾਂਉਂਦੀਆਂਪਕੀਆਂਹੀਖਾਂਦੀਆਂਤੈਂਮੰਗੇਤੇਗੇਟਕ
ਰੋਘਰਾਂਦੇਏਥੇਖਾਣੇਹੋਇਆਘਰਦਾਵਿਛਲੇਟਦਾਤੂੰਛੇਫਤੇਨਿਹਾਲੀਆਂ
ਤੇਰੋਣਾਂਦਾਵਿਛੂੰਵਣਾਅਤੇਢੀਮਹੋਸਿਰਣੇਓਇਆਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੇ
ਏਨੂੰਨਾਥਕਹੇਜਾਹੁਘਰਕਿਥੋਂਸਾਨੂੰਏਥਣਜੋਨੂੰਆਇਕੋਪਿਛੂਣੇ
ਓਇਆ।੧੬੯॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ। ।ਛੂਠਘਰਨਾਥਜੀਜਹਾਨਵਾਲੇ
ਰਾਤਦਿਨਸਚਖਰਜੋਰਾਦਾਮੈਂਆਇਆਮੈਂਨੂੰਛਕਕੇ।ਜਗਤਪਸ
ਰਾਸਭਕੂੜਦਾਮਲੂੰਮਕਰਨਾਥਜੀਮੈਂਆਇਆ।ਸਰਨਾਇਲ
ਈਰੱਖਕੇ।ਆਇਕੇਘਨੇਤਾਸਾਂਦਰਵੱਜੇਮੈਂਭੀਸਤਵਾਲੇਦੋਜਾਂ
ਨਪਾਣੀਜੀਨੂੰਮੈਨੂੰਤੂੰਣਧਕਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਕਹੇਹੋਰਨਾਂਹੀ
ਥਾਂਉਕੋਈਪਿਆਰਛਕਵਾਰਤੇਰੇਨਾਥਜੀਮੈਂਥੱਕਕੇ।੧੭੦॥ ਕਬਿੱ
ਤ੍ਰਾ। ।ਨਾਥਨੇਮੇਹਰਕੀਤੀਆਖਦਾਹੈਚੇਲਿਆਂਨੂੰਛੇਕਰਾਮਕੰ
ਨਦਾਥਣਾਇਆ।ਜੀਉਂਦਰਾਂਝੇਨੂੰਵੇਖਕੇਰੋਲੇਭੂਣਸ
ਨਾਭਨਾਥਨੂੰਰਖਾਉਂਦੇਜਥਨਦੀਆਂਤੂੰਦਰਾਂ।ਧੂਣੀਨਦੀਪਾ
ਈਪਾਣੀਨੂੰਇਆਨਹੀਂਕਰਦੇਏਨੂੰਦੇਂਦੇਹੋ।ਸਿਰਾਂਥੀਜੋਰਾਂਦੇ
ਖਕੇਮੈਦਰਾਂ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੂ [illegible] ਕਹੇਥ [illegible] ਕਦੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੫੦ ਤ੍ਰੈਮੂਲਭੂਤਾਂਕੇਹਜੂਰ ਹੀਲੜਾਂਓਚਰਕਚੂੰਧਰਾਂ॥੧੭੧॥ ॥
੯੦ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਤਾਨੂੰਕਹੇਚੇਲਿਆਂਨੂੰਨਾਥਤੁਸੀਪਾਪਮੱਤਪੌਤਨੂੰ
ਨਾਜਾਣੋਂਤੁਸੀਮੂਰਖਗਵਾਰਓਇਓਹੋਬਲੈਂਫਹੋਣੀਨਾਥਉਗਰੋਂ
ਕਰੋਧਕਰਆਂਵੇਗਾਸਹੂਰਜਦੇਖਾਓਤੁਸੀਆਰਓਇਓਹੋਬਬਿਨਪ
ਏਪੈਰੀਬਖ਼ਸੋਗੂਨਾਹੋਂਸਾਨੂੰਨਾਥਆਖੇਬਖਸਣੁਜੋਗਕਰਤਾਰਓਇ
ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਏਨੂੰਬਹਾਲਕੇਤੇਪਾਸਨਾਥਚੇਲਿਆਂਨੂੰਕਹਿਆਇ
ਆਉਮੁੰਦਰਾਂਸਵਾਰਓਇ॥੧੭੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਮੁੰ
ਦਰਾਂਬਣਾਇਚੇਲੇਨਾਥਦੇਹਜੂਰਲਿਆਏਬਾਲਨਾਥਸਨਮੁ
ਖਰਾਂਏਨੂੰਬਹਾਂਵਦੇ॥ਗੁਰੂਗੋਰਖਦਾਨਾਉਂਲੈਕੇਨਾਥਨੇਵਗਾ
ਈਛੁਰੀਪਾਣੂਕੰਨੇਂਏਟੜੇਦੇਕੰਨੀਮੁੰਦਰਾਂਪਾਂਵਦਾ॥ਰਾਂਏਣੇਦੇਸੀ
ਗਾਜਪਨਾਥਨੇਂਬਿਭੂਤਲਾਈਖੁਸੀਹੋਕੇਮੰਤਰਨਾਲਂਪਜਾਰਦੇਸੀ
ਖਾਂਵਦਾ॥ਔਰਤਾਬਿਰਾਨੀਮਾਂਉਭੈਣਕਰਜਾਣੀਬੋਰਾਜੋਗਾਸੈਂ
ਘਰਾਂਏਣੇਨੂੰਨਾਥਸਮਝਾਂਵਦਾ॥੧੭੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਇਕਹੀ
ਰਕਾਂਬੇਨੇਮੈਜੋਗੀਹੋਇਆਆਇਕੇਲੇਆਸਪਾਸਵੇਖਣੇਂਦੀਮਨੂੰ
ਨਹੀਬਾਣਜੀ॥ਵਾਸਤੇਮੈਂਹੀਰਦੇਸਦਾਇਆਚਾਕਚਾਰਮਹੀਤਖ
ਤਹਜਾਰੇਦੀਗਵਾਈਆਣਕਾਣਜੀ॥ਲੈਂਦੀਚੂਚਕਸਿਆਲਦੀ
ਵਿਆਹਕੇਲੈਗਏਖੇੜੇਚਾਲਿਆਨਾਮੇਰਾਕੁਝਓਬੇਰਤੀਤ੍ਰਾਣਜੋ
॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਾਂਕਹੇਦੁਖਤੇਬਚਾਈਮੈਨੂੰਦਰਦਾਵਿ[illegible]ਨੇਮੇਲਿ
ਆਹਾਂਰੱਬਦਾਣਜੀ॥੧੭੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਆਪਜਾਂਨਾਦੇਤੀਹੋ
ਵਿਆਹਕੇਤੇਖੇੜਿਆਂਨੂੰਤੇਰਾਜੋਹਸਾਬਸੋਈਸਾਨੂੰਤੂੰਸੁਣਾਉਂਦਾਇਆ
ਜਾਹੋਨੂੰਨਾਹੋਬਤੇਰੇਆਂਵਣਾਹੈਕੁੜਾਂਰਾਂਝਾਂਪਛੁਲਾਹੀਬਿਨਪੱਲੇਲੱ
ਗ ਤੇਨੂੰਦਾਊਂਦੋਇ॥ਅਲਸੀਜਿਨਾਂਦਾਸੋਈਲੈਗਏਨਾਰਿਹਾਕੁ
ਛਸਮਝਾਵੇਚਾਰਤੈਨੂੰਓਹਾਪਛਤਾਉਂਦੋਇਆਰੇਨਾਂਵ
ਲਾਂਝਾਰਕਿਥੋਂਚਬਾਣੇਂਓਨੂੰਆਇ . . . .

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਕੇਤੇਜੋਗਾਸਿਧ[illegible]ਨਾਥਕਹੇਸਾਨੂੰਨਾਅਕਾਉਵੋਇਆ॥੧੭੫॥ ॥
ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਪਾਤ੍ਰਕੇਤੇਕੇਨੁਮੇਰੇਨਫਕੀਤਾਨਾਥਜੀਤੈਂਔਰਤਾਂ ਬਗ
ਸੀਆਂਦਾਤਿਆਂਗਾਮੈਨੂੰਦੱਸਕੋ॥ਏਹੋਗੱਲਆਖਜੇਸੁਣਾਂਉਦਾਤੂ
ਔਰੋਮੈਨੂੰਪਲਨਾਖਲੋਂਦਾਤੇਰੇਪਾਸੋਂਜਾਂਦਾਨਸਕੋ॥ਵਾਸਤੇਮੈਂ ਹੀ
ਰਦੇਪਣਏਕੇਨਜੋਗੀਹੋਇਆਏਹੋਫਲੁਪਾਇਆਤੇਰੀਫਾਹੀਵਿਚ ਛੁ
ਸਕੋ॥ਸਾਂਭਲੈਤੂੰਜੋਗਾਮੇਰੇਕੇਨਤੂੰਸਵਾਰਦੇਹੋਜੋਗਾਸਿਧਨਾਥਨੂੰ
ਰੋਸ਼ੋਟੇਕਜਾਂਹਸਕੋ॥੧੭੬॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਔਰੋਜੇਤੂੰਮੈਨੂੰਜੀਉ
ਹੀਰਦਾਸੁਣਾਂਉਦੇਮੈਂਤੇਰੇਦੋਨੇਕਾਲਏਂਦਾਤੇਨੂੰਉਸਵੇਲੇਭਾਇਆਗੱਲਾਂ
ਸੁਣਤੇਰੀਆਂਮੈਂਜੋਗਾਦਿਤਾਆਂਵਦੇਨੂੰਕੁਛਨਾਂਵਿਚਾਰਿਆਮੈਨੂੰਆਖਦੇ
ਚੇਲੇਭਾਇਆਹੀਰਾਬਿਨਮੇਲੀਨਿਗਾਹੋਰਨੂੰਨਾਂਵੇਖੀਕਦੇ ਠਗਾਲੇ॥
ਮੈਨੂੰਕਿਸੇਆਇਭੰਡੇਵੇਲੇਭਾਇਆਜੋਗਾਸਿਧਖੁਸ਼ੀਨਾਲਨਾਥਕਹੇ
ਰਾਂਝਣੇਨੂੰਆਸਕਰੇਪੂਰੀਰੋਬਹੀਰਤੇਨੂੰਮੇਲਭਾਇਆ॥੧੭੭॥ ਕ
ਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਖੁਸ਼ੀਮੰਗੀਰਾਂਝਣੇਨੇਹਥਬੰਨਨਾਥਕੋਲੋਂਬੇਨਤੀਦੇਨਾਲਸ਼
ਰਧੇਰਾਂਤੇਨਿਵਾਇਕੇ॥ਥਾਪੀਦੇਕੇਨਾਥਕਹੇਮਿਲਾਦਿਲਦਾਰ ਤਾਂਈਂ ਰ
ਬਬੋਂਦਿਵਾਈਤੈਨੂੰਹੀਰਮਨਲਾਇਕੇ॥ਲੈਂਕਬਿਨਰਾਂਝੇਨੇਤਿਆਰੀ
ਕੀਤੀਖੇੜਿਆਂਨੂੰਖੁਸ਼ੀਨਾਲਚਲਿਆਹੈਲੋਹਾਦੇਹਪਾਇਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿ
ਧਪੈਰਦਿਤਾਖੇੜਿਆਂਦੀਜੂਹਵਿਚਚਾਣਚੱਕਯਾਲਨੇਦਿਖਾਲੀਦਿ
ਤੀਆਇਕੇ॥੧੭੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਅਗੇਭਿੰਡੇਚੋਟੀਭਿੰਨਿਹਾਰ
ਕੇਤੇਰਾਂਵਲੇਨੂੰਪੁਛਿਓਨੇਕਿਸਪਿੰਡਤੇਰਾਹੈਮਕਾਂਨਜੀ॥ਹਥਵਿਚਵੰਝ
ਲੀਤੇਸੱਜਰੇਪਹਿਨਾਇਕੇਨਰੇਗਾਰੂਪਤੇਰਾਅਸਾਂਡਿਠਾਕਰਗਪੇਆਨਜੀ॥ਨਾਂ
ਉਤੇਦਾਕੀਹੈਦੱਸਨਾਥਜੀਮਿਤ੍ਰਾਥਸਾਨੂੰਕਿਥੋਂਤੇਨੂੰਹਥਲਗਾਜੋਗਦਾ
ਸਾਮਾਂਨਜੀ॥ਜੋਗਾਸਿਧਪੁਛੋਬਿਨਾਂਕਿਸੇਨੂੰਨਾਜਾਣੇਂਕੋਈਪੀਰਾਂਤੇਫਕੀ
ਰਾਂਨੂੰਪੁਛੇਂਦਾਹੈਜਹਾਨਜੀ॥੧੭੯॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਤੇਰਾਮੇਰਾਪੁਛ
ਣਾਂਤੇਦੱਸਣਾਂਨਾਥਟੇਕਕੁਛਨਾਥਕਹਿਆਜਾਇਕੇ
ਤੁੰਭੇਰਾਂਨੂੰਸੰਭਾਲਭਾਇਆ॥ਰਾਹਚਲੇਜਾਂਦੇਨੂੰਚੰਬ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੪੨ ਨਿਓਂਤੂੰਆਇਕੇਤੇਜਾਹਿਮਾਈਮੁੰਡਿਆਂਕੇਛੁਪਿਆਸਾਡੇਖਿਆ
੯੪ ਲਗਿਓਂਆਪਜੇਹਾਭੁਲਕੇਤੂੰਮਾਲਾਂਕਰੀਤਿਸਨਾਲਫ਼ਕਰਾਂ
ਦੀਸਾਰਤੂੰਕੀਜਾਣੇਂਹੈਂਅਯਾਲਗਿਓਂਚਾਰਦਾਹੈਂਤੇਰਾਂਅਤੇਗਾਲਾਂ
ਕਰੇਂਸਾਹਬੀਦੀਆਂਜੋਗਾਸਿੰਘਨਾਬਕਹੇਕੀਹੈਤੇਰਾਹਾਲਗਿਆਇ
੧੮੦॥ ਕਬਿਤੁ ।ਤੈਨੂੰਅਤੇਤੇਰੀਆਸੀਸਭਨੂੰਭੀਜਾਣਦੇਹਾਂਕੀ
ਤਾਹੂੰਮਲੂਿਆਸਾਂਹੀਰਵਾਲਾਯਾਰਗਿਆਇਚੂਚਕਾਸਿਆਲ
ਵਾਲਾਚਾਕਪੀਓਨਾਂਉਤੇਰਾਂਭੁਲਾਨਾਹੀਕਰਦੇਤੂੰਖਪਰੇਂਜੋਹਜਾ
ਰਗਿਆਇਪਿੰਡਵਿਚਜਾਇਕੇਜੋਆਪੂਨੂੰਸੁਣਾਇਆਕਿਸੇ
ਕਰੇਂਗਾਮਲੂਿਅਜਦੋਂਹੋਕਾਭਲੀਆਰਗਿਆਇਆਨਸਜਾਹਿਏ
ਥੋਂਅਜੇਜੀਓਂਦਿਆਂਨੇਨੂੰਨਾਹੀਂਜੋਗਾਸਿੰਘਜਾਲਕਹੇਕੀਤੀ
ਤੈਨੂੰਸਾਰਗਿਆਇ॥੧੮੧॥ ਕਬਿੱਤੁ। ।ਸੁਣਪਭੂਪਭੂਸ
ਗਈਰਾਫਲੇਨੂੰਸੋਂਹਦਾਹੈਆਵੇਨਾਜਬਾਬਕੇਈਪਲਾਖੋਂਫਖ
ਇਕੇਆਜਜੀਰੇਨਾਲਰਾਂਝੂਹਬਜੋਣੇਜਲਅੰਗੋਭੂਸਾਂਨਹੀਂਦੱਸ
ਨਾਕਿਸੇਨੂੰਪਿੰਡਜਾਇਕੇ।ਰਾਂਝੇਵੱਲਦੇਖਕੇਤੇਅਯਾਲਮਨਾਮਿ
ਲਾਈਰਾਜੀਕੀਤਾਗੱਲਾਂਨਾਲਪੀਰਜਬੈਪਾਇਕੇ।ਪਿੰਡਜਾਇ
ਭੂਨਿਸੰਗਅਸੀਦੱਸਾਂਨਾਹੀਂਜੋਗਾਸਿੰਘਚਿਤਰੋਂਖਬਾਂਇਅਯਾਲ
ਕਹੇਮੁਸਕਾਇਕੇ।੧੮੨॥ ਕਬਿੱਤੁ। ।ਹੱਸ
ਦੇਸਾਂਅਸੀਰਾਂਝੇਵੇਖਕੇਸੁਭਾਵਤੇਰਾਮਿੱਲਵਿਲਦਾਰਨੂੰਸਿਤ
ਬੀਹੁੰਦਜਾਇਕੇ।ਯਾਰਮਿੰਨੇਉਦੀਹੋਰਭੁਲਹਜਸਾਂਈਜਾਣੇਜ
ਇਮਿਲਤੇਨੂੰਅਸੀਆਖਦੇਸੁਣਾਇਕੇ।ਰਾਜੀਹੋਕੇਚਾਲਿਆਰ
ਸ਼ਟਾਉਥੋਂਪਿੰਡਵੱਲਆਇਆਨਜ਼ੀਕਜੀਉਂਅਯਾਲਥੋਂਛੁਡਾਇ
ਕੇ।ਆਇਆਰਾਂਝਾਰੰਗਪੁਰਰੰਗਭਰਿਆਹੋਰਕਰਜੋਗਾਸਿੰਘਨ
ਲੀਫਿਰਿਆਨਖਜਰਾਇਕੇ।੧੮੩॥ ਕਬਿੱਤੁ।
।ਅੰਡਣਮਲੂਿਅਹੋਇਆਤਿਫਫਰਿਸੇਟਾਹੈਨੂੰਅਲਖ
ਜਗਾਇਕੇਤੇਰਮਾਣਚਲਾਂਵਦਾ।ਵੇਹੋਨੀਰਾਨਾਲੇਣੇਸੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਨੂੰਗੋਦਵਿਚੀਬਣਾਂਵਦੀਹੈਆਖੀਰਸਤ੍ਰਿਨੀਆਂਦੇਨਾਲਸੇਨਾਲਾਂਵਦਾ ੪੩
।ਗੋਡੇਐਸੇਕਰਾਂਨੀਜਹਾਂਨਵਿਸਹੋਵੇਜੋਤਾਆਖਕੇਸੁਣਾਂਵੇਂਮੈਨੂੰ ਪ॥
ਜਿਸਦੇਨੀਨਾਂਵਦਾ।ਨਾਥਵੱਲਦੇਖਣਨੂੰਆਰੀਆਂਤੇਵਿਆ
ਹੀਆਂਨੀਜੋਗਾਸਿੰਘਸਤ੍ਰਨਾਂਦੇਚਿੱਤ੍ਰਨੂੰਚੁਰਾਂਵਦਾ।੧੮੪
॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਉਠਬੈਠਚੱਲਗਿਆਰਾਂਝਾਦੂਜੇਦੇਹਣੇਮੰਗਣੇ
ਨੂੰਨੱਢੀਆਂਤਿੰਨਾਂਰਹਿਣਕਤ੍ਰਧਰੀਸੋਭਆਈਆਂ।ਆਏਇੱਕਜੋਗੀ
ਕਰਾਮਾਤਵਾਲਾਸੁਣਿਕੇਆਜਾਂਗੀਸਿੱਧੀਸੇਲੀਗੱਲਕਰੇਨੀਮੰਦਰਾਂ
ਸੁਹਾਈਆਂ।ਆਖੀਰਿਗਰੋਤੀਆਂਖੁਦਾਇਵਾਲਾਚਿਟੇਦੰਦ
ਜੇਹੇਮੂੰਹੋਂਮਾਨੂੰਉਨਗੱਲਾਂਨੀਸੁਣਾਈਆਂ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਨੱਢੀ
ਆਂਨਾਰੋਜਨਸਲਾਹਕੇਤੇਮੇਲਈਆਂਨਾਥਸੋਤ੍ਰਕੁਆਰੀਆਂ
ਵਿਹਾਈਆਂ।੧੮੫॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਵੇਖਕੇਰੰਝੇਟਕੇਨੂੰਗੱਲੀ
ਏਂਵਿਚਾਰਹੋਵੇਕੇਹਾਹੇਫਕੀਰਜਾਰੇਪਾਵੇਧਰੀਸੁਤੀਆਂ।ਔਰ
ਤਾਂਮਰੋੜਕਈਰੋਕਕੇਖਲੋਇਜਾਨਕੇਥੋਂਆਈਤਿਰਾਵੱਲਾਂਤ੍ਰਪੁ
ਛੇਂਦੇਨੀਬਾਤੀਆਂ।ਕਈਲੋਕਪੁੱਛਣਫਕੀਰਹੋਇਆਨਵਾਂਏਹ
ਰੇਨਾਂਦਾਕੂੰਨਾਉਂਹੈਰਲਾਉਂਦੇਨੀਕਤੀਆਂ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਨਾਥ
ਫਿਰੇਹਸਤੀਮਸੱਤਵਾਂਗੂੰਕਰਨਚਾਹੇਨੂੰਸੋਕਰਾਂਝੇਨਹੀਜਾਤੀ
ਆਂ।੧੮੬॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ।ਜਲੀਏਂਫਿਰੇਦਾਸਟਕੇਰਾਂਝ
ਸੈਕਨਾਲਬੂਹੇਬਾਹਰਜਾਇਕੇਤੇਅਲਖਜਗਾਂਵਦਾ।ਬਾਲਕੇ
ਨੈਣਾਂਦੇਜਜਾਂਦੋਂਆਏਰਾਂਝੇਨੂੰਏਂਨੀਗਿਨਿਕਾਲਕਸੂਦਸਤ੍ਰਖੁਮਾਂਦ
ਦਾਨੀਅਰਕਰਾਂਝਨਾਪਲੇਮਾਸਿਧ੍ਰਿਆਂਦਾਹੋਲੀਦੇਕੇਦਸੋ
ਘਰਆਨੂੰਦਾਪੁਛਾਂਵਦਾ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਉਠਬੈਠਲਿਆਵਿਚ
ਰਕਰਗਲੀਵਿੱਚਜਾਂਦਾਥਾਲਨਾਥਨੂੰਮਨਾਂਵਦਾ।੧੮੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥
ਅਜੁਵਾਲੇਘੁਰਗਿਆਅਲੱਖਜਗਾਇਕੇਤੇਦੇਖਦਾਚੁਫੇਰੇਆ
ਗੋਂਮਹੱਤੀਆਖੇਕੇਣਦੇਰੋਕਾਜਾਰਦਾਲੀਤੇਰੀਨਿਗਾਹਹੈਮ
ਲੂੰਮਕੀਤੀਪਾਉਂਨਾਹੈਂਝਤੀਆਂਨਿਵਾਇਕੇਤੇਪਉਂਣਦੇ।

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਜਾਂਹਤੂੰਸਿਤਾਬੀਤੈਨੂੰਆਖਨੀਹਾਂਰਾਵਲਾਮੈਂਸੇਦਾਨਹੀਂਪਿਆਰ
ਕਿਸੇਆਇਭੁਲੈਸਉਂਣਦੇ॥ਜੋਗਸਿੰਘਸਹਤੀਕਹੇਭਲਾ
ਜੇਤੂੰਰਾਂਝਨਾਹੈਂਪੱਲਨਾਖਲੋਂਈਏਥੇਕਰੀਂਹੁਣੇਗਉਂਣਦੇ॥੧੮੮॥

ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਧਰਬਖਤਾਂਵਰਾਦਾਹੁੰਦਾਹੈਮਲੂੰਮਮੈਨੂੰ ਵਡੀਤੂੰ
ਸੁਲੱਖਣੀਹੈਂਪਉਂਦੀਨਾਖੈਰਨੀ॥ਵਡੇਭਾਗਜਾਣੀਏਫਕੀਰਾਂ
ਦਾਹੋਵੇਫੇਰਭੁਲਾਸੋਈਬਾਊਂਜੋਥੋਂਪਕੇਨਾਝੂਪੋਰਨੀ॥ਜੋਗੀ
ਆਂਦੀਟਹਲਕਮਾਵੇਫਲਪਾਵੇਸੋਈਕਾਈਤੂੰਗਵਾਰਹੈਂਫ
ਕੀਰਾਂਨਾਲਵੈਰਨੀ॥ਜੋਗਸਿੰਘਰਾਂਝਕਹੇਕਉਂਣਮੈਂਮ
ਲੂੰਮਕੀਤਾਹੋਲਾਬਾਲਨਾਬਦਾਮੈਂਨਾਜੀਮੈਰਗੋਰਨੀ॥੧੮੯॥

ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸੋਤਕਰੇਆਪਣੀਤੂੰਮੁਰਖਗਵਾਰਕੋਈਕਿ
ਤੇਂਆਇਆਕਿਨੈਤੂੰਤਾਂਸਜਾਰੇਪਣਾਇਕੇ॥ਟੁੱਕਰਾਂਨੂੰਫਿਰੇਂਤੂੰਘਰ
ਬਹੁਦਾਘਰਹੋਯਾਛਕਰੇਂਵਡਿਆਈਕੇਹੀਸਾਡੇਕੋਲਆਇਕੇ॥
ਆਖਨੀਹਾਂਤੈਨੂੰਵੇਮੈਂਰਾਵਲਾਤੂੰਜਾਹੋਇਤੂੰਪਾਇਓਂਕਿੰਉਂਖਿਆ
ਲਮੇਰੇਨੂੰਰਾਮਰਾਇਕੇ॥ਜੋਗਸਿੰਘਸਹਤੀਕਹੇਰਾਵਲਾਮ
ਲੂੰਮਹੋਈਹੋਰਨਾਹੀਂਲਾਜਕੋਈਜਾਂਦੇਮਾਰਖਾਇਕੇ॥੧੯੦॥

ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਫਕਰਾਂਨੋਂਗੱਲਤੈਨੂੰਸਿਰਾਨਾਹੀਂਕਦੇਕਦਸਭ
ਝਨਾਈਤੈਨੂੰਵਡੀਤੂੰ[illegible]ਦਾਰਨੀ॥ਫਕਰਖੁਦਾਇਦੇਵਾਇਕੇ
ਹੈਨਭੇਦਕੁਸ਼ਕਨਾਂਵਲੀਅੱਤਤੇਨੂੰਨਾਹੀਂਕਈਸਾਰਨੀ॥ਜੋਏ
ਚਪਈਨੂੰਮਲੂੰਮਹੋਈਦੁਖੀਮੈਨੂੰਤਾਪਸਰਦਾਰ[illegible]ਅਕੇਥੋਂਆ
ਜਾਂਨੀ॥ਜੋਗਸਿੰਘਨਾਥਕਹੇਨਾਹੀਂਵੇਖਕਰਾਂਗੀਬਨਾਹ
ਕੀਘਰੇਂਰੋਕੀਤੇਮੈਂਹਜਾਰਨੀ॥੧੯੧॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਦੇਸਦਾਜਾਏ
ਸਿਆਲੇਹਜਾਰਾਇ[illegible]ਕਰਹਾਰਗਏਰੋਵਾਂਮਲੂੰਮਹੋਇਆਂਬ
ਕਰਹੇਤੈਂਦਵੋਂਅੱਖਦੰਤੇਤੂੰਟੀਆਂਅਨੇਕਮ[illegible]ਦੇਦੇਸਰੇ
ਗਦਾਜੋਦਾਰੁਸੋਈਹੋਜਾਹੈਨਾਪੈਦਵੇ॥ਤੂੰਨ[illegible]ਜੋਹਰੋਗ
ਹੀਰਦਾਸੀਰਾਂਵਲਾਟੋਜੋਗਸਿੰਘਸਹਤੀ[illegible]ਹੋਇਆਹੈ

Original: Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਸੁਪੈਂਦਵੇਖਪਹਿਨਿਆਂਤੇਲੁਟਾਇਆਸੂੰਗਾ ਹਾਰਕੇਤੇਬੈਠੇਹੁਣਰੱਬਦੇ
ਫਜਲਬਿਨਾਹੋਰਨਾਉਮੈਂਦਵੇ॥੧੮੨॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਗ
ਰੀਕਰਮਸਾਰੀਲੋਕਆਖਦੇਜਹਨਾਂਵੇਚਫਕਰਾਂਦੇਵੱਸਮਤੇਰੇ
ਰਤੇਸਰਾਰਨੀ॥ਸੌਖਦਾਤੇਬੂਟੀਆਂਜਰਾਤਪਰਚਾਵਾਂਸੱਭਫ
ਕਰਾਂਦਾਏਨਾਂਨਾਲਕਸੂਨਾਂਏਹ ਰਨੀ॥ਨਿਗਾਕਰਵੇਖਾਂਜੋਮੈਂ
ਸੁਕੇਰੁਖਹੋਨਹਰੇਚੇਲਾਬਾਲਨਾਥਦਾਮੈਂਨਾਮਦਾਅਧਾਰਨੀ॥ਜੋ
ਗਸਿੰਘਨਾਥਕਹੇਹੀਰਨੂੰਮੈਂਕਰਾਂਚੰਗੀਸੌਗੋਸਾਂਈਹੋਰੁਜੇਹ
ੜੀਕਰੇਕਰਤਾਰਨੀ॥੧੮੩॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਆਖਦੂੰਜਥੋ
ੜੇਪਾਲਿਓਨਿੰਜਾਂਵੇਕੁਛਪੇਲਾਪੇਸਾਲੈਣਦਾਨਾਂਮੈਨੂੰਕੋਥੋਲਬਨੀ॥
ਲੋਖਦੇਹੀਓਿਲੇਲੋਖਹੁੰਦਾਹੈਜਕੀਨਕਰਆਵੇਭੁਲੀਧਨ੍ਹੀਸਾਂ
ਈਲਾਂਭੂਦਾਸਬੋਬਨੀ॥ਕਹਿਆਮੇਰਾਮੰਨਨੀਮੈਂਕਾਰੀਕਰਾਂਬੈ
ਠਕੇਤੇਵੇਖਕੇਫਕੀਰਾਂਵੱਲਚੰਗੀਕਰੇਰੱਬਨੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂ
ਝੇਕਹੇਸੁਲਚੀਨਾਂਜਾਣਮੈਨੂੰਪਰਉਪਕਾਰਮੇਰਾਏਹੋਕਰਤੇਬ
ਨੀ॥੧੮੪॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਗੁੱਸੇਨਾਲਹੀਰਕਹੇਰਾਂਵ
ਲਾਤੂੰਜਾਂਹੋਏਥੋਂਮੇਰਾਰੋਗਰੋਬਾਬਿਨਾਕਿਸੇਨਾਂਗਵਾਂਉਣਾ॥
ਸਹਤੀਏਸਹੁਰਤੂੰਨੂੰਰਤੀਨਹੀਆਉਂਦਾਨੀਜੇਹੇਠਗੇਹੋਨਾਲਛੋ
ਹੋਰਗਾਹਣਾ ਮਚਾਉਂਣਾ॥ਕੇਹਾਂਵੱਲਾਪਿਆਨੀਮੈਂਆਖਦੀਦੁਖਾ
ਵੇਤੇਮੈਂਗਾਤੇਫਕੀਰਨੂੰਤੈਂਖੈਰਨਹੀਪਾਉਣਾ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰ
ਦਾਹੈਬੁਰਾਲੇਖਤਤੂੰਹੀਰਜੀਵਣੇਦਾਹਾਲੁਨਾਹੀਬਣੇਮਰਜਾਉਣਾ॥
੧੮੫॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਸਹਤੀਕਹੇਉਠਨੀਰਵੇਲਤੈਂਸੀਖਲੀਹੈ
ਦੁਧੋਤਕੇਤੇਪੇਟਏਸਰਾਵਲੈਨੂੰਤੇਰਨੀ॥ਵੇਹੇਵਿਚਖਲਾਨੀਚਹੇਕੁੰ
ਕਹੇਂਮੇਰੇਨਾਲਬੂਰੀਨਿਕਾਂਵੇਂਹੇਏਹੋਜਾਰਹੇਹੋਕੇਰੇਰਨੀ॥ਸਿੱਧੀ
ਗੱਲਕਰੇਨਾਹਿਮਜਾਂਮੰਨਾਂਨੇਬੋਲਦਾਹੈਕੇਹਾਇਹਿਆਸਿਰੇ
ਮਤਾਇਆਵਡਾਸ਼ੋਰਨੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਸਹਤੀਕਹੇਕੌਚਨੀ
ਬਲਾਏਨੂੰਤੂੰਬਾਲਨਾਥਜੋਗੀਦਾਵੇਖਾਂਦਾਹੈਜੋਰ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਨੀ॥੧੯੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਲੋਂਡੀ ਗਈ ਅੰਦਰਲਿਆਈ ਭੁਰ
ਭੁੱਕਰੀ ਨਾਂ ਵੇਖਕੇ ਤੇ ਖੇਰਰਾਂਝੇ ਸਹਤੀ ਨੂੰ ਪਿਕਾਰਦਾ॥ ਆਪੁ ਖਾਵੇ
ਨੀ ਕਣਕ ਖੇਰ ਦੇਨੀ ਹੈਂ ਤੂੰ ਚੀਣਾਂ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਜੇ ਰਾ ਖੇਰ ਸਿਰ
ਉਤੇਂ ਨੀ ਮੈਂ ਵਾਰਦਾ॥ ਖੇਰ ਲੈਫਕੇ ਲਉਂਡੀ ਕੋਲੋਂ ਸਹਤੀ ਪਾ
ਈਆ ਹੁੱਸੇ ਨਾਲ ਰਾਂਝਾ ਹਥੋਂ ਖੋਂ ਪਰੀ ਪਰੇਤ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ॥
ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਕਾਸਾ ਤ੍ਰਿਨ ਪੰਜ ਹੋਬਿਆ ਆਇਆ ਰਾਵਲ ਛੇ ਨੂੰ ਠੀਕਰੀਆਂ
ਨੂੰ ਜੋੜਕੇ ਤੇ ਵੇਖ ਬਾਹੀ ਮਾਰਦਾ॥੧੯੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਮੰਗਸ
ਸੀ ਖੇਰ ਨੀ ਮੈਂ ਤ੍ਰਿਨ ਦਿੱਤਾ ਕਾਸਾ ਮੇਰਾ ਖੋਂ ਫੜਨ ਹੀ ਆਇਆ ਤੇ ਨੂੰ ਵਰੀ
ਹਤਿਆਰੀ ਨੀ॥ ਲਾਇਕੇ ਤੇ ਠੱਲੀ ਮੇਰਾ ਕੀ ਅੱਤੇਂ ਵਿਗਾੜਾ ਦਿੱਤਾ ਤ੍ਰਿਨ
ਕੇ ਤੇ ਕਾਸਾ ਮੈਨੂੰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਖੁਆਰੀ ਨੀ॥ ਜੇਹੀ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਾਲ ਕੀਤੀ
ਨੀ ਤੈਂ ਪੁੱਜਕੇ ਤੈਂ ਸਾਂਈਂ ਜਾਹੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਏਹੁ ਭਾਰੀ ਨੀ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ
ਨਾਥ ਵੈਂਰਾ ਜੇੜ੍ਹਾ ਹੋਠੀ ਕਰੇ ਨੂੰ ਖੋਂ ਪਰੀ ਸੀ ਮੇਰੀ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂਨ ਥੀ ਪਿਆਰੀ
ਨੀ॥੧੯੮॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਕਾਸਾ ਹੱਥੀਂ ਆਪਣੀ ਤੈਂ ਆਪ ਤੋ
ੜਿਆ ਰਾਵਲਾ ਵੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਸ ਦੇਂਦੇ ਕੋਈ ਠੱਗ ਹੈਂ ਬਜਾਰ ਦਾ॥ ਜੀਅ
ਆਸੋ ਮਰੇ ਪਾੜ੍ਹਿਆ ਸੈਂ ਤੂੰ ਜੇ ਵੇ ਜਹਾਂਨ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੈ ਅਮਰ ਨਾਂਮ
ਪਰਵਦਗਾਰ ਦਾ॥ ਪੋੜ੍ਹੇ ਉੱਠ ਮਰਨ ਜਹਾਂਨ ਦੇ ਹਜਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ
ਮਹੀਂ ਦੇ ਕਾਸੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਪਿਆ ਦੇ ਚਿਤਾਰਦਾ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤੀ
ਕਹੇ ਹਾਂ ਵਲਾ ਖਿਆਲ ਛੋਡ ਤੂੰ ਹਮੇਲ ਜਾਇਕੇ ਵੇਰਿਸੇ ਘ੍ਰਿਸ
ਰਦਾ॥੧੯੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਠੀਕਰਾ ਤੂੰ ਜੋੜ੍ਹੇ ਚੀਣਾਂ ਸਿੱਥੇ
ਤੇ ਪਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਹੋਬਿਆ ਆਇਆ ਰਾਂਝਾ ਗੀਰ ਵੈੱਲ ਵੇਖਦਾ ਛੱਡਕੇ
ਤੇ ਹਥੋਂ ਰਾਂਝਾ ਠੀਕਰਾ ਵੇਖੇ ੜਦੇ ਵੇ ਸਹਤੀ ਨੂੰ ਉਲਾਂਭੇ ਦੇਂਦਾ ਜੋ ਰਕਰੇ
ਤੂੰ ਖਦਾ॥ ਠਲਾ ਬਲਾਇ ਜਾਣੇ ਹੋਠੋਂ ਮੈਂ ਤੂੰ ਖੇਰ ਸਾਥੋਂ ਛੋਰਾ ਲੈ ਨਜਾਂ
ਨਵਰਜਿੱਨਾਂ ਦੇ ਪੈਲੇ ਖੜਾ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਨਾਥ ਕਹੇ ਭੁੱਲੀ ਏਂ ਤੂੰ ਜਾਂ
ਣੇ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਲਜਾ ਮੈਂ ਨਾਂ ਛੱਡਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹੇਆ ਲੇਖਦਾ॥੨੦੦॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਹੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਤੋਲੀਏ ਨਾਂ ਮੈਨਕ ਦੇ ਹੁਲਜੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਲੂਮਹੋਵੇਛੋੜਕੇਨਾਂਜਾਂਈਓਦਣਾਂ॥ਇਕਪਾਇਆਜੇਮਲੂਮਹੋਵੇ ੪੭
ਜਿਮੀਂਵਿੱਚਚੁਰਸਾਨਾਂਜਾਂਦੇਨਾਲਜੀਭਦੇਉਠਾਈਓਦਣਚੁਰੇਸ ੪੮
ਬਨਲੇਵੇਖਦਾਸਿਆਲਵਲਭੁੱਲਗਈਹੀਰਹੁਣਕੀਤੂਸ
ਮਣਾਈਓ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਂਜੋਗੀਨੂੰਨਾਂਕੱਢਨੀਹੈਲਗ
ਦਕੀਤਰਸਾਨੂੰਆਖਕੇਸੁਣਾਈਓ॥੨੦੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ਸਹ
ਤੀਆਂਤੇਲੌਂਡੀਦੋਵੇਂਉਠੀਆਂਕਰੋਧਕਰਜੋਗੀਦੇਨਜੀਕਆਈਆ
ਦੋਵੇਂਗੁਸਾਖਾਇਕੇ॥ਦੋਹਾਂਨੇਉਤਾਰੇਸੋਟੇਰਾਂਵਲੇਨੂੰਆਇਕੇਤੇ
ਤਕਨੀਚਲਾਇਆਛਣਬਾਹਾਂਤੇਉਠਾਇਕੇ॥ਕੱਢਦਿੱਤਾਧਰੋਂਨੀ
ਗਲਾਂਬੋਦੇਕੇਰਾਂਵਲੇਨੂੰਮੂੰਹਾਪਰਾਂਈਆਂਤਾਕਬੂਹੇਆਇਕੇ
॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਾਖਲੋਤਾਦੁਆਰਿਹਾਂਮੈਹੋਇਹਾਂਇਟਬਕੇਹੀ
ਜੌਖੀਬਣੀਹੁਆਇਕੇ॥੨੦੨॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ਰੌਂਦਾਦੇਵਿਸੇ
ਟਣੇਮਲੀਹੁੰਜੀਗਾਲੀਆਂਦੀਸੈਂਗਾਇਆਬਗੀਚੇਵਿੱਚਬੈਠ
ਧੂਣੀਲਾਇਕੇ॥ਅੰਗਾਨੂੰਬਿਭੂਤਲਾਇਕੱਛਪੇਠਲੇਦੁੰਦੇਸ਼ੈਰ
ਮਾਰਚੌਕੜੀਤੇਆਸਣਾਵਿਛਾਇਕੇ॥ਜੁਮੇਦਾਸੋਨੋਜਉਠਨਾਰੀ
ਆਂਤਿਰੀਂਵਣਾਂਦੇਖੇਤਨੀਸਜਾਈਆਂਤਿਨਬਾਗਾਵਿਚਆਇਕੇ
ਧੁਖਦੀਮਲੂਮਕਰਧੂਣੀਉਨਾਂਰਾਂਵਲੇਦੀਜੋਗਾਸਿੰਘਨੇਤੇਰੀਆਂ
ਫੇਰੇਲੀਪਾਸਆਇਕੇ॥੨੦੩॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ਅਖੀਆਂਉਘੇ
ੜਰਾਂਝਾਉਠਿਆਫੇਰੇਲੀਫਣਨੇਸਰਾਈਆਂਸਭੇਇਕਠੀਹੋਕੇ
ਇਕੇ॥ਸਿਰਨੂੰਪਲੋਸਕੇਬੈਠੇਪਾਸਹੋਕੇਬਹਾਲੀਨਾਬਪੁਛਦਾਹੋਗਲਾਂ
ਮਿਠੀਵਾਖੁਸ਼ਵਾਇਕੇ॥ਜਾਤਦੀਹੈਂਕੌਣਅਤੇਹੀਰਨੂੰਜਾਣਦੀਹੈਂ
ਕੈਸੇਮੇਰਾਂਤੇਰੇਤਾਂਈਪਿਆਇਕਆਇਕੇ॥ਅਜੂਹੀਮੈਂਪੋਤਰੀਹਾਂਚ
ਹੀਸਬਾਲਮੇਰੀਜੋਗਾਸਿੰਘਨੇਂਹੀਕਹੇਨਬਨੂੰਸੁਣਾਇਕੇ॥੨੦੪॥
ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ਗੱਲਤੇਨੂੰਆਖਾਜੇਤੂੰਦੱਸੇਨਾਹੀਕਿਸੇਪਾਸਆ
ਣੇਂਸਰੀਰਦੀਮੁਰੀਦਨੇਂਹੀਖਾਹਨੀਆਖਤੂੰਨਿਸਿਕਾਜੀਮੇਂਕਿ
ਸੇਨੂੰਸੁਣਾਵਣਾਹੀਹੋਵੇਂਗੀਜਿਹਾਲਨੇਂਹੀਹੀਰਪਾਸਜਾਹਨੀ॥

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੪੮ ਬੈਠਕੇਨਜ਼ੀਕਿਕੰਨਵਿੱਚਤੂੰਸੁਣਾਈਗੱਲਰਾਂਝਾਘਰਆਇ
ਆਹੀਰੇਦਿੱਤਾਤੂੰਸੱਤਾਹਨੀ।ਬਾਗਾਂਵਿਚਬੈਠਾਨੀਉਡੀਕਦਾ
ਹੈਅੱਜਤੈਨੂੰਜੋਗਾਸਿੰਘਤੈਨੂੰਕੇਸਦੇਰੇਪਦੇਰਾਹਨੀ।੨੦੫॥
ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਨਾਥਦੇਸਨੇਹੇਲੈਕੇਨੈਣੀਆਂਈਹੀਰਪਾਸ
ਕੈਨਦੇਕੇਸੁਣੀਦਾਰੀਆਂਖਾਂਇਕਗੱਲਨੀ।ਰਾਂਝਾਜੋਗੀਹੋਇਕੇ
ਤੇਬੈਠਾਹੈਨੀਬਾਗਾਂਵਿਚਪੱਕੇਦੇਕੇਕਾਢਿਆਹੀਰੇਤੂੰਸਾਂਘੇਰੇਂਕੋ
ਲਨੀ।ਹੀਰਜਾਇਆਖਦੀਮੈਂਜਾਇਕੇਸਿਤਾਬੀਮਿਲਾਂਕੁਛਾਂਤੂ
ਰੋਸਾਅਤਾਂਜਾਇਕਿਤੇਹੱਲਨੀ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਨੇਢੀਕਹੇਫੇਰਪਛਤਾ
ਹਿੰਨੀਤੂੰਪੈਂਨਰੇਂਕਲੇਜੇਵਿੱਚਜਦੋਂਹੀਰੇਸੱਲਨੀ।੨੦੬॥ ਕ
ਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਰਾਂਝਾਜੋਗੀਹੋਇਆਨੀਮੈਂਭੁੱਲਗਈਜਾਤੇਨਾਹੀਬੁਰ
ਕੀਤਾਸਹਤੀਏਤੈਂਘਰੋਂਦਿੱਤਾਕੱਢਨੀ।ਸੋਟੇਨਾਲੋਂਹਥਵੰਗਾਂਦੇਵੀਆਂ
ਚਲਾਇਆਪੇਕਜਿਸਦੇਵਿੱਚੋਂਹੈਮੇਰੇਖ਼ਿਆਲਸੋਟੇਹੋਤੇਨੀ।ਅਕੇਤੂ
ਤੂੰਰਾਂਝੇਨੂੰਮਿਲਾਉਮੈਨੂੰਬਾਗਾਂਵਿਚਆਕੇਛੁਰੀਲੈਕੇਮੇਰਾਗਲਾਸੈਂ
ਦੀਵੱਢਨੀ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕਹੇਸਹਤੀਏਤੂੰਲੈਕਾਆਖੇਦੂਹ
ਵਿਚੋਂਇਕਕਰੀਬਣੇਕੈਮਹੱਛਰਨੀ।੨੦੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਸਹਤੀ
ਕਹੇਭਾਬੀਨੀਮੈਂਜਾਣਕੇਨਾਕਾਢਿਆਸੀਕੇਹਾਚਾਣਚੱਕਦਾਓਲਾਂ
ਭਾਮਿਰਆਇਆਨੀ।ਜਾਣਬੁਝਦੇਨੀਹੈਤੂੰਦੋਸਹੀਰੇਮੈਨੂੰਹੁਣ
ਭੇਜਕੇਤੇਖਤਰਾਂਝਾਂਕਿਸਨੇਸਦਾਇਆਨੀ।ਚਿੱਤ੦ਕਬਾਂਏਤੈਨੂੰਜ
ਇਨੀਮਿਲਾਂਵਨੀਹਾਂਖੀਰਖੰਡਖਾਣਾਰਾਂਝੇਵਾਸਤੇਬਣਾਇਆਨੀ।
ਜੋਗਾਸਿੰਘਖੀਰਖੰਡਸਹਤੀਸਵਾਰਕੇਤੇਥਾਲਾਵਿਚਪਾਇਜੀਉਹੀ
ਰਦਾਪਰਾਇਆਨੀ।੨੦੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਲਪੇਟਕੇਰੁਮਾਲ
ਹੱਥਥਾਲਸਹਤੀਹੀਰਦੇਵੇਰਾਂਝੇਦਾਨਸ਼ਿਆਰਹੋਈਆਂਕੁਕਮਾ
ਸ਼ੇਕੋਚਲੀਆਂਉਤਾਵਲੀਮੀਜਾਲਤੇਨਿਹਾਲਦੋਵੇਂਚਿੱਤਾਵਿੱਚ
ਹੋਉਰਾਂਝਾਡਿੱਠਬਾਗਜਾਇਕੇ।ਆਦਬਾਕਿਤਾਬਨਾਲਰਾਂਝੇਅੱਗੇ
ਪਜਾਬਣਬੈਠਗਈਆਂਦੋਵੇਂਸੀਸਨਾਥਨੂੰਨਿਵਾਇਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਸੁਣੀਕਰੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਦਾ ਰਾਵਾ ਸਭ ਦੇਖ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਲੇਖ ਕੇ ਈਸ ਕੇ ਨਾਂ ਮਿਟਾਇ ਕੇ ॥੨੦੯
॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਹੋਥ ਬਿਨ ਕਰਤਾ ਅਰਜ ਜੋਈ ਜੀ ਤੂੰ ਖਾਣਾ ਖਾਹੁ
ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਲਿਆ ਈਹਾਂ ਥਣਾਇ ਕੇ ਮੈਂ ਪੀਰ ਦਾ ਹੋਈ ਮੈਂ ਬੇਬੂਗੀ
ਬਿਨਾ ਜਾਣੇ ਦੇਵੈਂ ਮੈਂ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ ਸੁਹੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਤਿਨਾ ਦੀ ਜੋ ਖਣੇ ਪਜਾਰੇ ਦੀ
ਦੇ ਮਨੂੰ ਦੋਸ ਦੇਈ ਜੋ ਤੂੰ ਨਿੱਠ ਹੋਏ ਦੇ ਕਦੋਂ ਆਗੇ ਆਇ ਕੇ ਨੂੰ ਜਾਣੂੰ ਦੀ
ਭੁਲ ਗਈ ਹੀਰ ਦੇ ਜੋਗ ਸਿੱਧ ਮਹਤੀ ਕਹੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਦੇ ਮੁਕੇ ਈ
ਆਸ ਤੂੰ ਪਛਾਤਾ ਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾ ਸੀ ਫਕੀਰ ਦਾ ॥੨੧੦॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਦੇ
ਖੇ ਦਿਰ ਕਰੀ ਤੀਜੀ ਬਿਆ ਦਖੀ ਤੈਂ ਮੈਂ ਤੇ ਨਾਸ ਦੇਖ ਕੇ ਨਾਂ ਮੈਂ ਗੀ ਹੋ ਫਕੀਰ
ਦਾ ਤੂੰ ਧਪਾ ਣਾਸੀ ਕਸਾ ਮੇਰਾ ਤੂੰ ਨਕੋ ਖਿੰਡਾ ਈ ਦਿਤਾ ਖੇਰ ਸਭੁ ਧੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ
ਦਿਤੇ ਤੂੰ ਮਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਿਕ੍ਰ ਣਾਸੀ ਫਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਕਦੋਂ ਐਸਾ ਨ ਕਰੇਂ
ਦਾ ਕੇ ਈ ਜੋ ਹਾ ਦੇਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੁੱਜ ਤੇਂ ਕ ਮਾਣਾਂ ਨੀ ਜੋਗ ਸਿਧ ਰਾਂਝੇ
ਕਹੇ ਛਡੀ ਏਕ ਦੀ ਹੁ ਮੰਨ ਨੇ ਕੀ ਪੇਲੇ ਬਿਗੀ ਜਾ ਹਨੇ ਕੀ ਹੋਇ ਜਾਣਾ ਨੀ ॥੨੧
॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਕੇ ਹੀਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਖਤ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਤੇ ਬੇ
ਪੁਛਲੈਂ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾ ਆਖਾਂ ਬੈਠੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਦੋਂ ਆਇ ਮੈ ਤਾਂ ਸਿਧ ਪਤੇ [illegible] ਮੈਂ
ਬਣਾਂ ਦਾਨੀ ਹਾਂ ਚਿੱਤ ਰੱਖ ਬਾਂਇ ਤੇਰਾ ਕਿਮਾਲਿਆ ਦਾ ਰਸ ਦਾ [illegible] ਪਸ਼ੂ
ਨਾਹੋ ਰਾਜੀ ਹੋਇ ਕੇ ਤੂੰ ਖਾਣਾ ਖਾਹੁ ਆਖੇ ਮੇਰੇ ਲੱਗ ਗਤੇ ਠੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ
ਆਸ ਦਾ ॥ ਜੋਗ ਸਿੱਧ ਮਹਤੀ ਕਹੇ ਰੋਟੀਆਂ ਮੈਂ ਨਿੱਤ ਭੇਜਾਂ ਬਾਗ ਵਿਚ
ਖੀ ਤੇ ਰਾਹੇ ਵੀਨਾ ਉਦਾਸ ਦਾ ॥੨੧੨॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਤ੍ਰੁਸੀ ਸਭ
ਲ ਕੀਤਾ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਆਪ ਫਲ ਮਹਤੀ ਏ ਤੂੰ ਲਜਾਈ ਹੈਂ ਨੀ ਚਾਵਲ ਉ
ਬਾਲਕਾ ਹੋਸ ਕੇ ਤੇ ਮਹਤੀ ਕਹੇ ਖੀਰ ਖੰਡ ਦੇਂਦੇ ਬੇਕ ਬਾਲ ਵਿਚ ਪਾਇ
ਦੇਮੈਂ ਹੀਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲ ਕੇ ਗਿਰਿ ਹੀ ਤੇ ਠੀਕ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਲੇ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੇ
ਜੋਗ ਸਿਧ ਮਹਤੀ ਕਹੇ ਲੱਪ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਬਾਲਕੇ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਉਂ ਕਿਤਹ
ਰਖਹੇ ਮਹਤੀ ਏ ਲਾਹ ਕੇ ਰੁਮਾਲ ਬਾਲ ਦੇਖ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੇ ॥੨੧੩॥
ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਲਾਹ ਕੇ ਰੁਮਾਲ ਮਹਤੀ ਚਾਵਲ [illegible] ਕੀਤੇ ਪੀਨ ਗੁ
ਰਦੇ [illegible] ਤੇ ਪੀਨ ਤੇ ਰਾਂਝੇ ਖਜੀ [illegible] ਹੋ ਹੀਰ [illegible]

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੫੦ ਰੈਨੂੰਦਿਨੇਰਾਤਕਦਅਜੇਲਗੀਨੂੰਛਤਲਾਮੇਰਾਸ਼ੇਖਜੀਆਖੁਸੀਹੋ
ਇਰਾਂਸ਼ਟੇਨੇਖਾਣਾਂਖਾਧਾਸੈਕਨਾਲਹੋਬਬੈਨਹੀਰਕਹੇਮੈਰੀਦ
ਲਦੇਖਜੀਆਜੋਗਾਸਿੰਘਸਭਬੀਦਛੋਟੇਦਾਲਾਦੁਖਬੁਰਾਇਹੋਜੋ
ਹਾਸਹਤੀਇਕਲੇਜੋਵਿਚਛੇਕਨੀ॥੨੧੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸਿਖੇ
ਰਿਲੋਖੁਸੀਨਾਲਹੀਰਸਹਤੀਆਈਆਂਘਰਹੀਰਕਹੇਮੈਨੂੰਨਾਲ
ਰਲੇਦੇਮਿਲਾਉਨੀਸਹਤੀਬੈਠਆਂਉਦੇਨਜੀਕਕਹੇਗਲਤੁ
ਣੀਹੀਰਵਾਲੇਰੋਗਾਦਾਮੈਂਦਸਦੀਉਪਾਉਦੀਆਪਜਾਂਦੇਘਰ
ਨੀਨਿਸੰਗਾਹੀਰਖੇਤਦੀਸਿਆਂਜਮੈਨੂੰਆਖਦੀਹੋਖੇਤਤੂੰਦਿਖਾਉ
ਨੀਜੋਗਾਸਿੰਘਸਹਤੀਕਹੇਤੇਰੇਕੋਲੋਂਸੰਗਦੀਹੈਖੇਤਵੱਲਜਾਂ
ਦਣੇਦਾਹੀਰਨੂੰਹੈਜਾਉਨੀ॥੨੧੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਹੋਬਬੈਨਾਂ
ਛਹੀਕੁਛਨਜਬਾਬਦੇਂਦੀਸਾਡੂਸੋਦੀਧੀਏਨੀਮੈਂਹੀਰਦੇਹੀਦਾ
ਨੀਹੋਕਨੀਹਲਾਲਨਾਲਗਲਨਾਹੀਕੀਤੀਕਦੇਦੇਣੇਵਿੱਚੋਂਸਕੇਨਾਬੈ
ਠੀਪੀਛਾਛੁਹਨੀਤੇਰੇਹੈਸਜਾਂਦਦੀਨੂੰਕਦੇਆਟਕਾਂਦਨੀਹਾਂਆਖਦੀਹੋ
ਤੈਨੂੰਤਾਂਨਿਸੰਗਲੋਕੇਜਾਹਨੀਜੋਗਾਸਿੰਘਆਰੂਝੇਲਾਦੇਗਾਗੇਆਹੀਰ
ਭੀਪੀਏਹੁਣਹੋਰਸਾਹੀਕਾਈਨਹੀਜਾਹਨੀ॥੨੧੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥
ਲਈਘਰਦੰਗਨਹੀਨੀਹੀਰਨੂੰਵਿਖਾਲਾਂਖੇਤਸੱਦਕੇਸਹੇਲੀਆਂਨੂੰਜਾ
ਤੀਹੈਸੁਣਾਂਦਦੀਅਤਾਕੀਤਾਰਾਤਨੂੰਸਵੇਰੇਹੀਤਿਆਰਹੋਈਆਂ
ਸਭੇਅੱਗੇਪਿਛੇਵਿਚਹੀਰਚਲੀਜਾਂਦਦੀਹੀਰਨੂੰਜਬਾਨੋਂਨਹੀਬੋ
ਲਣਾਨੀਕਿਸੇਕਛੁਸਭਨਾਂਸਹੇਲੀਆਂਨੂੰਆਖਸਮਝਾਂਦਦੀਜੋਗਾ
ਸਿੰਘਨਦੀਆਂਸਮੇਤਹੀਰਖੇਤਗਈਆਂਗੇਹੋਈਸਹਤੀਖੇਤਹੀਰਨੂੰ
ਵਿਖਾਂਦਦੀ॥੨੧੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਆਈਆਂਇਕੱਠੀਆਂਕਪਾਹਦਾ
ਲੇਖੇਤਵਿਚਸਹਤੀਆਤੇਹੀਰਦੋਵੇਂਹੋਈਆਂਨਿਆਰੀਆਂ॥ਭੁਗ
ਨਕਪਾਹੇਨਾਲੈਨਾਲੇਹਸਕੇਕਰਨਗਲਾਂਇਕੋਜੇਹਾਹਾਣਮੁਟਿਆਰ
ਨੀਸਾਰੀਆਂ॥ਸਭਨਾਂਦੀਨਜਰਬਚਾਇਸਹਤੀਕੈਰੂੰਲਾਇਹੀਰਪੇਰੋਰੇਭ
ਲਦੂੱਕਦਤਾਂਗਾਆਰੀਆਂਜੋਗਾਸਿੰਘਦੇਦਾਖਟਪਈਹੀਰਬੁਰੇਹਾਲਦੇ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਖਦੇਖਨੱਢੀਆਂਭੁਲਾਇਕੇਡੇਹਾਠੀਆਂ॥੨੧੮॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥
ਹੈਰਾਆਕਿਆਕਲੋਨਾਂਗਾਹੀਰਨੂੰਕੇਉਂਲਿਆਈਸਾਂਮੈਂਸੋਰਸੁਣਾ
ਲੀਪਾਣੀਭੁੰਨੇਸਭੁਆਂਵਦੇ ਸੋਂਖਕੇਹੋਰਨਾਹੋਇਕਛਤਰਵਜਨ
ਹੀਪਟਕੇਦੇਨਾਲਭੁੰਗਾਪੁਟਕੇਬਿਨਾਂਵਦੇ ਜੇਹੀਜੋਗੀਉਰਿਕਤਮੈਗ
ਇਕੇਗਾਵਾਰੀਦਾਭੂਰੀਆਢਿਆਂਥੇਆਦਲੇਕੇਹੀਰਨੂੰਖੁਵਾਂਵਦੇ ਜੋ
ਗਸਿੰਘਹੀਰਦਾਹਵਾਲਮੰਦਾਦੇਖਜਾਂਜਾਂਤੋਂਕਕੋਸਿਤਾਬੀਉਨ੍ਹੀਂ
ਪਠੀਪਹੁੰਚਾਂਵਦੇ॥੨੧੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਦੇਖਕੇਤੇਹੀਰਦੇ
ਲੱਸਸਕਹੇਨੂੰਬਗਈਸਹਤੀਇਤੇਂਇਹੋਕੀਕਜੀਆਂਸਨੂੰਪਾਇਆ
ਨੀਅੱਗਲੱਹੀਦੁੱਖਸਨੂੰਖਾਇਗਿਆ ਦਿਨੇਰਤਹੋਰਧੂਣਕੇਹ
ਸੱਪਹੀਰਨੂੰਲੜਾਇਆਨੀ ਆਇਨੀਮੈਂ ਚੋਵਗੀਜਬਾਨੋਂਬੋਂਕੇਉ
ਆਖਥੋਨੋਂਹੋਈਪਸੇਮਾਨਇਹੁਦੇਸਮੈਨੂੰਆਇਆਨੀ ਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਸਹਤੀਕਹੇਦੇਹਨੀਸਜਾਇਮੈਨੂੰਹੋਇਆਕੋਈਪਾਪਮੈਂਥੋਂਸੋਈਫ
ਲਪਾਇਆਨੀ॥੨੨੦॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਗਾਰਨੂੰਸਜਾਣਾਹੀਰਦਾ
ਸਤੇਅਨੇਕਆਂਦੇਹਾਰਰਹੇਘੋਲਘੋਲਬੂਟੀਆਂਪਿਲਾਂਵਦੇ ਸੱਪ
ਦੀਜਹਰਜਾਇਖਿੰਡਦੀਸਰੀਰਵਿਚਜੇਹਾਜੇਹਾਜੋਰਸਜਾਣੇਲੱ
ਇਸਭੁਜਾਂਵਦੇ ਹੀਰਨੂੰਸਹਾਰਾਨਹੀ ਹੁੰਦਾਰਤੀਕਿਸੇਕੋਲਖੇਦੇ
ਵੁਖਹੋਇਘਰਪਹੁੰਚਿਆਂਥੀਲੁਟਾਂਵਦੇ ਜਿਥੇਕਿਥੇਕਾਅਲਜ
ਣੇਦੱਸੇਹੋਰਕੋਈਜੋਗਾਸਿੰਘਖੇੜੇਫਿਰਓਸਨੂੰਸਦਾਂਵਦੇ॥੨੨੧॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਸਹਤੀਜਾਇਰਾਂਝੇਨੂੰਗਲਸਮਝਾਈਸਭੇ
ਗੀਲਈਹੀਰਨੂੰਲੜਾਇਆਸੱਪਰਾਂਵਲਾ ਲੈਣਤੈਨੂੰਆਂਵੇਮੇਰ
ਵੀਰਸੇਦਾਨਾਉਂਹੈਵੇਲਾਇਬਧੀਪਜਾਨਤੇਨੂੰਹੋਇਚਿੱਤਚਾਵਲਾ
ਮੰਨਤਾਂਦੇਨਾਲਜਾਂਬੁਲਾਵੇਤਾਂਜਬਾਬਦੇਈਂਨਾਲਨਾਹੀਤੁਰੀਂਕਦੇਓਕ
ਕੇਉਤਾਵਲਾ ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੋਰਕੋਈਲੈਣਆਵੇਆਂਵੀਤੇਦੇਮੋਰ
ਕਜਾਜਾਦਰਖੀਹੋਈਨਹੀਬਾਂਵਲਾ॥੨੨੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥
ਨਾਥਕੇਲੋਆਈਘਰਕਿਸੇਨਾਅਲੂੰਮਕੀਤੀਮਾਂਓਪਾਸਥੋਂਰਕਖੇਤ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਟੀਤਤਬੀਰਨੀਆਏਇਕਜੋਗੀਬੈਠਾਆਣਕੇਨੀਬਾਗਾਂਵਿਚ
ਰਿੱਧਾਂਸਿੱਧਾਂਵਾਲਾਵਡਾਕਾਮਲਫਕੀਰਨੀਬੋਲਦਾਹੈਬੋਤੂੰਆਏਤੂ
[illegible]ਲਨਾਂਕਰੇਂਦਾਮੂਲਖਾਂਦਾਨਾਮਲੂਣਮਕੀਤਾਕੇਨੇਵਡਾਪੀਰਸੀਜੋਗ
[illegible]ਆਪਸਹਬੀਕਹੇਹੋਰਨਾਇਲਾਜਕੋਈਜੋਗੀਪਾਰਆਵੇਮਾਏਰੋਗ
ਵੇਹੀਰਨੀ।੨੨੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਸੁੰਦਰਕਹੇਸੈਦੇਨੂੰਸੁਣਾਂਈਂਤੂੰ
ਹਾਂਗਲਸਾਰੀਬਾਗਾਂਵਿਚਜੋਗੀਹੈਤਿਸਕੋਲਜਾਈਂਵੇਜਾਂਦਾਹੀ
ਨਾਥਨੂੰਅਦੇਸਕਰੀਂਭੁਲੀਭੁਲਤਫੇਰਹਥਜੋੜਸਿਰਪੈਰਾਂਨੂੰਨਿਵਾ
ਈਂਵੇਨਾਂਹੀਸਿਰਚਾਕੀਂਜੇਉਠਦਾਵੇਤੈਨੂੰਆਪਣਾਬਾਮਿੰਨਤਾਂਵੇਨਾਲ
ਤੂੰਰਿਝਾਈਂਕੋਲਿਆਈਂਵੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਸੈਦਾਸਮਝਾਇਭੁਰਿਆ
ਨਾਥਵੱਲਅੰਗੋਸੋਮੇਂਦੇਵਾਂਕਦੇਛਡਕੇਨਾਆਈਂਵੇ।੨੨੪॥
।ਕਬਿੱਤੁ॥ ।ਸੈਦੇਜਾਇਨਾਥਨੂੰਅਦੇਸਕੀਤਾਬਾਗਾਂਵਿਚਭੁਲਾ
ਆਪੈਰਾਂਤੇਨਾਜੁੱਤੀਆਂਉਤਾਰੀਆਂ।ਸਣੇਜੋਤਰੇਚੌਤਰੇਤੇਚੜਕੇਨਿਵ
ਇਆਬੀਸਬੈਠਕੇਤੇਨਾਥਨੂੰਸੁਣਾਂਗੱਲਾਂਸਾਰੀਆਂ।ਕਾਲੇਨਾਗ
ਮਾਰਿਆਬੁਰਾਹੀਰਦਾਨਾਂਕੋਈਵਿਗਜਦੈਂਦੀਵੇਆਹੀਸਾਨੂੰ
ਸਰੀਆਂਖੁਆਰੀਆਂ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਨਾਥਨੇਫਰੇਹੀਫਕੀਰਾਂਮੇਨ
ਲਪੰਜਸਤਸੈਦੇਨੂੰਕਹਣਕਹੀ[illegible]ਆਰੀਆਂ।੨੨੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥
ਸਣੇਜੋਤੇਚਾਰੇਧਿੰਮੇਰੇਚੌਤਰੇਗਵਾਰਹੈਤੂੰਸੈਦਾਕਹੇਭੁੱਲਾਹਾਂਮੈਂਬਖਸ਼
ਤੂੰਨਾਥਜੀ।ਹੀਰਦੇਕਜੀਏਨੇਗਵਾਈਮੇਰੀਬੁਧਦੂਜਾਕੋਚਾਦੂਧਪੀ
ਤਾਹੈਮੈਂਸੱਚਕਹਾਂਨਾਥਜੀ।ਕਾਲੇਨਾਗਡੰਗੀਹੀਰਜੀਵਣੇਦੀਆਸ
ਨਾਹੀਂਸੁੱਤੇਦਾਨਾਸਨੂੰਕਸਾਇਨੇਂਅਤੇਰਾਤਜੀ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਸੈਦਾਕਹੇ
ਨੂੰਜੇਕਰੀਂਜਾਹਰਮੁਲਹੋਵੇਤੇਰੀਕਰਮਾਤਜੀ।੨੨੬॥ ਕਬਿੱ
ਤੁ॥ ।ਹੱਥਬੰਨਸੈਦਾਕਹੇਚਲਜੀਤੂੰਨਾਲਮੇਰੇਨਾਥਕਹੇਕੋਈਟਹਿਲਤੂੰ
ਕੀਤੀਹੈਤੇਰਾਨਾਂਓਨਿੰਏਆਪੈਂਡੇਵਿੱਚਚਕਿਸੈਦੇਨਾਂਗਿਆਅਜਤੋਂ
ਬਾਗਾਂਵਿਚਡੇਰਾਕੀਤਾਛਡਕੇਗਿਰਾਉਂਓਥਾਇਆਅੰਤਰਮੇ
ਰਾਡੇਰੇਨਾਂਵਿਆਹੀਆਂਤੇਸਾਂਈਜੀ।

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਦੇਆਸਰੇਨੇਂਨਾਂਹਉਠਾਂਥਿਨੰਤਾਰਿਆਂਦੀਛਾਉਉਠਿਆਜੋਗਸਿ ੫੩
ਧਨਾਥਕਹੇਜਾਹੋਯਾਰਆਪਣੇਂਨੈਤ੍ਰਸਨੂੰਜਬਾਂਬਦੇਹਤ੍ਰੇਜਨੂਸ ੫੨
ਆਉਠਿਆਇ॥੨੨੭॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਨਾਂਉਮੈਂਰਾਸੇਂਦਾਹੋਦਿਆਹਰੇ
ਮੈਂਆਂਦੀਹੀਰਜੋਗਦਾਦਿਹਾਰਨਾਹੀਕੀਤਾਸਣੁਪੀਰਦੀਆਂਅਰੀ
ਆਂਸਮਾਨਹੇਜਕੀਨਕੂਰਜਾਣੇਂਤੂਸੀਸਚਦੀਸੁਨਾਂਈਮੇਤ੍ਰਸਾਨੂੰ
ਗਲਹੀਰਦੀਆਂਛਰੀਠਾਂਨੂੰਨਾਥਕਹਿਆਪਟਜਾਹਗੀਰਦਲੋਂ
ਝੂਠੀਜੇਨੁਹੀਂਦਰਕੋਰਜਾਂਦੇਤੈਨੂੰਹੀਰਦੀਆਂਜੋਗਸਿੰਘਸੋਦਾਛ
ਰੀਪਟਜੁਬਾਨੇਂਕਹੇਨਾਥਜੀਸੁਰੀਦਮੈਨੂੰਹੀਰਦੇਸਰੀਰਦੀ
੨੨੮॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਹੱਥਬੰਨੇਸੈਦਾਕਹੇਨਾਥਜੀਮਿਹਰਕਰੋ
ਸਾਥਮੇਰੇਚਲੋਮੈਨੂੰਜਾਣਕੇਗੁਲਾਮਜੀ॥ਦੇਖਕੇਤੁਸਾਨੂੰਮੇਰੇਪਾ
ਪਸਭਦੂਰਹੋਇਤ੍ਰਜਾਂਪਧਾਰਿਆਂਹੇਵੇਹੀਰਨੂੰਅਰਾਮਜੀ॥
ਇਕਵਾਰੀਜੇਤੂੰਘਰਚਲੇਂਤਾਂਨਿਹਾਲਕਰੇਂਦਿਨੇਰਾਤਤੈਨੂੰਆਸੀ
ਕਰਾਂਗੇਸਲਾਮਜੀ॥ਜੋਗਸਿੰਘਸੈਦਾਆਰਜੋਈਕਰੇਬਾਰਬਾ
ਰਰਖਲਈਂਏਸਦਾਮੈਂਪਿਆਤੇਰੀਸਾਮਜੀ॥੨੨੯॥ ॥ਕ
ਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਉਠਕੇਤੂੰਜਾਹਕੇਹਾਕਜੋਆਮਚਾਇਆਹੋਛਡਮੇਰਾ
ਖਿਆਲਨਾਥਕਹੇਗੁਸੇਹੋਇਕੇ॥ਜੋਗੀਨਹੀਪਾਣਹੇਖੁਦਾਇਦੋਤੂੰ
ਰੇਭੁਨੇਂਸਟਾਨੂੰਚਿਰਾਗਸੈਦਾਆਖਦਾਖਲੋਇਕੇ॥ਨੀਵੀਧਉਣਾਂ
ਇਆਘਰਗੁਸੇਨਾਲਹੋਸੂਭਰਖੀਤਿਆਹੇਹਾਲਜੇਸੁਣਾਵਦਾਹੈ
ਰੋਇਕੇ॥ਜੋਗਸਿੰਘਸੈਦਕਹੇਨਾਥਨੇਜਬਾਬਦਿਤਾਪੇਠੀਹੱਥ
ਲਾਇਆਮੈਂਮਰੇਹਸਭੋਧੋਇਕੇ॥੨੩੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਜੇਠੀ
ਹੋਬੇਤਮਾਮਾਇਸੈਦੇਨੂੰਸਬੂਰਆਈਏਹੋਜੇਹੇਕੰਮਾਂਦੀਨਾਸਾਰਏਹੋਜਾਣੀ
ਕੀਤੀਹੋਰਾਜਾਇਕੇਹਨੂੰਮਕੌਂਜਾਨੂੰਦੀਆਂਫਕਰਾਂਦੇਨਾਲਨਾਹੀਪੁਜਦੇ
ਧਿਕਾਣੇਨੀ॥ਵਡਜਾਂਦੀਵੱਡੀਬੁਧਖੋਜਕੇਕਰਨਗੱਲਾਂਜੋਗਦਿਰਮਾਏਸੋ
ਈਸਦੀਦੇਸਜਾਣੇਨੀ॥ਜੋਗਸਿੰਘਸਹਤੀਕਹੇਜੋਰਨਾਫਕੀਰਾਂਉਤੇਹੁੰਦੇ
ਤਾਣਮਾਣਏਹੋਏਜਾਈਏਨਿਤਾਣੇਨੀ॥੨੩੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ਬੋਲਜਾਇਸਹਤੀਹੋਸੂ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਕਰੇਜੋਗੀਨੂੰਦਿਖਾਇਕੇ।ਖਲੋਬਾਗਜੋਗੀਕਰਾਮਾਤਵਾਲਾਗੈ
ਠਾਇਕਬੋਲਦਾਨਾਂਕਿਸੇਨਾਲਬੈਠਤਾੜੀਲਾਇਕੇ।ਹੋਬਲੇਰੂ
ਪੋਈਜਾਂਅਤੇਮਿਸਰੀਦਾਕੂਜਾਇਕਾਢਿਲਕੇਹੀਬਾਬਲਤੂੰਪਾਹੁ
ਪੇਰੀਜਾਇਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਅਜੂਜਾਇਨੂੰਬਨੂੰਆਦੇਸਕਤਿੀਹੋ
ਜਾਮੈਂਨਿਹਾਲਜੀਇਦਾਰਤੇਰਾਪਾਇਕੇ।੨੩੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਐ
ਰੇਭੁਟਾਰੋਖਅੱਜੂਹੋਬਬੈਨਾਆਖਦਾਹੈਂਆਇਆਜੋਤੂੰਹਾਰੀਸਾਮ
ਸੋਈਤੂੰਸੰਤਾਰਿਆਆਸਰਾਜਰਾਤਦਾਫਕੀਰਸਾਂਈਤੂੰਸੀਸ
ਦਾਟਿਰਾਹੂਨਤੂੰਸੰਤੇਜਹਾਂਨੀਵੇਹੀਹਾਰਿਆ।ਫਕਰਖੁਦਾਇ
ਵਿੱਚਭੇਦਜੋਕੇਜਾਂਣੇਦਾਹੈਂਆਣੁਕੇਜਹਾਂਨਕਛਕਾਜਨਾਸਵਾਰਿਆ
।ਜੋਗਾਸਿੰਘਅਜਤੂੰਸੀਕਰੋਜੀਨਿਹਾਲਮੈਨੂੰਹੋਬਜੋੜਿਅਜੂਅਰਾਸ
ਬਾਦੇਪੁਕਾਰਿਆ।੨੩੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਹੀਰਆਂਦੇਜੀਵਿਆ
ਹਕੇਵੈਰਾਹੀਚਿੱਤਦਾਹਕਸਾਰਿਠੀਭੁੱਲਲਾਹਕੇਮੈਂਪਾਪਕੀਕਆ
ਇਆਜੀ।ਕਾਲੇਨੰਗਾਮਾਰਿਆਤੂੰਗਹੀਰਦਾਨਾਕੋਈਢਿਗਾਹੋਇਆ
ਹੋਸੁਪੇਦਰੰਗਾਤਾਂਮੈਂਭੈਬੇਆਇਆਜੀ।ਹੀਰਪਈਬੁਰੇਹਾਲਕੁੰਵ
ਰੂਪਨਾਸੌਭਾਲਜੀਤੂੰਚੋਲਮੇਰੇਨਾਲਰੋਬਕਾਂਮਲਾਮਿਲਾਇਆਜੀ
।ਤੂੰਸਾਂਗਿਆਂਹੀਜੀਵੇਜੀਗੁਲਾਮਤੇਰੀਬੀਵੇਪੇਰਧੋਇਕੇਤੇਪੀਵੇ
ਜੋਗਾਸਿੰਘਬਿਗਾਸਾਇਆਜੀ।੨੩੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਚੋਧਰੀ
ਤੂੰਹੀਰਨੂੰਲਿਆਓਇਬੇਲਾਜਕਰਾਂਛੱਡਕੇਅਕਾਨਘਰਕਿਸੇਦੇਨਾਂ
ਜਾਂਵਾਂਭਾਇਆ।ਹੋਇਕੇਇਕੇਤੂੰਮੈਂਕਿਸ਼ਟਨਾਦਿਨੇਰਾਤਕਰਾਂਬੈਠਨੀਦ
ਬਦਾਉਂਅਤੇਅੰਨਬੋਹਾਖੰਡਾਭਾਇਆ।ਬੂਟੀਆਂਪਲਾਂਵਾਂਬਿਸਨੂੰ
ਸੈਰਪੰਖਨਾਲਰੰਗੀਹੋਵੇਹੀਰਨਾਥਗੋਰਖਮਨਾਂਵਾਂਭਾਇਆ।ਸ
ਲੋਕਾਂਦੇਬੁਲਾਕੇਲੌਹੂੰਦਾਹੈਜਰੂਰਜੋਗਾਸਿੰਘਨਾਥਕਹੇਸੋਚਮੇ
ਸੁਣਾਂਵਾਂਭਾਇਆ।੨੩੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਹੋਬਬੈਨਾ
ਜੁਕਹੇਇਕਵਾਰਰੋਲਪਾਰਫੇਰਜੇਸਲਾਹਬੇਰੀਕਰਾਂਸੋਈ
ਚਾਲਜੀ।ਸਾਬਮੇਰੇਭੋਲਕੇਤੂੰਹੀਰਦਾਹਵਾਲ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਸਵੈਯਾ ਮੰਜਾਚੁਕਵਾਇਕੇਮੈਂਮੰਝੀਆਂਵਿਚਤੇਰੇਨਾਲਜੀਕੁੱਛੂਨਾਮ ੫੫
ਲੀਮਤੇਰੇਪਿਛੇਭਾਂਵੇਮੈਂਈਹੋਵੇਛੋੜਕੇਮੈਂਆਇਆਸਾਂਜੀਹੀਰ ੦੦
ਭੂਰੇਹਾਲਜੀਮੇਰੀਵੇਲਵੇਖੇਤੂਸੀਖਲਾਮੈਂਅਧੀਨਹੋਇਆ
ਜੋਗਾਸਿੰਘਆਜੂਕਹੇਕਰੇਨਹੀਟਾਲਜੀ।੨੩੬॥ ਕਬਿੱਤੁ।
ਕੀਤੀਅਰਜੋਈਨਾਥਮੰਨਲਈਸੋਈਝੋਲੀਮੋਢੇਪਾਇਲੈਂਗਰੋ
ਈਹੱਥਚਾਲਿਆ।ਪਿੰਡਵਿਚਜਾਇਕੇਮਨਾਇਆਸੋਣਖੁ
ਸੀਨਾਲਕੀਤਾਰੋਣਹੀਰਦੇਵਿਛੋੜੇਨਾਥਬੜਾਦੁਖਪਾਇ
ਆ।ਹੀਰਨਾਥਨੂੰਵਿਖਾਲੀਜਾਇਨੈਨਰਹੇਨੀਰਛਾਇ
ਕਾਲੇਨਾਂਗਡੰਗੀਹੇਕਲੇਜਾਵਿਹੋਮਾਲਿਆ।ਕਰੇਹੀਰਨੂੰਜ
ਰੀਮੰਤਰਸਨੂੰਰਾਤਸਾਰੀਜੋਗਾਸਿੰਘਕਹਿਆਨਾਥਦਾਕਿਸੇ
ਨਾਉਂਭਾਲਿਆ।੨੩੭॥ ਕਬਿੱਤੁ। ।ਹੀਰਪਿੰਡੋਂਬਾਹਰ
ਲੈਜਾਣੀਨਹੀਭਲੀਕਾਈਕਰੋਤਤਬੀਰਜਾਣਾਂਬਾਗਦਾਜਿਉਂ
ਟਲੀਏ।ਮਤਾਕੀਤਾਪਰਵਾਰਧਰਦਸਦਿਆਂਦੇਪਿਛੋਇਕ
ਇਆਉਂਜਾਣੂਹਲੋਨਾਥਨੂੰਵਿਖਾਈਏ।ਜਰਾਂਜਾਇਕੇਵਿਖ
ਈਸੋਈਨਾਥਦੇਪਸੰਦਆਈਹੀਰਨੂੰਲਿਆਉ।ਅਸੀਂਸੋਂਖਦ
ਸਮਾਲੀਏ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਦਾਪਲੰਘਚੁਕਵਾਇਜਾਇਖੇੜੇਨੇਸ
ਭਰੀਮਲਾਹਪਾਸਸਹਤੀਨੂੰਬਹਾਲੀਏ।੨੩੮॥ ਕਬਿੱਤੁ
ਸਹਤੀਸਮਝਾਈਪਾਸਹੀਰਦੇਬਹਾਈਦਿਨੇਰਾਤਚੌਕਸਾਈਕ
ਰੇਛੱਡਕੇਨਾਂਆਈਨੀ।ਖੰਡਘਿਉਚਾਵਲਤੇਆਟਾਭਾਂਡੇਪੂਰੇਰੱਖੇ
ਆਪਹੀਪਕਾਇਕੇਭੂਨਾਥਨੂੰਖੁਵਾਈਨੀ।ਖਿਜਮਤਕਰੀਦਿਲ ੦
ਇਕੇਫਕੀਰਦੀਤੂੰਰੰਗੀਹੋਵੇਹੀਰਸਾਨੂੰਮੰਨੂਕੇਦਸਾਈਨੀ।ਜੋਗਾ
ਸਿੰਘਹੋਰਫੁਰਮਾਇਸਜੇਕਰੇਨਾਥਢਿੱਲਨਾਹੁਜਾਂਦੀਸਾਨੂੰਆਖ
ਕੇਸੁਣਾਈਨੀ।੨੩੯॥ ਕਬਿੱਤੁ। ।ਨਾਥਬੂਟੀਖੋਲਕੇ
ਤੇਬੂਟੀਆਂਫਰੋਲਕੇਤੇਘੋਟਕੇਪਿਲਾਈਜਦੀਹੀਰਨੂੰਬਹਾਲਕੇ
[illegible]

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੫੬ ਪੈਰੀਂਪੱਗਧਾਰ੍ਹੈਰਾਸੱਪਦਾਨਿਹਾਰਕੇ ਨ੍ਹਾਲਏ ਨਿਮਦੀਮੰਗਾਈ
੭੫ ਰੋਟੀਪਾਸਲੈ ਰਹਾਈ ਬੈਠਆਸਣ ਵਿਛਾਇ ਦੈਮੀਂਵਾਪੁਰੀ
ਸਿਲ੍ਹਾਲਕੋ ਜੋਗਾਸਿੰਘ ਨਥਮੰਝ ਫੁਲਾਂਦਾ ਹੈ ਭੁਸੀਂ ਨਾਲਾਥਿਨ
ਸੁਹਤੀ ਹੋਰ ਮਭੁਲੇ ਕੰਨੇਉਂ ਟਲਕੇ ॥੨੪੦॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥
ਸਹਤੀ ਹੀਰ ਤਾਂ ਸ੍ਵਾਰਤੇ ਨੈ ਬੈਠੇ ਬੂਹਾ ਭੀੜ ਕਰ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਪਾਇ
ਆਂਦਾ ਮੰਹੀ ਠੇ ਪੂੰਤ ਲਾਇਕੇ ਤੇਰੀ ਲਈ ਮਹੀ ਲੈਕੇ ਰਾਹੀ
ਆਖੇ ਹ੍ਰਿਆਂ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਨਮਲ੍ਹੁ ਅਨੀਮੈਂ ਭਿਆ ਧਕੇ ਖਾਇਕੇ ਫੇਰ
ਤੇਰੀ ਬਚੀ ਹੀਰੇ ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਭੇਖ ਲਿ
ਆਕੇ ਨਨੀ ਪਫਾਇਕੇ ਤੇਰੀ ਲਈ ਮੈਂ ਗਤਾ ਸਦਾਇਆ ਵਿੱਚ
ਗਾਪੂਰ ਸਹਤੀ ਕੋਲੋਂ ਭਿਆ ਧੀਰੇ ਪੈਤ ਮੇਲ ਹਾਇਕੇ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ
ਨਾਂ ਸੁਣੇ ਨੈ ਆਪਣਾਂ ਹਵਾਲ ਕਹਿਆ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਕੀਹੈ ਸਾਨੂੰਆ
ਖਨੀ ਸੁਣਾਇਕੇ ॥੨੪੧॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਪੈਕੇ ਤੇਰੀ ਸਾਂਗੁ ਲੱ
ਮੈਂ ਬੇਜ ਪੰਤੇਰਾ ਨਾਂ ਮੈਂ ਰਾਖੂ ਸਰੀ ਹਰਾਂ ਮਖਕ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਤੂੰ ਜਾਣੈ
ਜੀ ਹੂਣ ਛੋੜ ਕੇ ਨਾਂ ਜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਰਹੁ ਦੇ ਨ ਪਾਈ ਮੈਨੂੰ ਆਸਰਾ
ਕੋਈ ਹੋਈ ਹਾਂ ਨਿਆਣੀ ਜੀ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਜਾਂ ਵਾਜੀ ਮੈਂ ਅੰਗ ਨੂੰ ਬਿਭੂ
ਤ ਲੈਂਦਾ ਆਪਹੋ ਇੱਕ ਜੋਗੀ ਮੈਨੂੰ ਕਰੀ ਜਾਣ ਜਾਣੀ ਜੀ ਧੂਣੀ ਤੇ
ਰੀ ਪਾਂਦਾ ਕਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਂ ਮੋੜਾਂ ਵਾਜੀ ਮੈਂ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਹੀਰ ਕਹੇ ਤੂੰ
ਤੇਰਾ ਪਾਣੀ ਭਰੀ ॥੨੪੨॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਸਹਤੀ ਕਰੇ ਅਰਜੋਈ
ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਤੈਨੂੰ ਹੀਰ ਮੈਂ ਮਿਲਾਈ ਸੱਪ ਸੂੰਠ ਦਸਣਾਇ
ਕੇ ਜੇ ਹੀਨੂੰ ਬੀਰ ਪਜਾਰ ਤੈਹਾਹੀ ਮੁਰਾਦ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਸ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ
ਨੇ ਮੈਂ ਧੱਟੀ ਹੈ ਸੁਕਾਇਕੇ ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੋਂ ਹੀਰ ਲੈਕੇ ਗਈ ਅੰਬ
ਨਖੀਰ ਭਾਵਲ ਕਟਾਂ ਇਜੀ ਤੈਂ ਕਰਾਮਾਤ ਲਾਇਕੇ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਸ
ਹਤੀ ਕਹੇ ਮੈਂ ਜੀ ਮੁਰਾਦ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਕੀ ਹੁਰੇ ਹੀ ਮੈਂ ਨ੍ਹਿਠਆ ਜਾਇਕੇ
॥੨੪੩॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਸਹਤੀ ਦਾ ਹੈ ਸਾਂਗ ਰਾਂਝੇ ਯਾਰ ਕਰ ਮੈਂ ਪੁਗ
ਭੂਰ ਸੀ ਮੁਰਾਦ ਸੋ ਮੈਂ ਰਾਸਾਂ ਇਆ ਜਾਂਚ ਪਾਇਕੇ ਸਹਤੀ ਭੈ ਮੁਰਾਦ ਭੂ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਸੀਨਾਂ ਚਲ ਬੈਠੇ ਦੋਵੇਂ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਦੁਵਾਈ ਗੱਲ ਵਕਣੀ ਮਿਲਾਇਕੇ ੫੭
ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਚੋਰ ਹਾਂ ਏਹ ਬੈਠ ਨਾਂ ਮਲਾਹ ਨਾਹੀਂ ਅਪੀਰਾਂ ਕੀ ਹੀਰ ਤੇ ੦੮
ਰੀ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਉਠਾਇਕੇ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਸਹਤੀ ਤੇ ਮੁਰਾਦ ਬਲੋਚ ਹੋ
ਇ ਰਾਂਝਾ ਹੀਰ ਨੂੰ ਲੈ ਭੀਨਾ ਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪਾਇਕੇ॥੨੪੪॥
ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਆਇਕੇ ਸਵੇਰੇ ਸੈਦਾ ਵੇਖ ਸੂਗਾ ਖਾਲੀ ਪਿਆ ੦
ਸਹਤੀ ਹੀਰ ਜੋਗੀ ਤਿੰਨੇ ਦਿਸ ਨਹੀਂ ਆਵਦੇ ਵੇਖਕੇ ਚੁਫੇਰੇ ਸੈ
ਦਾ ਜਾਇ ਘਰ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸਭੋ ਰੋਂਦੇ ਕੂਕ ਰਲ ੦
ਵਦੇ ਲੋਕ ਭੀੜੇ ਆਏ ਹੀਰ ਮੋਈ ਜਾਤੀ ਖੇੜਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਮਲੂ
ਮ ਗੱਲ ਸਿਆਣੇ ਪਛਤਾਂਵਦੇ॥ਜਾਕੂ ਕਹੇ ਭਾਈਆਂ ਤੇ ਭਤੀਜ
ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਕਹੇ ਹੀ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਘੋੜੀਆਂ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਧਾਂਵਦੇ॥੨੪੫
॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਥੱਕ ਰਹੇ ਭਾਲਕੇ ਚੁਫੇਰੇ ਨਾਂ ਮਲੂਮ ਹੋਏ
ਮਾਹੀ ਪਾਲੀ ਨੂੰ ਪੁਛੇਂਦੇ ਚਾਰਾ ਸਾਰਕੇ ਮਾਹੀ ਇਕ ਆਂਵਦੇ ਅਦੂ
ਜਸੂਤਲੀ ਖੇੜਿਆਂ ਦੀ ਸੋਈ ਖਲਾ ਹੋਏ ਖੋਜ ਦਸਦਾ ਪੁਕਾਰਕੇ ਸੱਜ
ਢੀਆਂ ਤੇ ਜੋਗੀ ਦੋਵੇਂ ਵੇਂਗਏ ਏਸ ਰਾਹ ਸੁਣ ਖੇੜਿਆਂ ਉਠਾਈ ਵਾਰ ਕੋ
ਧਮਨ ਧਾਰਕੇ॥ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਆਖੂ ਕਹੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਂ ਨ ਦੂਸਰੀ
ਨ ਗੱਲ ਸਿਰ ਸੱਟ ਦੇਉਤਾਰਕੇ॥੨੪੬॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਸਹਤੀ ਤੇ ਮੁ
ਰਾਦ ਜਾਂਦੇ ਕਿਜੇ ਨਾਮਲੂਮ ਕੀਤੇ ਰਾਂਝਾ ਹੀਰ ਵਣੇ ਹੱਦ ਆਦਲੀ ਦੀ ਜਾ
ਕੇ ਨੀਂਦ ਦੇ ਥੱਕੇ ਵੇਂ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਰਾਂਝੇ ਣੇ ਨੂੰ ਰਾਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਪੈਰ
ਸਕੇ ਨਾਂ ਉਠਾਇਕੇ ਆਦਲੀ ਦਾ ਸਾਹਰਮ ਲੂਮ ਕਰ ਬੈਠਾ ਰਾਂਝਾ ਹੀ
ਰ ਵਰਜੇਂਦੀ ਸੁੱਤਾ ਆਸਣ ਵਿਛਾਇਕੇ॥ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਹੀਰ ਦਾਨਾਂ ਵਸਤੂ
ਛ ਬੈਠੀ ਪਾਸ ਖੇੜਿਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇਂ ਦੇ ਖਾਈ ਦਿਤੀ ਆਇਕੇ॥੨੪੭॥
ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਭੰਨਾਂ ਲੈਕੇ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਸਾਲ ਕੂਸੇ ਈਆਂ ਏਹੁ ਣਤਲੀਆਂ ਪਲੋ
ਸਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਨੂੰ ਜਗਾਂਉਦੀ ਉਠੋ ਕੇਤੇ ਵੇਖ ਫੌਜ ਖੇੜਿਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚੀ ਆਇ
[illegible] ਤਬੀਰ ਜੋਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਦਿਲਾਂ [illegible] ਉੱਤੇ ਦੀ ਕਛੁ ਨਹੀਂ ਵਸਾਹੁ ਣੇ ਹੋਰ ਨਾ ਉ
ਪਾਇਕੋ ਈ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਲੇਖ ਸੋਵੇ ਧਾਤਾਂ ਨਾਂ ਮਿਟਾਂਉਦੀ ਜੋਗਾ ਸਿੰ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੫੮ ਫਗੀਰਜੋਗੀਹੋਬੈਠਾਆਇਖੇੜਿਆਂਦੇਪੂਰਅੰਤਰਦ੍ਵਾਰਾਪਏਹੋਇਮਨ
੦੧ ਭਾਂਵਦੀ॥੨੪੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਸਿਆਣੇਆਂਦੇਕੇਮੁਲਕ
ਰਾਮਜਾਨਕਰਦਾਂਈਅੰਤਰਦ੍ਵਾਰਾਮੂਤ੍ਰਮੁਕੀਸੋਟੇਮਾਰੇਰਾਂਝੇ
ਨੂੰਜੋਰਦੇਰਾਂਝਾਦੇਸਆਇਆਦੈਗੀਆਂਦੇਹਾਲਤੋਂਬ੍ਯਾਲਹੋਇ
ਆਹੂਮੇਨਾਲਛਮਕਾਂਲਗਾਈਆਂਜੋਰੀਚੋਰਦੇ ਬਾਹਾਂਬੰਨ੍ਹ
ਕੇਗਲਪੈਂਤਕੇਵਲਾਂਦੇਰਾਂਝੇਨੂੰਸੇਚਲੇਦਰਬਾਰਵਲਤੇਰਦੇਜੋ
ਕਾਸਿੱਧਪੁਸੈਦੇਵੇਕੇਲੋਜੇਦੁੱਖਤੁਲੂੜੀਦਾਹਟੇਨਾਹਟਾਇਆਸਟਲ੍ਹਾ
ਫੋਲਜੋਰਦਾ॥੨੪੯॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਖੇੜੇਆਇਹੁੰਦਰਬਾਰਠੀ
ਆਦਕੀਤੀਰਾਂਝੇਨੂੰਅਲੀਮਹੋਇਰੋਬਰੂਬੁਲਾਂਦਦਾ ਸਚਆਖੇਕੇਹੀਠ
ਗੀਆਦਾਇਦੂਖਾਟੇਕਿਸਹੋਬਬੀਨਅਜ੍ਹਾਮਹਾਰਾਜੇਨੂੰਸੁਣਾਂਦਦਾਸ
ਇਆਸੀਹਕੀਮਸਾਂਈਬਹੂਨੂੰਲੈਂਤੁਨਜੋਗੀਲਿਆਇਤੇਰੇਪਾਸਨਿਆ
ਉਂਕਰੀਮਨਭਾਂਵਦਾਜੋਗਿੱਧਰਾਜਾਕਹੇਰਾਂਵਲੋਨੂੰਹੂੰਸੇਨਾਲਤੇ
ਪਈਗਵਾਈਫਿਰੇਪਾਪਨੂੰਕਮਾਂਵਦਾ॥੨੫੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥
ਰਾਂਝਾਕਹੇਅਦਲੀਨੂੰਅਦਲਪਛਾਣੀਜੀਤੂੰਪਜਾਨਕਰਸੂਣੀਗਾਲਆ
ਖਦਾਮੈਂਰਹਦੀ॥ਸੌਂਹਦਾਨਿਆਉਂਕਰੀਰਬਨੂੰਪਛਾਣੀਹੀਰਪੁਰ
ਦਰਗਾਹੋਮੇਰੀਨਾਰਹੈਨਿਕਾਹਦੀ॥ਪੰਜਾਂਪੀਰਾਂਹੀਰਨਾਲਪ
ੜ੍ਹਿਆਨਿਕਾਹਮੇਰਾਖ੍ਵਾਜਾਅਕਬੂੰਮਤੇਕੁਤਬਹੋਏਸਾਹਦੀ
॥ਜੋਗੀਸਿੱਧਰਾਜੇਨੂੰਹਕੀਕਤਸੁਣਾਈਸਭੁਪਤੇਨਾਲਰਾ
ਵਲੇਨੇਹੀਰਦੇਨਿਕਾਹਦੀ॥੨੫੧॥ ਕਬਿੱਤ॥ ॥
ਰਾਜਾਕਹੇਖੇੜਿਆਂਨੂੰਰਾਵਲਾਕੀਆਖਦਾਹੈਅਜੂਕਹੇਜੋ
ਗੀਨਹੀਂਵਡਾਇਹੋਠੱਗਜੀ॥ਭੁਖਾਕਿਸੇਕਾਲਦਾਸਿਆਲੀਂ
ਟੁਕੜੇਆਇਪਿਆ ਚਾਰਦਾਸੀਚੂਚਕੇਦੇਮੰਹੀਆਂਤੇਵਗਾ
ਜੀ॥ਖਾਇਕੇਤੇਲੂਣਏਸਪਾਪੀਨੇਂਹਰਾਂਮਕੀਤਾਹੀ
ਰਨੂੰਲੈਂਤੁਨਾਂਆਖੇਇੱਸਤੇਨਾਲਗਜੀ॥ਚੂਚਕੇਦੀਨਢੀ
ਏਹਾਂਦੀਸੀਵਿਆਹਅਸਾਂਹੂੰਸ੍ਵੀਨਾਹਜੋਗੀਸਿੱਧ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਜਾਣਦਾਸਾਰਾਜਗਤਜੀ॥੨੫੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਚੂਚਕਸਿਆਲ
ਨੇਧੀਮੰਗੀਮੇਰੇਪੁੱਤਨਾਲਜੇਤੂੰਕੇਤੇਜੋਇੱਦੂੰਕਾਚੂਚਕੇਦੇਬਾਰਜੀ॥
ਉਠਘੋੜੇਮਹੀਂਲੀਤੇਭਾਂਡੇਦਿੱਤੇਚੂਚਕੇਨੇਹੱਥਨਾਲਆਸਾਂਦੇਮਖਰਕੇ
ਹਜਾਰਜੀ॥ਤੂੰਮਨਾਈਲਾਗੀਸਤੂੰਦੇਸਦੇਇਕੱਠੇਹੋਏਇਕਸੱਪਾ
ਨਾਹੀਸਾਰਾਂਜਾਣਦਾਸੈਸਾਰਜੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਮੰਜੂਕਹੇ
ਆਪਆਂਦੀਹੀਰਆਸਾਂਲੈਕੇਤੁਰਨਜੋਗੀਇੰਨਕੀਤੇਹਾਂਬੂਆ
ਰਜੀ॥੨੫੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰਾਂਜੇਕੇਦਕੀਤਾਜੋਕੀਹੀਰਰੋ
ਇਆਖਦੀਹੈਖੇੜਿਆਂਨੂੰਨਾਂਦੇਈਮੈਂਰਾਂਝੇਦੀਗੁਲਾਂਮਜੀ॥ਰਾਂ
ਝੇਵਲੀਪੀਰਮੈਂਸਦਾਂਵਦੀਸਹਾਨਾਵਿਚਰਾਂਝੇਬਿਨਾਦੇਖਣਾਹੋ
ਰਸਭੋਹੈਹਰਾਮਜੀ॥ਰਾਂਝਾਮੇਰਾਪੂਰੇਦਰਗਾਹੋਤੂੰਵਛੋੜਨਾਂਹੀ
ਵਾਸਤੇਖੁਦਾਇਦੇਮੈਂਪਈਤੇਰੀਸਾਮਜੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਕ
ਹੇਰਾਂਝੇਦਾਨਦੇਹਮੈਨੂੰਗਲਵਿੱਚਪੱਲੂਪਾਇਕਰਾਂਮੈਂਸਲਾਂਮ
ਜੀ॥੨੫੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਛੱਡਚਤੁਰਾਂਈਆਰੇਨਾਂਦਾਨੀਆਂ
ਗਵਾਰਹੋਤੂੰਲੱਜਨਾਂਆਉਂਤੈਨੂੰਲਥੀਤੇਰੀਲੋਈਨੀ॥ਸਿਆਲ
ਵਾਲਿਨਛੱਡਿਦੇਨੂੰਲੈਗਏਵਿਹਾਇਕੇਤੇਫਕੀਰਨਾਲਉਧਲੀ
ਮਲੂਮਸਾਰੇਹੋਈਨੀ॥ਡੋਬਦਿੱਤੇਸਾਹੁਰੇਤੇਪੇਕੇਨਾਲੇਤੂੰਬੀਆ
ਪਛੋਂਪਰੀਟਕਾਣੇਮੋਂਤਤਿਨਾਂਦੀਤੈਂਖੋਈਨੀ॥ਵੱਢਕੇਤੇਨਕ
ਤੇਰਾਕੱਢਦਿਆਂਦੇਸਤੋਂਮੈਂਜੋਗਾਸਿੰਘਅੱਗੋਂਨੂੰਨਕਰੇਮੋਸਕਿਏ
ਨੀ॥੨੫੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰਾਂਜੇਕਆਖੇਤਾਨੂੰਲੈਕੇਧੀਰਜ
ਹੋਧਰਅਜੁਨੇਸਲਾਂਮਕੀਤੀਏਦੋਹਥਜੋੜਕੇ॥ਕੱਢਦਿਲਗੀਰੀ
ਕੱਢਰਜੀਚਲੋਲੇਹਾਂਦੇਹਗਾਈਹੀਰਦਿੱਤੀਹੈਖੁਦਾਇਸਨੂੰ
ਮੋੜਕੇ॥ਰੇਂਵਦਾਹੋਰਾਂਝਾਕੀਤੀਗਲਜੋਆਜਾਈਮੇਰੀਨੇਹੁਵਾ
ਲੀਤਦਹੀਰਗਾਈਮੈਥੋਂਤੋੜਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝਾਕਹੇਰਾਜੇਵਲ
ਹੋਰਕੀਤਾਮੇਰੇਨਾਲੋਂਹੀਰਦਿੱਤੀਖੇੜਿਆਂਵਿਛੋੜਕੇ॥੨੫੬॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਰਾਂਝੇਫਰਿਆਦਕੀਤੀਰੱਬਅੱਗੋਂਹਥਬੰਨਿਆਦਲੀ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੬੦ ਬੇਦੀਨਦੇਕਲੇਜੇਉਠੇਸੂਲਜੀਅੱਗਲੱਗੇਸਹਰਨੂੰਬੁਝਾਈਨਾ
੫੦ ਹਿਬੁਝੇਹੋਵੇਅਦਲੀਹੋਰਜਪਰੇਮਜਲਤੇਰੇਜੂਲਜੀ॥ਫਰੀਆਦਪ
ਈਬਾਂਗਈਅੱਗਲੱਗਰਹੀਅਤੇਹੋਇਆਸੂਲਰਾਂਝੇਨੂੰਵਾਜਕੀਤੀਵੇ
ਬਨੇਕਬੂਲਜੀ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਂਝੇਨੂੰਆਰਾਮਨਾਹੀਲੋਟਦਾਹੋਥੋ
ਕਰਹੇਅੱਗਨਾਂਬੁਝਾਈਬੁਝੇਸੂਲਜੀ॥੨੫੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥
ਦੀਵਾਨਤੇਮੁਸੱਦੀਆਂਨੇਕਹਿਆਕੇਪਜੋਗੀਦਾਹੈਛੱਡਕੇਤੇਰ
ਵਲੇਨੂੰਪੈਰੀਂਹੱਥਲਾਉਜੀ॥ਤੇਜਅਸਵਾਰਜੀਤੂੰਖੇੜਿਆਂਨੂੰਮੋ
ੜਹੁੜਘੋਹਕੇਤੇਹੀਰਏਸਜੋਗੀਨੂੰਦਿਵਾਉਜੀ॥ਰਾਜੇਦਿਲ
ਲੱਗੀਬੜੀਖਾਨਿਛੱਡੀਰਾਵਲੇਨੂੰਹੱਥਜੋੜਕਹੇਮੇਰਾਦੂਬਣ
ਗਵਾਉਜੀ॥ਬਖਸਸ਼ੁਨਾਹਜੀਮੈਂਭੁੱਲਾਮੈਂਬੋਲਈਏਹੀਰਜੋ
ਗਾਸਿੰਘਦਾਇਆਕਰਅੱਗਨੂੰਬੁਝਾਉਜੀ॥੨੫੮॥ ॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਚਾੜਕੇਤੇਫੌਜਰਾਜੇਮੋੜਲਿਆਖੇੜਿਆਂਨੂੰ
ਦਿੱਤੀਰਾਵਲੇਨੂੰਹੀਰਰਾਜੇਪੈਰੀਂਹੱਥਲਾਇਕੇ॥ਖੁਸੀਨਾਲ
ਨਾਲਲੈਆਸੀਸਦਿੱਤੀਗਾਇਆਸੂਲਰਾਜੀਕੀਤੇਲੋਕਸੋਆਨ
ਬੁਝਾਇਕੇ॥ਖੇੜੇਹੋਇਪਸੇਮਾਨਪਏਰਾਹਦਲਗੀਰੀਨਾਲਤੁ
ਛਾਹੀਵਿੱਚਚਲੇਅੱਬਬੋਲਹਾਇਕੇ॥ਜੋਗਾਸਿੰਘਰਾਜੇਨੂੰਦੁ
ਆਇਕਰਰਾਵਲੇਨੇਕਰੀਭੂਬਹਾਰਜੀਸੈਮੂਹਸੁਖਪਾਇਕੇ॥
੨੫੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਹੋਸਕੇਰਜਾਇਦੇਵੈਜਾਂਵਾਘਰਆਪਣੇ
ਮੈਂਰਾਜੇਕਹਿਆਕਰੋਜੋਤੁਹਾਡੇਮਨਭਾਂਵਦੀ॥ਰਾਂਝੇਨੇਨਿਵਾਇ
ਸੀਸਖੁਸੀਨਾਲਤੋਰੇਦੋਵੇਂਦੇਬੇਨਤੀਦੇਨਾਲਹੀਰਰਾਂਝੇਨੂੰਸੁ
ਫਾਂਵਦੀ॥ਜੋਨੂੰਪੇਕਪਹੁੰਚਾਇਕੇਭੂੰਜਾਇਮਿਲਭਾਈਆਂਨੂੰ
ਦਿਆਹਕੇਲੈਜਾਈਕੇਪੇਡੇਹੋਮਨਾਂਵਦੀ॥ਮਨਲਈਰਾਂਝੇ
ਜੋਗਾਸਿੰਘਹੀਰਖੁਸੀਹੋਈਹੁਣਜੋਲੈਜਾਂਦੇਤਾਂਉਧਾਲਿਮੈਂਸਦਾਂ
ਵਦੀ॥੨੬੦॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਹੀਰਪੇਵਕੇਪੁਚਾਇਆਪਚੱਲ ੦
ਜਾਂਰੇਵੁਠਬੈਠਨਦੀਦੇਕਿਨਾਰੇਆਪਮਲਾਮਲਨਾਂਵਦਾ॥

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਨਾਇਧੋਇਪਾਕਹੋਇਪੰਜਪੀਰਫਿਰਯਾਦਕੀਤੇਪਲਵਿਚਆਏਦੋ ੬੧
ਛਪੇਰੀਸਿਰਲੀਂਵਦਾ।ਆਸਣਵਿਛਾਇਕੇਬੈਠਾਏਪੀਰ ਪਾ।
ਸੋਕਨਾਲਹੋਬਜੇਹੜਬੀਤਿਆਹਵਾਲਸੋਸੁਣਾਂਵਦਾ।ਜੋਗਾਸਿੰ
ਘਬਿਸਰੀਵਜਾਇਰਾਂਝੇਮੋਹੇਪੀਰਪਾਂਚੋਹੋਏਕਿਨਸੋਈਸਾਬਤ
ਕਰਾਂਵਦਾ।੨੬੧॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਮਿਲੇਗਿਲੇਖੁਸੀਹੋਏ
ਵਿਦਾਲਈਰਾਂਝੇਣੇਨੂੰਪਿਆਰਨਾਲਪੀਰਪਾਰਨਦੀਦੇਲੰਘਾਂਵ
ਦੇ।ਰਾਂਝੇਣੇਨੂੰਰਾਜ਼ਾਇਠੇਰਨਮਲੂਮਹੋਏਵੇਖਦਾਹੂਫੇਰਕੇ
ਤਾਏਸਨਹੀਆਂਵਦੇ।ਲੈਕਬੀਨਵੋਹੋਦਾਹਚਲਿਆਹਜਾਰੇ
ਵਲਉਠਕੇਤੇਭਾਈਨਾਲਗਾਲਦੇਲਗਾਂਵਦੇ।ਜੋਗਾਸਿੰਘ
ਵਿਆਹ ।ਸੁਣਾਈਗੱਲਰਾਂਝੇਣੇਨੇਭਾਈਸਭੋਰਾਜੀਹੋਏਸੁਕ
ਰਮਿਨਾਂਵਦੇ।੨੬੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਬੈਠਕੇਤੇਰਾਂਝੇਸਮਝਾਏ
ਕਹੀਗੱਲਸਾਰੀਕਰੋਗੇਸਿਰੀਜੰਮਜੋਵਿਆਹਲਿਯਾਂਵਾਂਹੀਰਨੂੰ
ਖੋਹਿਆਂਰੋਕਦਫੇਕੇਸਜ਼ਾਲੀਆਣਛਡੀਹੁਣਵਡਾਦੁੱਖਦਿੱਤਾਹੀ
ਰਪਿਛੋਮੈਂਸਰੀਰਨੂੰ।ਧਨਸਾਡੇਭਾਗਜੋਸਿਆਲਾਂਨਾਲਸਾਂਝ
ਪਈਵਿਆਹੁੰਤੈਨੂੰਪੁਜਕੇਦਿਲਾਸਾਦਿੰਦੇਵੀਰਨੂੰ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਛੁੱ
ਕਕੇਸਿਆਲੀਰਾਵਾਰਿਗਨਾਲਗਾਲੀਏਂਖਿਡਾਂਵਾਂਗੇਭੁਲਾਂਘਤੇ
ਅੰਬੀਰਨੂੰ।੨੬੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਭਰਜਾਈਆਂਨੇਹਾਲਹੋਈ
ਆਂਰਾਂਝਣੇਨੂੰਵੇਖਕੇਕੀਤਾਰਾਂਝਣੇਅਰਾਮਪੀੜਦੁੱਖਾਂਦੀਉਤਾਰ
ਕੇ।ਰਾਂਝੇਦੇਵਿਆਹਦੀਤਿਆਰੀਕੀਤੀਭਾਈਆਂਨੇਕਾਰਜਾਂਵਿ
ਹਾਰਸਭਘਰਾਂਦੇਵਿਸਾਰਕੇ।ਭਰਜਾਈਆਂਪਿਆਰਨਾਲਆਖ
ਦੀਆਂਰਾਂਝਣੇਨੂੰਜੀਉਮਾਲਤੇਰੇਉਤੋਂਸੁਟਾਂਸਭੋਵਾਰਕੇ।ਜੋਗਾਸਿੰ
ਘਭਾਈਭਰਜਾਈਆਂਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਨਾਲਬੈਠਕੇਠੇਹੋਏਸਭਸੁਕ
ਰਗੁਜ਼ਾਰਕੇ।੨੬੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਰਾਂਝੇਘਰਆਏਦੀਖ਼
ਸ਼ਾਲੀਪਰਵਾਰਸਾਰੇਬੈਠੇਕੱਠੇਹੋਇਸਭਸੁਕਰਮਨਾਇਕੇ।ਰੁੱਕਾ
ਲਿਖੋਚੂਚਕੇਨੂੰਵਿਆਹਦੇਵਿਸ਼ਤਾਬੀਸਾਨੂੰਭੇਜੋਜੋਕਿਸੇਲਾਗੀਨੂੰਸੁ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਬਾਨੀਸਮਝਾਇਕੈ।ਕਰਨਠਾਲ੍ਹਾਂਝੇਦੇਵਿਆਹਦੀਆਂਰੀ
ਤਿਨਾਂ ਲਟੂੰਖਵਲੀਐਪਜੇਪਹੁੰਤੀਹੁਣਆਇਕੈ।ਹੋਰਹਾਲ
ਕਿਸੇਨੂੰਮਲੂੰਮਨਾਹੀਜੋਗਾਸਿੰਘਅੰਬੇਵਾਲਾਲੇਖਕੋਈਸਕੇਨ
ਮਿਟਾਇਕੈ।੨੬੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਜਿਸਦਿਨਮਿਲੀਹੀਰ
ਪੇਕਿਆਂਨੂੰਜਾਇ।ਹਾਲਬੀਤਿਆਸੁਣਾਇਦਲਗੀਰਜੇਹੀ
ਹੋਇਕੈ।ਦੂਜੇਦਿਨਆਇਆਤਾਪਪਿਛਲਾਗਿਆਸਰਾਪਬ
ਕਰਿਹਾਂਕੈਂਹੁਆਂ।ਅਨੇਕਵੈਦਢੋਇਕੈ।ਹੋਇਆਰੂਝਨਸਹਾਰ
ਦਿਨੋਦਿਨਦੂੰਖਭਾਰ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਕੇਈਰੋਗਸੋਗਿਆਂਖੋਇ
ਕੇ।ਹੋਣੀਕਿਸੇਨਾਂਮਿਟਾਈਜਮੇਰਥਨੂੰਵਫਤਪਾਈਆਇਕ
ਪਤਾਈਸਭੋਰੋਦੇਕਠੇਹੋਇਕੈ।੨੬੬॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।ਸਹੇਲੀ
ਆਂਘਰੋਂ ਆਇਰੋਂਵਨਾਬੇਹਾਲਹੋਈਆਂਅਸਾਂਵੱਲਵੇਖਨੀਹੂੰ
ਹੀਰੇਮੂੰਹੋਬੋਲਨੀ।ਚਿਰਾਂਦੀਵਿਛੁੰਨੀਆਈਗੱਲਨਾਸੁਣਾਈਕ
ਈ।ਵਿਲਦੀਆਂਪ੍ਰੀਤੀਆਂਨੂੰਸਾਡੇਅਗੇਖੋਲਨੀ।ਜਿਸਨਾਲਕੀ
ਤਾਸੀਕਰਾਰਤੈਂਨਿਕਾਹਵਾਲਾਸੋਈਰਾਂਝਾਆਇਆਹੈਗਾਬੈ
ਠਾਤੇਰੇਕੋਲਨੀ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਕੇਹੀਵਿਥਪਈਹੁਣਰਾਂਝੇਨਾਲ
ਜੈਨੂੰਦੁਪਹਿਆਂਵਦੀਸੈਂਹੀਰੇਖੰਡਘੋਲਨੀ।੨੬੭॥ ਕਬਿੱਤ॥
ਵੈਣਕਰੋਂਵਨਸਹੇਲੀਆਂਬੇਹਾਲਸਭੇਅਸਾਂਨਾਲ ਠਾਲਕ
ਰਹੀਰੇਸਵਾਪਨਹੋਇਕੈ।ਹੋਇਆਕੁਝਨਹੋਮੁਖਮੋੜਿਆ
ਅਸਾਂਥੋਂਕਲਮੌਤਵੱਲਵੇਖਸੋਈਤ੍ਰਿਗੀਸਿਰਧੋਹਕੇ।ਹਾਲਬੇ
ਬੇਹਾਲਹੋਈਹੀਰਹੁਣਅਉਤੇਰੀਅਸਾਂਬੈਠੀਕੀਤੀਹੋਂਨੀਪਾਂਸੀ
ਮੂੰਖਹੋਇਕੈ।ਜੋਗਾਸਿੰਘਾਂਰਥਈਰਜਾਇਕੈਣਮੋੜਸਕੇਭੂਰ
ਰਹਕੀਕਤਲਿਖਾਈਸਭੇਰੋਇਕੈ।੨੬੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ।
ਖਿਜਮਤਗਾਰਨੂੰਫੁਣਾਇਖਤਚੂਰਕੇਨੇਰਾਂਝੇਨੂੰਦੇਈਤੂੰ
ਜਬਾਨੀਸਮਝਾਂਵਦਾ।ਹੀਰਮੁਈਰਾਂਝੇਨੂੰ ਚਿਤਾਰਦੀਨਾਂਵੱਸ
ਭੁਲਦਾਤੂੰਆਂ।ਦੋਰਹੋਸਜਾਏਰਾਂਜਨਵੀਆਂਵਦਾ।ਅਨਦਾ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

ਸਨੇਰਬਸੋਮਨਹੀਰੋਵੇਵਿਚਹਿਰਦਾਕਲਮਕ੍ਰਬਾਣੀਲਿਖੀਕੋਈ ੬੩
ਨਾਮਿਟਾਂਵਦਾਜੋਗੀਸਿਧਤੋੜਿਆਸੂਚੂਰਕੇਪੈਗਾਮਗਿਆ ੫੩
ਤਖਤਹਜਾਰੇਖਤਰਾਂਝੇਨੂੰਫੜਾਂਵਦਾ॥੨੬੯॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥
ਸਾਰਣਮਲੂਮਹੋਇਆਵਾਚਕੇਜਾਂਚਿਠੀਖਤਓਤੇਸਾਹਲੈਕਰਾਂਝੇ
ਹੋਸ਼ੂਕੇਰੀਆਂਸੁਣਇਨੇਂਜੇਹੇਰੋਗਤੋਂਸੁਪੇਦਹੋਇਆਤਾਂਹੀਛਿ
ਨਭਾਈਆਂਅਣੂਮਕੀਤਰਾਂਝੇਅਖੀਂਫੇਰੀਆਂਹਾਹੂਕੇਦੇਨਾ
ਸਜਿੰਦਗਈਨਜੁਬਨੋਂਕੂਇਆਭਾਈਸਭੋਰੋਂਵਦੇਰਜਾਂਈਰ
ਬਤੇਰੀਆਂ॥ਜੋਗਸਿੱਧਹੀਰਰਾਂਝਾਦੋਵੇਹੀਬਹਿਸਤਗਏਤੇ
ਸਾਣੇਨੂੰਤੋਗਤੇਅਨੇਕਰੂਪਹੇਰੀਆਂ॥੨੭੦॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥
ਰੋਂਵਨਭਰਜਾਂਈਆਂਬਿਲਾਪਕਰਖੋਹਸਿਰਆਸਾਂਵਲਦੇਖਸ
ਹੀਕਰੀਤੂੰਸਿੰਭਾਲਦੇ॥ਬਾਂਹਫੜਮਸਾਂਗੀਤੂੰਦਿਲਾਸਾਦੇਹਰਾਂਝਣਦੇ
ਸੀਰਜਬਿਨਾਈਆਸੀਹੋਈਆਂਬੇਹਾਲਦੇ॥ਛਡਕੇਨਜਾਂਈਸ
ਨੂੰਰੋਂਦੀਆਂਨੂੰਗੱਲਸੁਣਜੇਂਝਆਪਗਾਇਓਸਾਨੂੰਲੈਕੇਜਾਈਨਾਲ
ਦੇ॥ਤੇਰੇਬਿਨਜੋਗਸਿਧਪੀਣਨਵਦੇਰੋਕੇਈਤੂੰਗੱਸਾਡੀਜਾਨਆਤੇ
ਤੂੰਹੀਪਨਾਅਲਦੇ॥੨੭੧॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥ਦਿਨੇਰਾਤਤੈਨੂੰਅ
ਸੀਕਦੇਨਾਂਭੁਲਾਂਵਦੀਆਂਪਾਂਵਦੀਆਂਔਸੀਆਂਉਡੀਕਾਂਵਦੀਆਂਕਾ
ਗਕੇ॥ਹੱਥਸਣਾਤੇਪੇਤਦਾਂ ਵਿਸਾਰਦਿਤਾਤੇਰੇਬਿਨਾਪੇਗਿਆਦੋਛੋ
ਜੇਦਾਕਲੇਜੇਵਿੱਚਦਾਗਦੇ॥ਇਰਾਂਝਾਵਿਛੁੜਨਸਾਨੂੰਮਿਲਿਆਸੀ
ਆਇਕੇਤੂੰਰੱਜਕੇਨਾਂਡਿੱਠਾਅਸਾਂਲੱਖਾਂਨਾਂਵੈਰਾਗਦੇ॥ਜੋਗਸਿ
ਧਰੋਂਵਨਭਰਜਾਂਈਆਂਬੇਹਾਲਹੋਈਆਂਰੋਲਾਂਕਰਸਾਡੇ
ਨਾਲਸੁਤਾ[illegible]ਗਦੇ॥੨੭੨॥ ਕਬਿੱਤ੍ਰਾ॥ ॥
ਬਟੀਆਂ[illegible]ਹਾਂਨਦੀਆਂ[illegible]ਨੀਆਂਹੀਰਰਾਂਝੇਟੇਨੇਲੋਕਲਾ
ਜਖੋਈਨੇਹੋਸੂਰਹਾਲਾਲਾਇਕੇਲੋਕੀਂਲਤੇਕਰਾਰਸਭ
ਪੂਰੇਕੀਤੇਦੁਹਾਂਨੇਨੇਪਾਕਰਹੇਦਿਲਾਂਦੇਜਹਾਂਨਾਵਿਚ
ਆਇਕੇ॥ਸਾਬਤਰਹੇਈਮਾਨਜਾਂਣਦਜਹਾਂਨਸਾਰਾਓੜਨਿਬ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

੬੪ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਿਓ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁਖ ਧਾਮ ਰਾਜ ਹੈ ਗੋਰਭਾ
੫੯ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਕੀਤਾ ਬਿਸਰਾਮ ਦੁਹਾਂ ਜਾਇ ਕੇ ॥੨੭੩॥ ॥ਕਬਿ
ਤ੍ਰ॥ ਸੁਰ ਰਾਪਤ ਜਮ ਮਿਰਤ ਕਿਨੇ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਰਿਖੀ
ਮੁਨੀ ਸਿਧ ਸਾਧ ਸੰਤਨੁ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੇ ਗਏ ਜੋ ਖ੍ਰਿਸੈ ਪਹੁਚੀ ਏ ਦੁਖ ਪਾਇ
ਆਸਨ ਕਰਕੇ ਨੂੰ ਸੋਈ ਫਲ ਭੋਗਿਆ ਅਸੁਰ ਜੋ ਨ ਪਾਇ ਕੇ ॥ਲੰਕ
ਪਤੀ ਰਾਵਣ ਰਿਖੀ ਸਰ ਦੁਖ ਪਾਇ ਸਨ ਸੋਈ ਰਣ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮਾਰਿਆ
ਰਿਖਾ ਇਕੇ ॥ ਜੇਨ ਕਾ ਨੇ ਮਾਨ ਦੇਵ ਰੰਗ ਸੋ ਨੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਰਿਖ ਜੋ
ਸਿੰਘ ਪਾਇ ਰਾਜ ਹੋਇ ਸੋਈ ਆਇ ਕੇ ॥੨੭੪॥ ਕਬਿਤ੍ਰ॥
ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਸਾਪ ਜੋ ਸਿਧ ਰਿਦੇਵ ਕੋਕ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਨਾਥਿ
[illegible] ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੇ ॥ਦੇਵਤੇ ਪਰਸਿੰਨ ਭਏ ਸਕਲ ਲੋਕ ਸਰਗਾਇ ਜੈ ਜੈ
[illegible] ਕੀ ਉਤਿ ਨਾਦ ਭੀ ਬਜਾਇ ਕੇ ॥ਸਚੀਆ ਦਾ ਮਿਲੀ ਨਾਰ ਸੋਭ
[illegible] ਸੰਗ ਰਥ ਨੂੰ ਚਿਤ ਲਾਇ ਬਾਤ ਕਰੇ ਮੁਸਕਾਇ ਕੇ ॥ਜੋਗ ਸਿੰ
[illegible] ਕੀਓ ਐਸ ਜੀ ਵਧਾਈ ਦੁਖ ਰਹੇ ਮਹਾ ਰਾਜ ਹਾਥ
[illegible] ੭੫॥ ਕਬਿਤ੍ਰ॥ ਗਰੇ ਬੀਜ ਸੁਰ ਮੁਨੀ ਸੁ
[illegible] ਬੁਲਾਇ ਸਤ੍ਰ ਦੇਵ ਰਾਜ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ ਕੇ॥
ਮਨ ਕਰ ਦੇਵ ਤੇਜ ਨੰਦ ਭਏ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਕਰੀ ਦਲ ਗੀਰੀ ਦੂਰ ਫੂਲ
ਬਰਸਾਇ ਕੇ ॥ਪੂਰਨ ਨਾਮ ਸਾਂਈ ਦਾ ਜਗ ਤਹਿ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਰਹਿਆ ਪੂਰੀ
[illegible] ਸਭ ਸੁਣੇ ਮਨ ਲਾਇ ਕੇ ॥ਪਰਮ ਉਦਾਰ ਗੁਰੂ ਭੁਲ ਚੁਕ ਮ
ਕਰੋ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਕਰ ਨਤ੍ਰ ਮਾਰੀ ਲਈਆ ਇਕੇ ॥੨੭੬॥ ਇਤਿ
ਸ੍ਰੀ ਕਿਸਾਹੀ ਰਬਾਂ [illegible] ਕਵਿ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਕੀ ਸੰਪੂਰਣ ਸਮਾਪ
ਤੇ ਟਰਾ॥ ਕੰਪੀ ਤੁ ਸਖਸ਼ਾ ਲਿਖੀ ਹੈ ਬਿਸਨ ਸਿੰਘ [illegible] ਸੋਤੀ
ਬੀਰੁ ਬਾਜਾਰ ਕੇ ਪਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ਧਾਮ॥੧॥ ਉਨੀ [illegible] ਚੋਤੀ ਸਦ
ਬਿਤ੍ਰ [illegible] ਉਦਾਰ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦਾ ਦਹੋਤਾ ਕੇ ਸਦ ਲੋਕਾ॥

ਦੇ ਕਲਮ ਖੁਦ ਭਾਈ ਬਿਸਨ ਸਿੰਘ [illegible]

ਦੋ॥ ਜੋ ਪੀ ਚਿਤ੍ਰ ਲਗਾਇ ਕਰ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੀਰਾ ਰਹਤ ਹੈ ਬੀਚ ਲਹੋਰ ਕੇ
ਰਾਵੀ ਕੇ ਜੋ ਤੀਰ॥੧॥

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

نام صحیفه نگار	
نام نسخه	
نام ذیل نسخه	
قیمت	[illegible]
جنس	[illegible]
نمبر شمار	
نمبر منتخب	
[illegible]	[illegible]
[illegible]	

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

نام مالکان	نمبر کھاتہ	نمبر صفحہ	نام مالکان	نمبر کھاتہ	نمبر صفحہ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

[illegible]	نمبر کتاب	نمبر جلد	نام مالکان	نمبر کتابتہ	نمبر صفحہ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

[illegible] ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰ੧੯੪੨

[illegible] ਜੇਠ ੧੮

[illegible]

Original with
Language Department Punjab
Digitized by
Panjab Digital Library

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library

Original ...
Language Department Punjab
Digitized by
Panjab Digital Library